

BGN

Δβ

Η

ΕΝ ΜΥΚΟΝΩ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
ΤΟΥΡΑΙΑΝΗ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΔΙΑΣΚΕΥΑΣΘΕΙΣΑ

ΥΠΟ

ΜΙΧΑΗΛ Χ. ΒΕΝΙΕΡΗ

Καθηγητοῦ ἐν τῇ Δημοσίᾳ Ἑμπορικῇ Σχολῇ
καὶ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἑρμουπόλει Μυκονίων.

ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΣΥΡΟΥ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΦΡΕΡΗ

—
1907

735

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

48

Η

ΕΝ ΜΥΚΟΝΩ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ

ΤΟΥΡΑΙΑΝΗ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΔΙΑΣΚΕΥΑΣΘΕΙΣΑ

ΥΠΟ

ΜΙΧΑΗΛ Χ. ΒΕΝΙΕΡΗ

Καθηγητοῦ ἐν τῇ Δημοσίᾳ Ἑμπορικῇ Σχολῇ
καὶ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἑρμουπόλει Μυκονίων.

ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΣΥΡΟΥ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΦΡΕΡΗ

—
1907

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν σφραγίδα τῆς
ὠρισμένης πρὸς συλλογὴν τῶν συνδρομῶν αὐτοῦ
ἐπιτροπείας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Π. ΑΝΑΡΓΥΡΟΥ

Ὁ νῦν ἡγούμενος τῆς Μονῆς,
ὁ τὰ πάντα εἰς πρόοδον θεῖς ἐν αὐτῇ,
ὁ λόγῳ τε καὶ ἔργῳ ἐπαξίως
προϊστάμενος ὡς πατὴρ αὐτῆς
καὶ μέλος προθυρότατον τοῦ Συνδέσμου
τῶν ἐν Ἐρμούπολει Μοναχῶν.

Τ^ο.

ΣΥΝΔΕΣΜΩ.

ΤΩΝ ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΜΥΚΟΝΙΩΝ

ΑΚΡΑΙΦΝΕΣ ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ ΑΦΟΣΙΩΣΕΩΣ

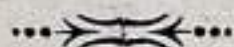
ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΨΑΝΤΟΣ

ΜΙΧ. ΒΕΝΙΕΡΗ

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

Συναισθανόμενος τὴν ἱερὰν ὑποχρέωσιν, ἣν ἀνέλαβον γενόμενος πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἑρμουπόλει Μυκονίων καὶ ἐπόμενος τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τοῦ 1ου ἄρθρου τοῦ ἡμετέρου καταστατικοῦ «τὴν δυνατὴν ἐπιδιόρθωσιν τοῦ ναοῦ καὶ τῶν πέριξ οἰκημάτων αὐτοῦ», εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐν καὶ μόνον ὠνειροπόλησα καὶ τὴν πραγματοποιήσιν αὐτοῦ παντὶ σθένει ἐπεζήτητον, ὅπως ἢ διὰ τῆς τακτικῆς καταβολῆς τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου ἢ διὰ τῆς ἐξευρέσεως ὠρισμένου χρηματικοῦ ποσοῦ ἄλλοθεν φανῶ ἀντάξιός τῆς ἀποστολῆς μου. Ἐπειδὴ δὲ οἱ χρηματικοὶ πόροι τοῦ ἡμετέρου σωματείου εἶνε ἄγαν πενιχροὶ καταπολεμούμενοι μάλιστα ὑπὸ τινων ἀμφιβόλου πατριωτικοῦ, κοινωνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ συναισθήματος, ἔγνων ὑπείκων καὶ εἰς τὸν ἐκδηλωθέντα διακαῇ πόθον καὶ παράκλησιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ οὗ προΐσταμαι Συνδέσμου, ὅπως διὰ πρακτικωτέρου τρόπου, διὰ τῆς συντάξεως τοῦ παρόντος βιβλίου, περιλάβω ὕλην ἐνδιαφέρουσαν, μετ' ἀληθείας συντεταγμένην καὶ μέλλουσαν νὰ ἐπιδράσῃ τελεσφόρως πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ τοιούτου χρηματικοῦ πόρου.

η'.

Πρώτην ἔκδοσιν τοῦ παρόντος βιβλίου, ἣν καὶ ἔχω ὑπ' ὄψει, ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κτιτορικὸν τῆς ἐν Μυκόνῳ ἱερᾶς Μονῆς Τουρλιανῆς», ἐφιλοπόνησεν ὁ ἐμὸς διδάσκαλος ἀοίδιμος Ἀντώνιος Βέλλης, σχολάρχης ἐν Μυκόνῳ, ἀνὴρ δοκιμώτατος μὲν ἐν τοῖς γράμμασι, στερούμενος δὲ τῆς δεούσης ὕλης περὶ τῆς ἐν Μυκόνῳ Μονῆς, ὅπως ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἀληθείας καταχωρισθῇ διὰ βραχέων ὁ βίος καὶ αἱ πράξεις πάντων τῶν διευθυνόντων αὐτὴν ἅτε τοῦ παρασχόντος αὐτῷ ταύτην θηρεύσαντος μόνον τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῷ.

Ἐπειδὴ δ' ὥς πρόεδρος καὶ δὴ μόνον ὥς ἐταῖρος τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἑρμουπόλει Μυκονίων ἀνέλαβον νὰ καταβάλω τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν κατὰ τὸ 1ον ἄρθρον αὐτοῦ, ὁ δὲ Σύνδεσμος φέρει τὴν ἐπωνυμίαν «ἡ Τουρλιανή», κρίνω ἐπάναγκες, ἵνα γράψω τινὰ περὶ τῶν πατριωτικῶν ἡμῶν σωματείων καὶ τῆς πορείας αὐτῶν.

Ὑπὸ αἰσίους οἰωνοὺς καὶ μετ' ἀπείρων παλμῶν τῆς καρδίας καὶ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ πρὸς τὴν γενέτειραν ἰδρύθησαν δύο Σύνδεσμοι τῶν Μυκονίων, ὁ ἐν Ἀθήναις καὶ ὁ ἐν Ἑρμουπόλει. Καὶ τὸν μὲν πρῶτον ἰδρυσε καὶ προΐσταται αὐτοῦ ὁ κ. Δημ. Βενιέρης, ἀνὴρ φιλόπατρις καὶ μεγαλόφρων, πάντας σχεδὸν τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν εὐεργετήσας καὶ χρηματικῶς ἀναδείξας, τὸν δὲ δεύτερον ἰδρυσε καὶ ἐπὶ διετίαν δραστηρίως προέστη αὐτοῦ ὁ ἐν Ἑρμουπόλει ἐπιχειρηματίας καὶ φιλόπατρις συμπο-

λίτης ἡμῶν κ. Γ. Κοντιζᾶς. Ἀμφότεροι οἱ Σύν-
 δεσμοὶ οὗτοι ὑπὸ τῶν αὐτῶν συναισθημάτων φιλο-
 πατρίας καὶ φιλανθρωπίας ἐλαυνόμενοι δὲν διαβιοῦ-
 μεν ὑπὸ τὴν κτηνώδη ἀτμόσφαιραν τοῦ ἀπράγμονος
 βίου οὐδὲ ὑπὸ τὸν μυσαρὸν καὶ δουλοπρεπῆ φθό-
 νον τῆς προόδου, ἀλλὰ ζῶμεν ἐργαζόμενοι καθ' ἅ-
 παν τὸ ἔτος, ὅπως πλὴν τῶν οἰκογενειακῶν ἡμῶν
 ὑποχρεώσεων πράττωμεν καὶ τι πλεόν· ζῶμεν ὑπὸ
 τὰ ὑψηλὰ ἐκεῖνα ἰδεώδη τῆς ὑρησκείας καὶ φιλαν-
 θρωπίας συναισθήματα, ἅπερ ἐν πάσῃ στιγμῇ συνέ-
 χουσι πάντα ἡθικὸν ἄνδρα καὶ τάττουσιν αὐτὸν
 ὡς στρατιώτην προθυμότατον τῇ πατρίδι. Ζῶμεν
 ἐν γείτονι κοινωνίᾳ ὑπὸ ζῶσαν σημαίαν τῆς ἰδίας
 πατρίδος, πρὸς ἣν τὰς ὑποχρεώσεις πάντες ὁμοθύ-
 μως στυγισθανόμεθα καὶ δεόντως ἀναμετροῦντες
 ἐκτιμῶμεν. Διότι ἐν τῷ πολυτίμῳ ἰδρῶτι τῆς ἐργα-
 σίας ἡμῶν κύπτοντες καὶ τὸ ὄνομα τῆς φιλότατης πα-
 τρίδος ὡς τὸ ἱερώτερον καὶ πολυτιμότερον τῶν ὄντων
 προφέροντες ἐνθουσιῶμεν ἀλλὰ δὲν ἀποκαρτε-
 ροῦμεν.

Αἱ πτυχαὶ τῶν σημαιῶν ἀμφοτέρων τούτων τῶν
 Συνδέσμων εἶνε ἱεραὶ, διότι ἀπεικονίζουσι τὸ λάβα-
 ρον τῆς προθυμίας, τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τῶν ἐν-
 θερμοτάτων πόθων, ὅπως πράξωμέν τι ἀγαθὸν πρὸς
 τὴν ἱερὰν ἡμῶν Μοῖνὴν Τουρλιανήν· εἶνε εἰλικρινεῖς,
 διότι οὐδεὶς ξένος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παρακο-
 λουθεῖ ἡμᾶς, ἀλλὰ πάντες ὄντες ἑταῖροι εἴμεθα ἀ-
 δελφοὶ, ὥσπερ μέλη ὁμονοοῦντα, τέκνα μιᾶς καὶ
 τῆς αὐτῆς οἰκογενείας συμπάσχοντες καὶ συγχαί-
 ροντες ἡμῖν αὐτοῖς. Εἶνε φιλάνθρωποι, διότι προλαμ-

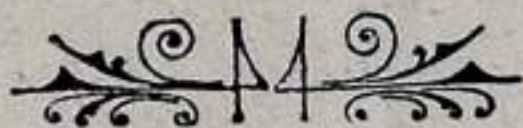
βάνουσι τὴν οἰκτρὰν δυστυχίαν καὶ παρέχουσι τὴν
 δέουσιν ὑλικὴν παραμυθίαν. Ὅθεν καὶ πᾶς ὁ ἐν
 φυλακῇ ὢν ἐκ τῶν ἐταίρων ἢ τῶν λοιπῶν συμπολι-
 τῶν ἡμῶν ἢ νοσῶν καὶ ἄπορος ὢν ἀείποτε εὖρεν
 ἡμᾶς προθυμοτάτους παρὰ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ.
 Εὐχῆς δὲ ἔργον θὰ ἦτο, εἰάν πάντες οἱ συμπολίται
 ἐκθύμως συνέτρεχον ἡμῖν εἰς τὸ ἐπίμοχθον μὲν
 τοῦτο, ἀλλ' ἡδιστον καὶ εὐγενέστατον ἔργον, ὅπερ
 ἐκτιμήσαντες ξένοι, ἄνδρες εὐγενεῖς καὶ ἐν τῇ ἀνα-
 πτύξει αὐτῶν ἄνδρες γενναίων συναισθημάτων παρέ-
 χουσιν ἡμῖν πλείστην ἡθικὴν καὶ πολύτιμον ὑλικὴν
 δύναμιν. Ἰερὸν δὲ εἶνε τὸ χρῆμα τοῦ ἡμετέρου
 Συνδέσμου. Ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ δὲν πρέπει
 νὰ παρίδωμεν τὸ ὄνομα μεγαθύμου ἀνδρός, τοῦ κ.
 Γ. Γρώμαν, διευθυντοῦ τῶν ἐν Σερίφῳ μεταλλείων.
 Οὗτος Γερμανὸς μὲν ὢν τὴν καταγωγὴν, Ἕλληνα δὲ
 τὴν καρδίαν ὥς ἐν τοῖς Ἕλλησι γεννηθεὶς καὶ ἀνα-
 τραφεὶς, ὑπὲρ πάντα ἄλλον πολλάκις διὰ γενναίων
 δωρεῶν ἐπιδείξατο τὴν ἀγάπην αὐτοῦ πρὸς τὴν
 Μύκονον. Ἐσχάτως δὲ μάλιστα ὢν ἀρχῆθεν ἐταῖ-
 ρος τοῦ ἡμετέρου Συνδέσμου διὰ χιλιάδων δραχμῶν
 ἀνέλαβεν, ὅπως συμβάληται πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τῆς
 Μονῆς ἡμῶν καὶ ὥς φιλοπρόοδος φιλανθρώπως καὶ
 προσηκόντως ἀμείβει τὴν ἡθικὴν καὶ τὴν σὺν τῇ τι-
 μῇ συναυξανομένην πρόοδον τῶν κατωτέρων κοινω-
 νικῶν στρωμάτων καὶ μάλιστα τῆς ἐργατικῆς τά-
 ξεως, ὑπὲρ ἧς καὶ Σχολεῖα ἴδια ἰδίαις δαπάναις
 ἰδρύσει καὶ διατηρεῖ ἐν Σερίφῳ. Τοιοῦτοι ἄνδρες διὰ
 παντὸς μέσου ὑποβοηθοῦντες τὴν ἡθικὴν καὶ ὑλι-
 κὴν ἀνάπτυξιν τοῦ λαοῦ καὶ ἰδρύοντες Πύργους ἐ-

λευθερίας εἶνε ἄξιοι συγχαρητηρίων καὶ εὐεργέται αὐτοῦ καὶ πρόκεινται ὡς τρανὸν παράδειγμα μιμήσεως ἄλλοις.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταδείκνυται πεπλανημένη ἡ γνώμη τινῶν ἀντιφρονοῦντων πρὸς τὸν σκοπὸν κοί πορείαν ἀμφοτέρων τούτων τῶν σωματείων τιμώντων τὴν πατρίδα καὶ τιμωμένων ὑπὸ ξένων, ἀνδρῶν ἀφοσιωμένων πρὸς ταῦτα.

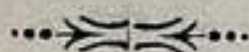
MIX. X. BENIERHS

Καθηγητῆς

Η ΜΟΝΗ “ΤΟΥΡΛΙΑΝΗ,,

Ἡ Μονὴ «Τουρλιανή», τὸ σεπτὸν ἀγλάϊσμα τῆς Μυκόνου, ὁ περικαλλὴς ναὸς τῆς Παρθένου καὶ ἡ ἐν αὐτῷ δρῶσα καὶ μειδιῶσα θρησκεία, τὸ κατασκήνωμα δοξολογίας καὶ ἐλέους πολλῶν ἀστέγων ὑπάρξεων, τὸ κοινὸν κοὶ πολύτιμον κτῆμα ἀπάντων τῶν Μυκονίων καὶ πολλῶν ξένων, ὁ τόπος τῆς ἐγκαρτερήσεως διὰ τῆς ἐν αὐτῇ ἀσκουμένης ἐν τῇ ἐγκρατεῖᾳ ἀρετῆς καὶ λατρευομένης ἀδόλου θρησκείας παρεχούσης τὴν θεῖαν ἐλπίδα, ὁ βωμὸς οὗτος τοῦ Θεοῦ, εὐρίσκεται ἐν οἰκτρᾷ καταστάσει ἡμελημένος, καὶ ὀσημέραι καταρρέων. Ὅθεν οἱ μὲν ἐν αὐτῇ νῦν γέροντες, εὐδόκιμοί ποτε ἄνδρες ὑπάρξαντες καὶ φιλοτίμως δι' ἀφειδοῦς χειρὸς ἐπιχέοντες τὸ τῆς εὐδαιμονίας μειδίαμα, καταστάντες ἤδη ναυάγια τῆς ἀγχιστροφῆς τύχης, δεινῶς ταλαιπωροῦνται ἐν ταῖς δυσμαῖς τοῦ βίου αὐτῶν, πεινῶσιν οἰκτρῶς στερούμενοι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπισίου ἄρτου καὶ πικρὸν παράπονον μόνον ἐπανθεῖ ἐπὶ τῶν χειλέων, δι' ὧν μετ' ἀπελπισμοῦ βαρὺς στεναγμὸς ἐκπέμπεται μετὰ εὐχῶν πρὸς τὸν ὑψιστον.

Τὰ κτήματα αὐτῆς εἴτε ἀμελῶς καλλιεργούμενα εἴτε καὶ διαρπαζόμενα δὲν ἀποδίδουσι τὸν προσήκοντα καὶ ἐπαρκῆ καρπὸν πρὸς διαβίωσιν τῶν ἐν

ιβ'.

αὐτῇ μοναζόντων καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ. Πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, τὰ μὲν θραυσθέντα, τὰ δ' ἀπορρακωθέντα, κατέστησαν ἄχρηστα ἤδη, τὰ δὲ δωμάτια τῶν μοναχῶν δυσώδεις καὶ ἐπικίνδυνοι τρωγλαι. Εἰς ἐπίμετρον δὲ πάντων τούτων ἅπαντα τὰ ἐν τῷ ναῷ κονιάματα, ἐφ' ὧν ἡ διακόσμησις καὶ αἱ εἰκόνες, κατέπεσον καὶ νῦν κινδυνεύουσι νὰ καταπέσωσι καὶ αὐτοὶ οἱ τοῖχοι ναοῦ τε καὶ περιβόλου.

Ἐν τοιαύτῃ δ' ἤδη καταστάσει οὔτε ἀληθεῖς μονάζοντες, ἀληθεῖς λειτουργοὶ τοῦ Ὑψίστου, ἐκ συναισθήσεως τῆς ἱερᾶς αὐτῶν ἀποστολῆς παρέχουσι μέτωπον εὐπαίδευτον καὶ διαλάμπον ἐξ ἀρετῆς, οὐδὲ ἄνδρες φρονήματος καὶ δρῶντες ὡς ψυχὴ τῆς Μονῆς ἀναλαμβάνουσι μετὰ ζέσεως τὸν οἶακα τοιοῦτου σεσαθρωμένου σκάφους, ἐν ᾧ ἐνδιδιαιτᾶται ἡ παχυλὴ μόνον καὶ ψυχοκτόνος ἀμαθία.

Ἡ ἐν Μυκόνῳ ἱερὰ Μονὴ «Τουρλιανή» διττὸν ἔχει προορισμὸν, καὶ ἐνδιδαιτήματος μοναχικοῦ βίου, καὶ εὐαγοῦς ἰδρύματος γηροκομείου, ἐν ᾧ ἐνδιδιαιτῶνται ἔκπαλαι, ὡς εἴρηται, γέροντες ἄλκιμοί ποτε καὶ τολμηροὶ θαλασσοπόροι ὑπάρξαντες, νῦν δὲ καταστάντες ναυάγια τοῦ πλούτου καὶ τῆς εὐπορίας τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, ἐξ οὗ χρόνου καὶ ἡ ἡλικία αὐτῶν καὶ ἡ δύναμις τοῦ ἀτμοῦ ἀφώπλισαν αὐτοὺς καὶ περιήγαγον εἰς ἐσχάτην ἔνδειαν. Ἄριστος δ' αἰείποτε ἐκρίθη ὁ προορισμὸς τούτου ὡς ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη εὐλαβῶς καὶ ἐπιμελῶς ἀπομάσσωσι τὰ δάκρυα τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ ἐπιχέων ἄφθονον τὸ τῆς παραμυθίας βάλσαμον διὰ τῆς τροφῆς καὶ τῆς θρησκείας. Ὅθεν καὶ προθύμου ὑποστηρίξεως ἐτύγχανε παρὰ πάντων τῶν εὐπορούντων Μυκονίων καὶ πολλῶν ξένων. Μεγίστη δὲ κατασχύνη

ἡμῖν τοῖς νεωτέροις θὰ εἶνε νῦν, ἂν μὴ ἀνακόψω-
μεν ἐγκαίρως τὸν ἐπονείδιστον τοῦτον τῆς κατα-
στροφῆς ῥοῦν.

Προκειμένου δὲ περὶ θρησκευτικοῦ συναισθήμα-
τος καὶ τῆς ἐπιδράσεως τούτου ἔστω γνωστὸν ὑμῖν,
ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν εἴτε κινδυνεύοντες ἐκ νόσου,
εἴτε ἀπερχόμενοι ἐκ Μυκόνου χάριν ἐμπορίας, εἴτε
πρὸς τὰ κύματα μέλλοντες νὰ παλαίσωσι, μετὰ
δακρύων προσήρχοντο, ὅπως μετὰ τῆς ἐνθέριου
προσευχῆς πρὸς τὴν Θεομήτορα εὐλαβῶς ἀποτίσω-
σιν ὡς ἀπαράβατον καθῆκον πόρον τινὰ ὑπὲρ τοῦ
εἰρημένου σκοποῦ. Ἐξ εὐγενῶν καρδιῶν δίκην πη-
γῶν εὐγενῆ εἰσι καὶ τὰ νάματα, τὸ δ' ἀποτέλεσμα
ἀληθῆς λειτουργία πρὸς τὸν Θεόν. Κινδυνεύοντες
δὲ καὶ ταύτην ἐπικαλούμενοι ἐσώζοντο διὰ τῆς
πίστεως ὑπὸ τῆς στιβαρᾶς χειρὸς ταύτης. Οἱ τοιοῦ-
τοι ἄνδρες διαβιοῦντες κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ
φροντίζοντες περὶ τῆς ἀγνότητος τοῦ οἰκογενεια-
κοῦ βίου εὐκόλως ἥντλουν δύναμιν ὑλικὴν καὶ
ἠθικὴν παρὰ μόνης τῆς θρησκείας ἐν τοῖς ἔργοις
αὐτῶν, ὧν ἀποτέλεσμα ἦτο ἡ ἀληθῆς εὐδαιμονία
ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. Διότι ἅγιον ἦτο τὸ ὑπὲρ
πατρίδος συναισθημα τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων καὶ ἅγιος
ὁ ἐνθουσιασμός αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Μονῆς, διότι κατε-
φρόνουν τῶν ταπεινῶν καὶ θηλυπρεπῶν ἐρίδων
καὶ ὡς ἀληθεῖς μάρτυρες διὰ τῶν ἀγαθῶν αὐτῶν
ἔργων ἀνυψοῦντο μέχρι τῆς πύλης τοῦ Οὐρανοῦ,
ἐξ ἧς εὐχὰς καὶ εὐλογίας κατέπεμπον πρὸς πάντα
αὐτῶν μνητὴν. Δι' ὃ καὶ ὁ ὑπὲρ τῆς Μονῆς ὁδο-
λὸς αὐτῶν ἀπορρέων ἐξ ἀπλῆς συνειδήσεως τοῦ
ἀγαθοῦ ἐπωκοδόμει, ἐδίδασκε καὶ ἐποδηγέτει τὴν
κοινωνίαν ἐπὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς δικαιο-
σύνης καὶ εὐποιίας ἐπὶ τῆς γῆς.

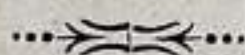
15'.

Ὅθεν γενώμεθα μιμηταὶ τῶν πατέρων ἡμῶν·
καταθῶμεν ἐμπράκτως τὸν ἱερὸν ἡμῶν σεβασμὸν
πρὸς τὴν σεπτὴν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος· βοηθή-
σωμεν διὰ τοῦ ἡμετέρου ὀβολοῦ τὴν Μονὴν ἡμῶν,
ὥς ἡμέτερον πατριαρχικὸν οἶκημα πεποιθότες εἰς
τὴν ἀξίαν τῆς ἡμετέρας πράξεως.

M. X. BENIERHS

Η ΕΚ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΜΟΝΗΝ ΟΔΟΣ

Ἐκ τῆς πόλεως Μυκόνου κατέναντι τοῦ ἐν Τήνῳ Λιολείου ὄρους (Τσικνιᾶ) κειμένης ἐκκινῶν τις καὶ πρὸς θερινὰς ἡλίου ἀνατολὰς βαδίζων διευθύνεται εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν «Τουρλιανήν». Καὶ ἐν πρώτοις μὲν ἀφίει τὴν πόλιν ἀναβαίνει ὑψωμά τι, ὅθεν καθορᾶται αὕτη συνεχῶς λευκή, ὡς πεδιάς χιονοσκεπής, αἱ δὲ ὁμαλαὶ αὐτῆς ἀκταὶ καὶ αἱ πρὸς δυσμὰς νησιῖδες, αἱ μεταξὺ Μυκόνου καὶ Δήλου, ποιοῦσιν ἀρχὴν εὐαρέστων ἐντυπώσεων.

Ἐκ τοῦ ὑψώματος δὲ τούτου εὐθέως προβαίνων προσέρχεται εἰς τὸ μέρος καλούμενον Ὀμβροδέκτης, ἐξ οὗ ἀριστερᾶ στρέφων τὰ ὄμματα βλέπει τὸ Χιακὸν πέλαγος καὶ ἐν ἡμέραις εὐδαίαις καὶ τὰ παράλια τῆς μικρᾶς Ἀσίας, καὶ μετ' οὐ πολὺ προσηλοῦται ὁ ὀφθαλμὸς ἀτενὴς εἰς πεδιάδα Μαράθι καλουμένην θελγόμενος ἐκ τῆς μαγευτικῆς ἐκτάσεως αὐτῆς πεποικιλμένης κατὰ τὸ ἔαρ ἐκ τοῦ πρασινίζοντος πέπλου τῆς φύσεως· μετὰ ταύτης συνέχεται καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος, ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας εἶναι ἰδρυμένον μονύδριον ιδιόκτητον ὁμώνυμον, ἐν ᾧ τελεῖται ἐτησίως πάνδημος πανήγυρις.

Μετὰ λύπης δὲ ὁ ὁδοιπορῶν καταλείπει ὀπισθεν αὐτοῦ τὸ περιγραφέν μέρος καὶ προχωρῶν ἐν δεξιᾷ μὲν ἔχει πάντοτε πρόποδας χθαμαλῶν καὶ ἐνιαχοῦ σπορίμων ὁρέων, ἐξ ἀριστερῶν δὲ καθορᾶται ὄρμος εὐρύτατος πρὸς βορρᾶν ἀντιτείνων, Πάνορμος ὄνομα, ἐνθα κατασυντριβόμενα τὰ ἐκ Θράκης μὲν ὀρμώμενα διὰ τὴν μεγάλην δ' ἀπόστασιν αἰεὶ ὀγκούμενα κύματα, ἀγρίως βρυχῶνται διὰ τοῦ βορρᾶ θωπεύοντα τὰς ἀμώδεις ἀκτὰς.

Μεταξὺ δὲ τῆς ὁδοῦ καὶ τῆς παραλίας ὑπάρχει κλιτὺς πρὸς τὰ χθαμαλὰ κατάρρυτος καὶ πεφυτευμένη καὶ σποράδην οἰκίαι κατάλευκοι, ἐν αἷς οἱ γεωργοὶ θέρους καὶ χειμῶνος οἰκοῦσι· τὴν θέσιν δὲ ταύτην ὀνομάζουσι Πτελέαν.

Παραλλάσσων δὲ ὀλίγον τὴν πορείαν καὶ πρὸς ἀπηλιώτου πνοᾶς προχωρῶν δεξιᾷ μὲν ἔχει πάντοτε ὑπωρείας, ἀριστερᾷ δὲ βλέπει ὄρος ἀκόρυφον καὶ κυλινδροειδὲς ἀπολῆγον ἀποτόμως πρὸς βορρᾶν, Μοροέργον (Μόνορον) τὸ ὄνομα. Ὑπὸ τοὺς πρόποδας τούτου ὑπάρχει λεκάνη ἐπιμήκης ἐνυδρος καὶ καρποφόρος, ἐπὶ τοῦ πρὸς ἀνατολὰς ὑψώματος τῆς ὁποίας κεῖται ἐκ τῶν διαλελυμένων Μονὴ γυναικεία, «Παλαιοκαστριανή», οὕτως ὀνομασθεῖσα ἐκ τοῦ πλησίον αὐτῆς κειμένου Ἑνετικοῦ φρουρίου, εἰς ἣν καταφεύγουσαι ἤδη αἱ ἐκ τῶν τοῦ βίου ὀριμυτήτων ἀποκαμοῦσαι καὶ παραμυθίαν εὐρίσκουσαι ἐν τῇ μονῳσει καὶ τῇ προσευχῇ, καὶ τῶν ἐγκοσμίων λησμονοῦσι καὶ ὑπὸ γλυκερῶν ἐλπίδων μελλούσης ἀμοιβῆς τρέφονται.

Ἐντεῦθεν δὲ πρὸς μεσημβρίαν τρεπόμενος καὶ μι-

κράν ἀνωφέρειαν ἀναβάς ἐκπλήττεται ἀληθῶς βλέπων τὸ ὅλως νέον καὶ μαγευτικὸν θέαμα, ὅπερ δυσκόλως κάλαμος δύναται νὰ ὑποτυπώσῃ.

Ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν ὁδὸν ταύτην Ὀμβροδέκτου ἱστάμενός τις καὶ στρέφων τὸ βλέμμα ἀπὸ μεσημβρίας μέχρι ἀπαρκτίου πνοῶν (διότι πρὸς τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ ὀρίζοντος ἐπιπροσθοῦσι δεξιόθεν μὲν τὸ ὄρος Κουκουλοῦ, ἀριστερόθεν δὲ γήλοφος) βλέπει μέγα λεκανόπεδον διηρημένον εἰς σχεδὸν τι κανονικὰ σχήματα χωρίζοντα τὰς ἰδιοκλήτους γαίας, σπορίμους καὶ ἀμπελοφύτους. Ἐντὸς δὲ τῆς ἀπεράντου ταύτης ἐκτάσεως «Ἐμματοῦς» καλουμένης καὶ μετ' ἄλλων ἐπιπέδων συνεχομένης εἶναι ὠκοδομημέναι πολλαὶ μὲν οἰκίαι σποράδην εἰς τοὺς πλουσιωτέρους τῶν πολιτῶν ἀνήκουσαι, χρήσιμοι εἰς θερινὴν κατοίκησιν, πλεῖσται δὲ ἀγροτῶν κατάλευκοι. Πρὸς τὴν παρέχουσιν δὲ τὴν τερπνὴν ταύτην θέσιν λεκάνην φαίνονται συνεχόμενα καὶ τμήματα θαλάσσης, τὸ τῶν Φωκῶν, τὸ τῆς Ἰκαρίας, καὶ πρὸς Μ. τὸ τῆς Πάρου καὶ Νάξου, ἀφανοῦς γινομένου τοῦ ὅλου αὐτῆς δι' ὑψηλῶν γηλόφων κεχωρισμένων διὰ τοίχων εἰς κανονικὰ σχήματα, κτήσεις ἰδίας. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ὀμβροδέκτου τέλος πρὸς μεσημβρίαν βαδίζων ἀφίχνεϊται εἰς τὴν Μονὴν, ἥτις καὶ ἄπωθεν εἶναι ὁρατὴ ἐκ τοῦ ὑψιτενοῦς αὐτῆς κωδωνοστασίου. Ἀπέχει δὲ τῆς πόλεως σταδίους ὀκτώ, δύο σχεδὸν ὥρας.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ «ΤΟΥΡΛΙΑΝΗΣ»,

Κατὰ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου πέμπτου αἰῶνος, (1542), ὅτε τὸ Αἰγαῖον ἐλυμαίνετο πειρατεία βλάπτουσα μάλιστα τὰ τῶν Νήσων παράλια, δύο Ἱερομόναχοι, τῆς Ἀρχοντίσσης μὲν ἐπιλεγόμενοι, ἀφωσιωμένοι δὲ εἰς τὴν ἐν παραλίῳ τῆς Πάρου Ἱερὰν Μονὴν «Ἐκατονταφυλιανήν» ἀφέντες διὰ τοῦτο τὸ ἀσκητήριον αὐτῶν ἦλθον εἰς Μύκονον, εἰς μὴ συνεχεῖς ἐπιδρομὰς ὑποκειμένην. Περιελθόντες δὲ τὴν νῆσον εὗρον ὡς τόπον πρὸς τὸν ἑαυτῶν σκοπὸν κατάλληλον τὴν ἐν μέσῃ τῇ νήσῳ σχεδὸν κειμένην ὠραίαν ἑνυδρον καὶ γόνιμον λεκάνην, ἐν ᾗ ἦτο ἀγρὸς περιέχων ναῖσκον, ἐνθα ἐμόναζε σεβαστὴ τις γραῖα Τούρλη ὀνομαζομένη, ἣτις παρακληθεῖσα ὑπὸ τῶν εἰρημένων Ἱερομονάχων, ἐξηγηθέντων αὐτῇ τὸν σκοπὸν αὐτῶν, παρεχώρησε τὸν ἀγρὸν, ἵνα ἀνεγείρῳσιν ἐν αὐτῷ Μοναστήριον ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ ἐπιλέγηται τὸ ἱδρυμα διὰ τοῦ ἑαυτῆς ὀνόματος, καὶ ἐντεῦθεν ἡ ἐπίκλησις «Τουρλιανή».

Οἱ Ἱερομόναχοι δὲ οὗτοι, ὧν τὰ ὀνόματα δυστυχῶς δὲν διέσωσεν ἡμῖν οὔτε παράδοσις, οὔτε ἔγγραφον, δαπανήσαντες τὰ ἑαυτῶν καὶ σύναμα ἐπικαλεσάμενοι τὴν τῶν Μυκονίων συνδρομὴν ὠκοδόμησαν τὸν Ναὸν οὐχὶ εὐμεγέθη, ὅπως νῦν καθορᾶται κεκοσμημένος ὑπὸ ἔργων εὐσεβείας τεσσάρων σχεδὸν αἰώνων, ἃ οἱ φιλόκαλοι καὶ φιλότιμοι Μυκόνιοι κατέβαλον, ἀλλὰ μικρὸν Ναὸν περιωκοδομημένον, ἔχοντα κελλία τινὰ διὰ τε τοὺς συνασκουμένους καὶ τοὺς τῆς Μονῆς ὑπηρέτας καὶ γεωργοὺς.

Πρὶν δ' ἢ συντελεσθῇ ὁλοκλήρως ἡ οἰκοδομή, ἐν ᾧ οἱ Ἱερομόναχοι μετὰ τῶν προεστώτων τῆς κοινότητος συνεσκέπτοντο περὶ εἰκόνης, εἰς ὄνομα τῆς ὁποίας ἐμελλε νὰ τιμᾶται ὁ ναὸς, (διότι ὁ προὔπαρχων ναΐσκος ἦτο «τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου»), καὶ ἄλλοι ἄλλην ἀπεφαίνοντο γνώμην, παραδόξως εὐρέθη ἐπιπλέουσα τῶν παραλίων τῆς νήσου ὠραία εὐμεγέθης ἀρχαιοτάτη εἰκὼν τῆς Θεοτόκου, ἔργον τοῦ Ἱερωτάτου Λουκᾶ, ὡς λέγεται, ἥς τὸ μῆκος εἶναι 0,45 τὸ δὲ πλάτος 0,60 τοῦ μέτρου. Ἐκ δὲ τῆς παλαιότητος καὶ τῆς ἐν τῇ θαλάσῃ μονῆς, εἰ καὶ ἐγένετο ἐξίτηλος, σῶζει ὅμως τὰς τῆς τέχνης τελειότητας καὶ ἐμπνέει σεβασμὸν πρὸς τε τοὺς ὁρῶντας καὶ τοὺς εὐλαβῶς προσκυνοῦντας. Ταύτην λοιπὸν παραλαβόντες καὶ ἀναβιβάσαντες εἰς τὸν εἰρημένον ναὸν οἱ τε Ἱερομόναχοι, ὁ κληρὸς καὶ ἅπας ὁ εὐλαβῆς τῆς νήσου λαὸς ἐν ἐκκλησιαστικῇ παρατάξει καὶ πομπῇ ἀνεστύλωσαν ἐν τῷ ναῷ καὶ ἐντεῦθεν ἐπεκράτησεν ἡ καὶ νῦν ἔτι ἐπικρατοῦσα συνήθεια νὰ καταβιβάζωσι τῇ πρώτῃ ἐβδομάδι τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς εἰς τὴν πόλιν τὴν εἰκόνα λιτανεύοντες, καὶ ὁμοιοτρόπως νὰ ἀναβιβάζωσιν αὐτὴν τῇ ἐβδομάδι τῶν ἁγίων Παθῶν. Διαρκούσης δὲ τῆς ἀγίας τεσσαρακοστῆς ὁ λαὸς συντρέχει εἰς τὸν ναὸν, ἐν ᾧ ἡ εἰκὼν εἶναι ἐντεθρονισμένη, προσευχόμενος καὶ ἀγρυπνῶν.

Ἡ εὐλάβεια λοιπὸν τῶν κατοίκων πρὸς τὴν σεπτὴν ταύτην εἰκόνα, ἡ θεάρεστος πολιτεία τῶν κατὰ καιροὺς ἐν τῇ Μονῇ ἀσκουμένων, ἡ συναρωγὴ τῆς ἐκάστοτε τοπικῆς ἐξουσίας, ἡ περίθαλψις καὶ

γηροκόμησις τῶν εἰς αὐτὴν προσφευγόντων ἐνδεῶν καὶ ἀναπήρων, τοιαῦτα ἔργα ἐνεποίουσιν αἰσθήματα τοῖς κατοίκοις τοῦ τόπου, ὥστε καὶ οἱ ὑγιεῖς καὶ οἱ ἐν ἀσθενείαις περιπίπτοντες ἢ ἀποθνήσκοντες εὐκατάστατοι ἀφιέρουν μέρος τῶν ἑαυτῶν κτημάτων εἰς τὴν Μονὴν, ἢ διότι ἀντιλαμβάνομένη ἐδωρεῖτο τοῖς ἐπικαλουμένοις ὑγίειαν καὶ σωτηρίαν ἐκ προφανοῦς κινδύνου, ἢ πρὸς μακαρισμὸν τῆς ψυχῆς αὐτῶν μετὰ θάνατον καλῶς ποιοῦντες· διότι τίς θεαρεστοτέρα ταύτης ἀπόφασις ἢ πρᾶξις φιланθρωποτέρα τοῦ ἀφιεροῦν ἀγροὺς καὶ εἴ τι ἄλλο ἐν ἰδρύμασιν, ὧν τὸ καθεστὼς σταθερῶς εἶνε ἐστία εὐποιίας, φιλοξενίας καὶ ἐπιδαφιλεύσεως πάντων τῶν μέσων, ὅσα ἀπαλλάττουσι τοὺς ἐνδεεῖς γέροντας ἢ ἀναπήρους ἀπόρους τῶν δυσχερειῶν πρὸς ἰδίαν συντήρησιν; ἀγροὺς, ἐκ τῶν προϊόντων τῶν ὁποίων ἔμελλον νὰ σιτῶνται οἱ εἰς τὰς τῆς τύχης δυσμενείας περιπίπτοντες καὶ ἀποτέλεσμα τῶν προσπαθειῶν αὐτῶν ἐν τῷ βίῳ τὴν κακοδαιμονίαν ἔχοντες; Πόσον θαρραλέος τῷ ὄντι ἀπέρχεται τις τῆς διαβατικῆς ταύτης διαμονῆς ἐν τῷ βίῳ, καὶ ὑφ' ὁποίων γλυκερῶν ἐλπίδων μελλούσης ἀμοιβῆς πληροῦται ὁ Χριστιανὸς ἐκεῖνος, ὅταν ἀποκοιμίζων πως τὸ τῆς φιλοστοργίας συναίσθημα καὶ τὴν ἐντεῦθεν τάσιν, ἵνα ἀφῇσῃ ἀποθνήσκων πλείονα κληρονομίαν τοῖς τέκνοις ἢ τοῖς ὁμαίμοις, ἀφικνεῖται εἰς τὴν εὐαρεστοτάτην τῶν ἀνθρωπίνων ἀναμνήσεων ἢ συλλογισμῶν, ὅτι καὶ ζῶν ἐγένετο εὐεργέτης, καὶ ἀποθνήσκων καταλείπει ἀφορμὰς πρὸς μνήμην ἐπ' εὐποιῖα;

Ἀφοῦ δὲ ἡ Μονὴ ὅπωςδὴποτε συνετελέσθη καὶ

πολλοὶ μοναχοὶ ἀφωσιώθησαν ἐν αὐτῇ ἐντόπιοί τε καὶ μή, ἡ τοπικὴ ἐξουσία δὲν ἐπαύσατο ἐνεργοῦσα, ἕως οὗ ἔθετο αὐτὴν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἀσύδοτον καὶ ἐλευθέραν πάσης ὑποχρεώσεως, εἰ μὴ δύο λίτρας κηροῦ κατ' ἔτος εἰς σημεῖον ὑποταγῆς, ἐπιφυλαξαμένη καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπικυροῦν τὰς ἐκλογὰς τῶν ἡγουμένων, αἵτινες ἐγίνοντο ὑπὸ τε τῶν πατέρων τῆς Μονῆς καὶ δύο ἐπιτρόπων ἐντοπίων ἐκ τῶν προεστώτων, οἵτινες προσέτι ἦσαν ἐντεταλμένοι ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας νὰ διεκδικῶσι τὰ τῆς Μονῆς συμφέροντα καὶ ἐπιτηρῶσι τὰ τῆς διοικήσεως αὐτῆς· τὰ δὲ πρακτικὰ τῶν ἐκλογῶν ἐξήλεγγεν ὁ τε Πατριάρχης καὶ ἡ περὶ αὐτὸν Σύνοδος.

Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῶν εὐγενῶν καὶ ἐναρέτων τούτων Ἱερομονάχων, ἐξ Εὐρώπης τὸ γένος ἐλκόντων, μητρὸς μὲν Δουκίσσης, Ἀρχοντίσσης δὲ ἐν Πάρῳ μετονομασθείσης, οἱ πατέρες καὶ ἡ κοινότης ἐξέλεξαν Ἡγούμενον Ἱερομόναχόν τινα Κρήτα, ὅστις παραιτηθεὶς τῆς ἡγουμενίας ἀπῆλθεν εἰς Ἅγιον Ὄρος. Τοῦτον διεδέξατο ἕτερος Ἱερομόναχος, τῆς Καλῆς ἐπιλεγόμενος, καὶ τοῦτον ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ τοῦτον ὁ ἐπιλεγόμενος Κολώνης. Τούτων δὲ πάντων ἀγνοεῖται ἢ τε ἐν τῇ ἡγουμενίᾳ διαμονή, τὸ ὄνομα καὶ αἱ πράξεις.

Ἐντεῦθεν ὅμως ἄρχεται τακτικῶς ἡ διαδοχὴ τῶν ἡγουμένων, ἡ αὐτῶν διαμονὴ καὶ τὰ πραχθέντα παρ' ἐκάστου αὐτῶν εἰς τὴν τῆς Μονῆς βελτίωσιν, διότι τὰ τοιαῦτα ἰδρύματα δὲν τελειοποιοῦνται ταχέως καὶ διὰ μιᾶς, ὅταν μάλιστα οἱ πόροι δὲν εἶναι ἀποθεματικοί, ἀλλ' ἐξευρίσκωνται κατὰ μικρόν.

Τὸ 1612 ἐξελέχθη ἡγούμενος Φιλόθεός τις, καὶ τοῦτον διεδέξατο ὁ Ἡσαΐας Καλλιάρχης πενταετίαν διατελέσας ὡς τοιοῦτος· ἐπὶ τούτου ἡ Μονὴ ἐληλη-
τήθη ὑπὸ βαρβάρων, οἵτινες διήρπασαν πάντα αὐτῆς
τὰ κειμήλια, καὶ τὰ πολιτιμότερα τῶν κινητῶν πραγ-
μάτων· τὴν αὐτὴν δὲ τύχην ἔλαβον καὶ πάντα τὰ εἰς
τὴν Μονὴν ἀνήκοντα διοικητικὰ ἔγγραφα, καὶ ἐντεῦ-
θεν ἡ ἔλλειψις εἰδήσεων καὶ γεγονότων πρὸς τὸν σκο-
πὸν καταλλήλων. Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ διαρπαγῇ ἐξη-
φανίσθησαν καὶ τὰ σιγγίλια τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἐν
οἷς καὶ τὰ περὶ ἀναγνωρίσεως τῆς Μονῆς ὡς σταυρο-
πηγιακῆς, ἡ κοινότης τῆς νήσου καὶ ὁ ἡγούμενος
ἐξητήσαντο τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ Πατριαρχείου, ὅπως
ἀποστείλῃ ἀντίγραφον τῆς ἀναγνωρίσεως εἰς τὴν
Μονήν. (1617)

Τὸν Ἡσαΐαν Καλλιάρχην διεδέξατο ὁ Ἰγνάτιος
Καλλιάρχης (1634)· οὗτος ἔχων ἀδελφὸν Παΐσιον
καὶ ἀδελφὰς Ἀγαθαγγέλην καὶ Ἀθανασίαν μοναχάς,
καὶ ἀνεψιούς ἐξ ἀδελφῆς διώκησε μετ' αὐτῶν τὴν
Μονὴν ἐπιμελῶς αὐξήσας τὴν περιουσίαν αὐτῆς δι'
ἀγορᾶς νέων κτημάτων. Μεταξὺ ὅμως τῶν μελῶν
τῆς οἰκογενείας ταύτης ὑπῆρχε καὶ πρεσβύτερός τις
Ἰωάννης Καλλιάρχης, ὅστις ἀποθανόντος τοῦ θείου
αὐτοῦ Ἰγνατίου ἐπροίκισεν εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Γεώρ-
γιον Καλλιάρχην τὴν Μονὴν καὶ πάντα τὰ αὐτῆς·
οὗτος δραξάμενος καταλλήλου εὐκαιρίας καὶ βασισθεὶς
ἐπὶ τῶν ἐν τῇ Μονῇ ἐκδουλεύσεων καὶ βελτίωσεων,
ὡς οἱ πρόγονοι καὶ συγγενεῖς αὐτοῦ ἐποίησαν, προσε-
πιμαρτυροῦντων καὶ πολλῶν ἄλλων καὶ τοῦ πρώην
Καισαρείας Προέδρου Σίφνου Γεδεῶνος, ὅτι ἡ Μονὴ

ἀνέκαθεν περιῆλθεν εἰς τὴν κατοχὴν αὐτῶν, καὶ διάφορα ἄλλα μετελθόντες μέσα, ἔξαπατήσαντες τὸ Πατριαρχεῖον ἔφθασαν νὰ λάβωσιν ἔγγραφον παρ' αὐτοῦ, δι' οὗ οὗτοι ἀνεγνωρίζοντο κτήτορες, διοικηταὶ καὶ δεσπότες τῆς Μονῆς. Κατὰ τῆς ἀδίκου ὁμῶς ταύτης ἰδιοποιήσεως καὶ κατοχῆς οἱ τε ἐπίτροποι καὶ ἡ κοινότης διαμαρτυρηθέντες εἰς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν καὶ δραστηρίως ἐνεργήσαντες ἀπέδειξαν, ὅτι κακῶς ἔπραξαν οἱ εἰρημένοι Καλλιάρχαι οἰκειοποιηθέντες ξένα πράγματα. Τότε λοιπὸν ἐβεβαίωθη τὸ πατριαρχεῖον ἐκ τῆς εἰς αὐτὸ σταλείσης ἀναφορᾶς ὑπογεγραμμένης παρ' Ἱερέων καὶ λαϊκῶν, ὅτι ἀφ' οὗτου περιῆλθεν ἡ κατοχὴ τῆς Μονῆς καὶ ἡ κυριότης εἰς χεῖρας ἰδιωτῶν δυνάμει τοῦ ἀπάτη χορηγηθέντος αὐτοῖς ἐγγράφου, οὐ μόνον ἀπώλεσε τὰς πρῶην κοσμοῦσας τὸ ἱδρυμα τελειότητας, ἀλλ' ἤρξατο καὶ ἀποκλῖνον τοῦτο εἰς τὸ ἀνετώτερον· ἐπειδὴ δὲ παρεκάλουν τὸ πατριαρχεῖον νὰ λάβῃ μέρος ἐνεργὸν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως καὶ νὰ ἄρῃ τὴν κατοχὴν τῆς Μονῆς, νὰ ἐπαναγάγῃ δὲ αὐτὴν εἰς τὴν προτέραν θέσιν, ἀποδεξάμενον ὡς δικαίαν καὶ εὐλογον τὴν τῶν ἀνενεχθέντων αἵτησιν, ἀπεφάνητο συνοδικῶς ἅμα καὶ πατριαρχικῶς, ὅτι ἀκυροῖ μὲν τὸ προεκδοθὲν ἔγγραφον τὸ δοθὲν τῷ Ἱερεῖ Γεωργίῳ Καλλιάρχῃ, τὸ διαλαμβάνον περὶ τῶν εἰς αὐτὸν δῆθεν ἀνηκόντων κτητορικῶν δικαιωμάτων, ὡς ἀνίσχυρον καὶ οἷον ὑποκλαπέν, ἔγνω δ' ἵνα ἡ Μονὴ θεωρῇται καὶ αὖθις τῆς κοινότητος, ὡς ἐπὶ τῆς ἡγουμενίας τοῦ Ἱγνατίου Καλλιάρχου μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ ἀντιποιηθέντος τὴν Μονὴν Ἱερέως Γεωργίου Καλλιάρχου. Ταῦτα δὲ ἐγένοντο ἡγουμένου Ἱγνατίου Δεσφύδα, ἡ Ραγουζαίου

τὸ 1719. Τὸ δὲ 1727 ἐκλέγεται ἡγούμενος ὁ Διονύσιος Νάζος, ὅστις ἀνωκοδόμησε τὴν πρόσοψιν τῆς Μονῆς, ἐγκτίσας ἐπὶ τοῦ πυλῶνος εἰκόνα λαμπράν, ἣτις διακοσμεῖ τὴν ὄψιν αὐτῆς. Τὸ δὲ 1732 ἐκλέγεται ἡγούμενος ὁ Γεράσιμος Μαραγκὸς, ὅστις εἰς τὴν σταλεῖσαν ἀναφορὰν πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον τὴν διαψεύδουσιν τὰ ἐν τῇ προεσταλμένη περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ὁμολόγησεν ἐγγράφως, ὅτι παιδιόθεν ἔλαβεν αὐτὸν ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτοῦ ἐν τῇ Μονῇ ὁ Ἡσαΐας Καλλιάρχης καὶ ὅτι ἐγίγνωσκε πάντας τοὺς ρηθέντας κυρίους καὶ κατόχους τῆς Μονῆς αὐξήσαντας δι' ἀγορῶν ἰδίων τὴν περιουσίαν αὐτῆς καὶ βελτιώσαντας τὴν ὑπάρχουσαν. Τούτου δ' ἔτι ζῶντος ἐκλέγεται ἡγούμενος ἕτερος Ἰγνάτιος Καλλιάρχης, υἱὸς Γεωργίου Καλλιάρχου (1733), ὅστις ἐστάλη εἰς τὴν Εὐρώπην ὑπὸ τῆς κοινότητος πρὸς τοὺς ἐκεῖ ὁμογενεῖς, ὅπως ἐπικαλεσθῇ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς Μονῆς λαβὼν ὑπόσχεσιν, ὅτι θέλει ἐκλεχθῇ αὐθις ἡγούμενος ἐπανελθὼν, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Τούτου δ' ἡγουμένου καὶ δαπανῶντος, συνδραμόντος προσέτι καὶ τοῦ Κωνσταντίνου Βοεβόνδα, ἡργυρώθη ἡ καὶ νῦν ἔτι σωζομένη εἰκὼν τῆς Θεομήτορος ἐν τῷ δεξιῷ παρεκκλησίῳ ἐστυλωμένη, καὶ πολλαὶ ἄλλαι βελτιώσεις τῆς Μονῆς ἐγένοντο ἐκ τῶν συλλεγεῖσθαι συνδρομῶν.

Τούτου δ' ἀποθανόντος (1737) ἐκλέγεται ἡγούμενος ὁ Ἰωσήφ Ἀβράμης, καὶ τούτου ἔτι ζῶντος ὁ Θεόδωσιος Σχορδίλης (1742) καὶ τούτου ἔτι ζῶντος ὁ ἀοίδιμος Ἰγνάτιος Μπάσουλας (1758)· καὶ ὁ μὲν πατὴρ αὐτοῦ ἦν Νάξιος, Μυκονία δ' ἡ μήτηρ· διδαχθεὶς

οὗτος τὰ γράμματα τοῦ καιροῦ ἐκείνου ἐν τῇ ἑαυ-
 τοῦ πατρίδι Μυκόνῳ ἐχειροτονήθη Ἱερομόναχος ἐν
 τινι τῶν τῆς πόλεως ἱερῶν ναῶν, Ἀγίῳ Βλασίῳ.
 Ὁ ἐνάρετος οὗτος πατήρ μετ' οὐ πολὺ καταρραδιουρ-
 γηθεὶς καὶ κατηγορηθεὶς ὡς ἀναμιγνυόμενος δῆθεν
 εἰς τὰ πολιτικὰ τῆς πατρίδος καὶ τὰς ἐντεῦθεν συνε-
 πείας φοβηθεὶς ἀπῆλθεν εἰς Κρήτην, ἐνθα διορισθεὶς
 ἐφημέριος ἔμεινεν ἐκεῖ ἐφ' ἱκανὸν χρόνον. Ἐγερθείσης
 δὲ ἐν Κρήτῃ ἐπαναστάσεως ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐπὶ
 Μυκονίου πλοίου ἐπιβιβασθεὶς φέρων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ
 δύο μεγάλας εἰκόνας, τὴν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν
 τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου μετὰ τῆς τοῦ
 Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου· αἱ εἰκόνες δ' αὗται περικο-
 σμοῦσι μέχρι νῦν τὸν ναόν τῆς Μονῆς. Κατὰ δὲ τὸν εἰς
 Μύκονον διάπλουν τὸ ἐφ' οὗ ἐπέβαινε πλοῖον ὁ ῥηθεὶς
 Ἰγνάτιος συλληφθὲν ὑπὸ πειρατῶν ἀπήχθη εἰς Μελί-
 την, ὅθεν οἱ ὁμογενεῖς λυτρώσαντες αὐτὸν καὶ τοὺς
 μετ' αὐτοῦ συμπλέοντας ἔπεμψαν ἕκαστον εἰς τὴν
 αὐτοῦ πατρίδα, τὸν δὲ Ἰγνάτιον κρατήσαντες ἐπὶ τινα
 χρόνον συνέστησαν ὕστερον εἰς τοὺς ἐν Φλωρεντία
 ὁμογενεῖς ὡς ἐφημέριον, ἐνθα καὶ διέμεινεν ἐπὶ πολὺ
 ἱερουργῶν πειθαναγκασθεὶς ἅμα νὰ μνημονεύῃ ἐν ταῖς
 ἱεροτελεστίαις τοῦ ὀνόματος τοῦ Πάπα, διότι ἄλλως
 δὲν ἐπετρέπετο τοῖς ἐκεῖ ὁμογενέσι νὰ ἔχωσιν ἴδιον
 ἐφημέριον. Καὶ οἱ μὲν ὁμογενεῖς ὠφελοῦντο ὑπὸ τοῦ
 ἐναρέτου τούτου καὶ ἀψόγου Ἱερέως πνευματικῶς,
 οὗτος δὲ πάλιν ἀντωφελεῖτο ὑπ' αὐτῶν ὕλικῶς, ἀφοῦ
 μάλιστα αἱ προθέσεις καὶ τάσεις αὐτοῦ ἐγένοντο τοῖς
 πᾶσι γνωσταί, ἐπειδὴ ἔτεινεν οὐχὶ εἰς κορεσμόν τῆς
 συνήθους πλεονεξίας, ἥτις γίνεται τὸ κυριεῦον καὶ

πρωτεῦον αἶσθημα τῶν ὑλικῶν ἀνθρώπων ἀμελουμέν-
νου· ἡ ἀνυπαρκτοῦντος ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν τοῦ
προορισμοῦ καὶ τῆς ἐπαγγελίας, ὧν εἰσιν ἐν τῷ κό-
σμῳ κλητοί, ἀλλ' εἰς βελτίωσιν ἰδρύματος ἀληθῶς
φιλανθρωπικοῦ, ὡς ἦτο καὶ εἶναι εἰσέτι ἡ Μονὴ αὕτη.

Εἰ δὲ καὶ ὁ Ἰγνάτιος εἰργάζετο πρὸς τὸν θεάρεστον
τοῦτον σκοπὸν, συνησθάνετο ὅμως πάντοτε λύπην
ἐνδόμυχον ἐν τῇ καρδίᾳ, διότι παρὰ τοὺς κανόνας τῆς
ὀρθοδόξου ἡμῶν ἐκκλησίας ἐμνημόνευεν ἱεουργῶν
Ἱεράρχου σχισματικοῦ, κεχωρισμένου καὶ ἀλλοτρίου
τῆς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας, Ἀπελθὼν δὲ τῆς
Φλωρεντίας διηυθύνθη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐνθα
παρουσιασθεὶς ἐνώπιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου
καὶ τῆς περὶ αὐτὸν Συνόδου ὡμολόγησε συντετριμμέ-
νος ὅ,τι ἔπραττεν ἱεουργῶν ἐν Φλωρεντίᾳ· ὁ δὲ Πα-
τριάρχης καὶ ἡ Σύνοδος συγχωρήσαντες αὐτῷ προέ-
τρεψαν καὶ παρήνεσαν, ὅπως δαπανήσῃ εἰς ἀγαθοερ-
γίας εἴ τι ἐκτήσατο ἐκ τῆς ἐκεῖ ὑπηρεσίας.

Ὁ ἐνάρετος λοιπὸν καὶ σώφρων οὗτος πατὴρ ἀ-
παρεγκλίτως ἀκολουθήσας καὶ τὰς ὀρθὰς συμβουλὰς
τῶν γεραρῶν ἀρχιερέων ἀπεφάσισεν ἐπανελθὼν εἰς τὴν
ιδίαν αὐτοῦ πατρίδα νὰ δαπανήσῃ ἐν αὐτῇ τὰ ἀπο-
κτηθέντα πάντα διὰ πολλῶν πόνων χρήματα· ἐπα-
νελθόντα δὲ ὑπεδέξατο ἐν τῇ ἀποβάθρᾳ ὁ τότε ἄρχων
τοῦ τόπου Δημήτριος Μαυρογένης, ὅστις ἦτο αὐτὸς
οὗτος, ὅστις κατεδίωξεν αὐτὸν καὶ τρόπον τινὰ ἐξε-
δίωξεν ἐκ τῆς πατρίδος αὐτοῦ. Οὗτος μαθὼν καὶ βε-
βαιωθείς κατὰ τὴν μακρὰν τοῦ Ἰγνατίου ἀποδημίαν,
ὅτι τὰ κατηγορημένα ἦσαν διαβολαὶ καὶ συκοφανταίαι
κατ' ἐναρέτου κληρικοῦ, φιλοφρόνως ὑποδεξάμενος ἐν

τοῦ πλουσίου αὐτοῦ οἴκῳ καὶ συγγνώμην ἐξαιτησάμε-
νος παρ' αὐτοῦ ἐγένετο αὐθις φίλος. Ἐπειδὴ δὲ οἱ
πατέρες τῆς Μονῆς πάντες ἦσαν γέροντες καὶ οὐδεὶς
ἐβόλυνετο νὰ ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν αὐτῆς, ὁ ἤδη
ἐκείνος Μαυρογένης προέτεινεν αὐτῷ νὰ δεχθῇ τὴν ἡγου-
μενίαν, ὅπερ καὶ παρεδέξατο ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ δοθῇ
αὐτῷ ἄδεια νὰ ἀνακαινίσῃ ἢ ἀνοικοδομήσῃ ἐκ θεμελίων
τὴν τε Μονὴν καὶ τὸν ἱερὸν Ναὸν ἰδίαις δαπάναις.
Μετὰ ταῦτα δεξαμένης τῆς κοινότητος τὸν τεθέντα
ὅρον καὶ ἅμα συναντιλαβομένης ἤρξατο τοῦ ἔργου
καὶ ἐπεραίωσεν αὐτὸ περὶ τὸ 1767, καὶ εὕτω ἡ Μονὴ
συνετελέσθη ὡς ἤδη ὑπάρχει. Ἀλλ' ὁ ἤδη μεγαλοπρε-
πὴς καὶ ἠὺτρεπισμένος ναὸς ἔμενε τότε ἐσωτερικῶς
ἀκαλλώπιστος καὶ πολλὰς ἐλλείψεις ἔχων, ἐξαντλη-
θέντων τῶν πόρων εἰς τὴν εὐμεγεθὴ οἰκοδομήν αὐτοῦ.
ὁ δὲ ἐνεργητικὸς καὶ πολυπράγμων οὗτος ἀνὴρ νυκτὸς
καὶ ἡμέρας ἀσχολούμενος εἰς ἐξεύρεσιν ἔτι πόρων
καὶ μέσων πρὸς τελειοποίησιν τοῦ ὀγκώδους ἔργου,
ἀπεφάσισε τέλος νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν.
Ζητήσας δὲ παρ' αὐτῆς συστατικὰ πρὸς τοὺς ἀπαντα-
χοῦ ὀρθοδόξους Χριστιανοὺς περιῆλθεν οὕτως ἐφωδια-
σμένος διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης ἀποτελεσματικῶς.
Ἐπανελθὼν δὲ μεθ' ἱκανῆς χρημάτων ποσότητος καὶ
ὕλικοῦ πρὸς ἐργασίαν καταλλήλου καὶ μετὰ γλυπτῶν
ἐκ τῶν ἀρίστων τῆς Εὐρώπης ἐκαλλιτέχνησε τὸ ἤδη
ὑπάρχον εἰκονοστάσιον (Τέμπλον) μετὰ πολλῆς κομ-
ψότητος ὁμοίως καὶ τὸν ἱερὸν ἁμβωνα, τὸν ἀρχιερατι-
κὸν θρόνον, τὸν ἱερὸν θόλον (Κουβούκλιον), τὸν ἐπὶ
τῆς ἀγίας Τραπεζῆς γλυπτὸν ἐπὶ τεσσάρων τορευτῶν
στύλων ἐστηριγμένον, χρυσῷ δὲ καὶ ποικίλοις χρώ-

μασιν ἐξησκημένον· ὁμοίως ἐντέχνως κατεσκευάσε καὶ τὰ στασεΐδια τοῦ καθολικοῦ καὶ τινας θρονίσκους καὶ ἅπαντα τὸν ναὸν κατεστίλβωσε καὶ διὰ ζωγραφιῶν κατεκόσμησεν. Ὁ δὲ ναὸς ὠκοδομημένος ἐν μέσῳ τῶν κελλίων τῆς Μονῆς ἔχει μῆκος μὲν 20 Β. μέτρων, πλάτος δὲ 13, τρισυπόστατος δὲ ὢν στηρίζεται ἐπὶ ὀκτὼ μαρμαρίνων στύλων, ἐξ ὧν ἐξ μὲν εἰσιν ἐν τῷ καθολικῷ, τρεῖς ἐκατέρωθεν, δύο δὲ ἐντὸς τοῦ θυσιαστηρίου, ἐφ' ὧν ὁ θόλος καὶ ἡ κόγχη. Εἰσέρχεται δὲ τις διὰ τριῶν θυρῶν, ἐξ ὧν ἡ μεγάλη ἐν μέσῳ· παράθυρα δὲ ἔχει ὀκτὼ, τέσσαρα ἐφ' ἐκάστης τῶν πλευρῶν, ἄνω δὲ τῶν θυρῶν ἀνὰ ἓν παράθυρον, καὶ ἄνω τῆς μεγάλης θύρας καὶ τοῦ παραθύρου ὑπάρχει τόξον, ἐφ' οὗ εἶναι ὠκοδομημένον ἀτελῶς παλαιὸν κωδωνοστάσιον. Ὁ θόλος ἔχει τέσσαρα ἐπιμήκη παράθυρα, ἅπερ μετὰ τῶν θόλων τῶν παρεκκλησίων ἀποτελοῦσι σταυρικὸν σχῆμα· ἐπὶ δὲ τῆς μεγάλης θύρας εἰσὶν ἐπιγεγραμμένα τάδε·

« Ἀνηγέρθη ὁ θεῖος καὶ Ἱερὸς Ναὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Τουρλιανῆς διὰ συνδρομῆς τοῦ Πανοσιωτάτου καθηγουμένου Κυρίου Κυρίου Μπάσολα, καὶ τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν τῆς Νήσου Μυκόνου, καὶ ἡ χάρις αὐτῆς ἅς μᾶς βοηθῇ ».

Ἀπὸ τῆς προσόψεως δὲ τοῦ ναοῦ μέχρι τῆς πρὸς δυσμὰς μεγάλης εἰσόδου εἰς τὴν Μονὴν ὑπάρχει αὐλὴ λευκοῖς μαρμάροις ἐστρωμένη· πᾶσα δὲ ἡ Μονὴ ἐν πλαisiῷ σχήματι ὠκοδομημένη ἔχει μῆκος μὲν 47, πλάτος δὲ 31 Β. μέτρων.

Εἰσερχόμενος δὲ τις εἰς τὴν Μονὴν διὰ τῆς μεγάλης θύρας ἔχει ἀριστερᾷ μὲν κρήνην ἐκ λευκοῦ μαρ-

μυροῦ στηριζομένην ἐπὶ δύο ἐπίσης μαρμαρίνων
στυλῶν μετὰ κιονοκράνων, ἐκ δὲ τοῦ ἐν μέσῳ κρου-
νοῦ ἐκρέει γλυκὺ καὶ καθαρὸν ὕδωρ, ὅπερ διοχετεύε-
ται ὑπογείως καὶ ἐνιαχοῦ ἐπιφανῶς ἐκ πολὺ ἀπέχον-
τος ὄρους «Κουκουλοῦ». Ἐκ δεξιῶν δὲ ἄρχονται τὰ
ἱερογεια κελλία εἴκοσι καὶ ἑπτὰ τὸν ἀριθμὸν κατὰ πᾶ-
σαν τὴν τῆς Μονῆς περιφέρειαν μέχρι τῆς πρὸς ἀρι-
στερὰν ἄκρας, ὅπου ἡ ρηθεῖσα κρήνη.

Ἐκ τούτων δὲ τὰ μὲν ἑπτὰ χρησιμεύουσιν ὡς
ἀποθῆκαι τῆς Μονῆς, μαγειρεῖον καὶ ἐστιατόριον
τῶν ὑπηρετῶν καὶ γεωργῶν τῆς Μονῆς, τὰ δὲ λοιπὰ
διὰ τοὺς γέροντας ἐντοπίους καὶ ξένους· ἐπὶ δὲ τούτων
εἰσὶν ὠκοδομημένα κελλία ἀνώγαια εἴκοσι καὶ δύο,
εἰς ἃ ἀναβαίνει τις διὰ δύο λιθίνων κλιμάκων καὶ εἰ-
σέρχεται ἀμέσως ἐκ τῆς αὐτῆς ἱσοπέδου αὐλῆς ἐστη-
ριγμένης ἐπὶ λιθίνων τόξων. Ἐν τοῖς κελλίοις τού-
τοις ἀσκοῦνται οἱ τῆς Μονῆς πατέρες· τὰ δὲ μᾶλλον
εὐάερα καὶ εὐρύχωρα εἶναι ὠρισμένα εἰς ὑποδοχὴν
τῶν προσκυνητῶν ἐν οἵαδήποτε ὥρᾳ ἤθελον ἔλθει.
ἀριστερᾷ δὲ τῷ εἰσερχομένῳ εἰς τὴν Μονὴν ὑπάρχει
κλιμαξ μαρμαρίνη, δι' ἧς ἀναβαίνων τις εἰς ἐξώστην
εἰσέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἡγουμενείου, πρὸς
δυσμᾶς τῆς ὁποίας ὑπάρχουσι δύο πρὸς ὕπνον δωμά-
τια. Ἐν αὐτῇ ὑποδέχεται ὁ ἡγούμενος τοὺς προσκυ-
νητὰς τῆς ἐπισήμου τάξεως. Εἶναι δὲ ἐσκευασμένη
σεμνῶς ἅμα καὶ μεγαλοπρεπῶς ἐξ ἀφιερωμάτων εὐ-
καταστάτων Μυκονίων· ἐν αὐτῇ ἤρτηνται εἰκόνες
ἀρχιερέων, ἡγουμένων τινῶν καὶ πολλῶν ἄλλων συμ-
πολιτῶν καὶ ξένων διὰ γενναίων δωρεῶν εὐεργετη-
σάντων τὴν Μονήν.

Πρὸς ἀνατολὰς δὲ τοῦ ἡγουμενείου εἶναι τὸ σκευο-
φυλακεῖον, ἐν ᾧ εἰσιν ἡσφαλισμένα τὰ ἱερὰ σκεύη,
τὰ ἱερὰ ἄμφια, ἡ βιβλιοθήκη τῆς Μονῆς, τὰ ἐγγραφα
καὶ τὸ γραφεῖον αὐτῆς. Ταῦτα πάντα ἐγένοντο δαπά-
ναις τοῦ ἀοιδίου Ἰγνατίου Μπάσουλα.

Ἐκ πάντων δὲ τούτων καθορᾷ τις, ὅτι εἷς μόνος
ἄνθρωπος ἀνωκοδόμησε τὴν τέως ἀτελεστάτην Μο-
νὴν, πράξας ὅ,τι ἀπὸ τῆς πρώτης θεμελιώσεως δὲν
ἐπραξάν τοσοῦτοι διελθόντες ἐν αὐτῇ τὸν βίον καὶ
ἐπὶ πολὺ ἐν τῇ ἡγουμενίᾳ μέιναντες, διότι διεβίωσεν
οὐχὶ ἀπραγμόνως. Πόσον τῷ ὄντι χαίρει τις ἀφηγού-
μενος ἢ ἀναγινώσκων τὰς πράξεις τοιούτων μονα-
στῶν, οἵτινες ἀρνούμενοι ἑαυτοὺς, καὶ ἐν ὑστέρῳ τι-
θέμενοι τὴν θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν, ἃς ἡ φύσις ἐπι-
βάλλει παντὶ ὀνητῷ, σπεύδουσιν ἀδιαλείπτως εἰς ἔργα
κοινωφελῆ, ἐν οἷς οἱ ἀπὸ τῆς τύχης ἐγκαταλελειμ-
μένοι, καὶ ὑπὸ τῆς δυστυχίας σπαρασσόμενοι εὐρί-
σκουσιν ἄμεσον ἀντίληψιν, παραμυθίαν καὶ περίθαλ-
ψιν ἐν γήρατι μάλιστα, πόσον ἀληθῶς ἔλκει τὴν
προσοχὴν καὶ κινεῖ πρὸς μίμησιν ὁ βίος τοιούτων
πατέρων, οἵτινες ὀλιγώρως φερόμενοι πρὸς τὰ ἑαυτῶν
ὡς πρόγραμμα εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τοῦ ἑαυτῶν βίου
ἔχουσι τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην καὶ οὕτως
παρέχουσιν ἑαυτοῖς μὲν ἡθικὴν εὐφροσύνην, ἐν ᾧ
πράττουσι ταῦτα, καταλείπουσι δὲ μνήμην ἀθάνατον
μετὰ θάνατον; Καὶ ἐξ αἰσθήσεως δὲ τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ
σώματος χωρισθείσης οἱ τοιοῦτοι ἀγάλλονται αἰεὶ τοῦ
γῆινου σκήνους ὀλιγορήσαντες καὶ, περὶ τὰς ψυχικὰς
τέρψεις ἐσπευσμένως ἀσχοληθέντες.

Ἵνα δέ τις κάλλιον μάθῃ τὴν διαρκῆ καὶ σύντο-

νὴν προθυμίαν τοῦ ἀγαθοῦ τούτου πατρὸς πρὸς καλ-
 λωπισμὸν καὶ εὐπρέπειαν τοῦ εὐκτηρίου τούτου οἴ-
 κου, ἔστω γνωστὸν, ὅτι τοσοῦτον ἐφλέγετο ποθῶν
 τὴν Μονὴν τελειότερον ἡὑτρεπισμένην, ὥστε μετα-
 βάς ἐν γήρατι βαθυτάτῳ εἰς τὴν γενέτειραν Νάξον
 καὶ ἐκποιήσας πάντα τὰ εἰς αὐτὸν περιελθόντα πα-
 τρώθεν καὶ μητρόθεν κτήματα, καὶ δὴ καὶ τὰ ποίμνια,
 ἔδοαπάνησε πάνθ' ὅσα ἔλαβεν ἐκ τούτων εἰς τε ἀργύ-
 ρωσιν τῶν εἰκόνων τῆς Μονῆς, εἰς κοσμήματα αὐ-
 τῶν ἐκ λίθων τιμίων καὶ εἰς χρυσᾶ στέμματα· παρὰ
 δὲ τὴν Μονὴν ὠκοδόμησεν ἀνεμόμυλον καὶ ἐν τῇ
 πόλει οἰκίαν εὐρύχωρον ἔτι καὶ νῦν σωζομένην, ἀνο-
 ρύξας ἐντὸς τῆς αὐλῆς φρέαρ, ἵνα οἱ ἐκάστοτε κατερ-
 χόμενοι εἰς τὴν πόλιν πατέρες δι' ὑποθέσεις τῆς Μο-
 νῆς ἀναπαύωνται ἐν αὐτῇ καὶ πρὸς ὥραν ἀποτιθῶσι
 τὴν διὰ τὴν Μονὴν προμήθειαν· ὅθεν καὶ μέχρι σή-
 μερον καλεῖται «Πηγάδιον τοῦ ἡγουμένου». Προσέτι
 δύο ἐκ τῶν ἀγρῶν τῆς Μονῆς μετεποίησεν εἰς κήπους
 μεγάλους ὁρύξας ἐν αὐτοῖς φρέατα καὶ φυτεύσας
 διάφορα δένδρα, ἅπερ σήμερον θάλλοντα καὶ τὴν νά-
 πην κοσμοῦσιν, ἐν ᾗ ἡ Μονή, καὶ καρποὺς φέρουσι.
 Προσέτι οὗτος προσήρμωσεν εἰκόνας ἐν τοῖς κενοῖς
 τοῦ εἰκονοστασίου, τεχνήματα ἀριστοτεχνῶν, ὧν ἡρ-
 γύρωσε τὰς ἐπισημοτέρας. Τέλος τοιοῦτον ἀπειργά-
 σατο τὸν ναὸν τοῦτον ὁ ἔνθους οὗτος καὶ ἀρνησίκοσμος
 Ἱερομόναχος, ὥστε εἶναι ἀδύνατον εἰσερχόμενός τις
 εἰς αὐτὸν νὰ μὴ ἐκστῇ καὶ ἐκπλαγῇ, καθορῶν ὅτι ἐν
 αὐτῷ ἡ θεότης ἐπιβάλλει σεβασμὸν καὶ συναίσθησιν
 πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων,
 καὶ ἐξερχόμενος νὰ μὴ ὑποχρεωθῇ νὰ συντελέσῃ τὸ

καθ' ἑαυτὸν ἢ εἰς τὴν διακόσμησιν ἢ εἰς τὴν τῆς περιουσίας αὐτῆς αὔξησιν, ἣτις διατρέφει τοὺς ἐν τῷ πελάγει τοῦ βίου ναυαγούς· ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀληθῶς μακαρίου τούτου ἡ κοινότης τῆς Μυκόνου δι' ἐπιστήμου αὐτῆς ἐγγράφου ἀφιέρωσε τῇ Μονῇ τὸ πρὸς ἀνατολὰς τῆς νήσου κείμενον νησύδριον «Τραγονήσιον», χρήσιμον εἰς νομὴν τῶν ποιμνίων τῆς Μονῆς».

Τούτου ἡγουμένου ἐγένοντο τὰ πλείονα τῶν ἀφιερωμάτων· διότι βλέποντες οἱ χριστιανοὶ ὅποσας μὲν περιποιήσεις ἐλάμβανον οἱ ἐν αὐτῇ ἐγκαταβιοῦντες ἐνδεεῖς, ὅποσας δὲ φιλοφροσύνης οἱ εἰς αὐτὴν τυχαίως προσερχόμενοι, ἀδιαλείπτως ἀφιέρουν. Μεταξὺ τῶν μεγάλων ἀφιερωτῶν ἀριθμεῖται καὶ ὁ εὐπατρίδης Βάος, ὅστις ζηλωτὴς καὶ μιμητὴς τοῦ ἀγνοῦ καὶ ἀσπίλου βίου, ὃν οὗτοι ἐβίου, γενόμενος, ἐγκαταλιπὼν τὸν βίον καὶ τὰς ἀπατηλὰς καὶ ἡδεΐας αὐτοῦ ῥιπὰς, ἀφιερώσας αὐτῇ τὰ καλλίτερα τῶν ἑαυτοῦ κτημάτων ἔζησε τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς ἐν αὐτῇ μετονομασθεὶς Καλλίνικος· ἐπίσης ἐν τοῖς μεγάλοις ἀφιερωταῖς συγκαταλέγονται καὶ οἱ Δημήτριος Μαυρογένης, Ζαννῆς καὶ λοιποὶ Δεσοῦδαι, ὡς φαίνεται ἐν τοῖς Κώδιξι τῆς Μονῆς.

Ὁ δὲ ἀοίδιμος ἐπίσκοπος Λητίσης Ἄνθιμος ἀφιέρωσεν εἰς τὴν Μονὴν τὴν πλησίον αὐτῆς κειμένην οἰκίαν, «Δεσποτικὰ» ἐντεῦθεν καλουμένην πέριξ ἔχουσαν κῆπον καὶ ἀγρὸν, ὡς καὶ τὰς ἀρχιερατικὰς αὐτοῦ στολὰς· ὁμοίως καὶ ὁ ἐπίσκοπος Οὐζήτης Ἄνθιμος. Ὁ δὲ σεβαστὸς, φιλόπτωχος καὶ ἐνάρετος Δανιήλ, καὶ ὁ προκάτοχος αὐτοῦ Κυκλάδων Ἄνθιμος ὁ Κο-

μνηνός, τῶν αὐτῶν συναισθημάτων ἐμφορούμενοι ἀφῆ-
καν ἀποθνήσκοντες ἀρχιερατικάς στολὰς τῇ Μονῇ, ποι-
μαντορικάς ῥάβδους διαφόρων εἰδῶν πεποικιλμένας
καὶ μίτρας χρυσοκεντήτους.

Ἐνταῦθα δὲ γενόμενοι καὶ ἀφορμὴν δικαίαν λαμ-
βάνοντες ἐκ τῶν ἀφιερωμάτων τοῦ πολυμαθοῦς ἐπι-
σκόπου Κυκλάδων Ἀνθίμου τοῦ Κομνηνοῦ πρὸς τὴν
Μονήν, γινώσκοντες δ' ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰς πρακτικάς
ἀρετάς αὐτοῦ, δὲν δυνάμεθα νὰ παραδράμωμεν τὰ
κατὰ τὸν βίον αὐτοῦ.

Ὁ σεβαστὸς καὶ σεβάσμιος οὗτος Ἱεράρχης, ἐξ
Ἡλίουπόλεως, ἀφείς τὴν πατρίδα αὐτοῦ καὶ δραμῶν
εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπαναστᾶσαν ἠγωνίσαστο τὸν ὑπὲρ
αὐτῆς ἀγῶνα δαπανῶν, ἀγορεύων δημοσίᾳ καὶ πάντα
τὰ ἑαυτοῦ πωλήσας φλεγόμενος νὰ ἴδῃ τὴν μητέρα
τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν φώτων ἐλευθέραν. Μετὰ δὲ
τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἐλληνικῶν πραγμάτων ἐπί-
σκοπος Κυκλάδων γενόμενος ἐποίμανε τὸν ἐμπορικὸν
καὶ φιλότεχνον τῆς Σύρου λαὸν ὡς καὶ τὸν τῆς Τή-
νου καὶ Μυκόνου ἐπωφελῶς μέχρι τοῦ 1841· ὁ βίος
αὐτοῦ ἦτο κόσμιος ἅμα καὶ μεγαλοπρεπής, ὅ,τι δὲ
ἐκ τυχερῶν ἐλάμβανεν, ἐδαπάνᾳ ἀγογγύστως εἰς πε-
ρίθαλψιν πτωχῶν, καὶ ἀποκατάστασιν κορῶν, ὀρφανῶν
καὶ εἰς ἀγαθοεργίας· ὁ βίος αὐτοῦ μέχρι γήρως ἦτο
σειρὰ μελέτης ἐκκλησιαστικῆς, ἐξ ἧς τοσαύτην ἐκτῆ-
σατο δεινότητα εἰς τὸ λέγειν καὶ λαλεῖν ἀπ' ἁμβω-
νος, ὥστε ὁ εὐλαβὴς τῆς Ἑρμουπόλεως λαὸς, ὅστις
τότε ἔθαλλεν ἐμπορικῶς, ὅσον νῦν βιομηχανικῶς,
ἔσπευδε καθ' ἐκάστην ἑορτὴν τῶν νηστειῶν, ἵνα ὠφε-
ληθῇ ψυχικῶς τε καὶ ἠθικῶς, μεταρσιούμενος εἰς θείας

σφαίρας διὰ τοῦ Θείου ἄσματος καὶ ἀκροώμενος τοῦ ἠθικολόγου τούτου ἐκκλησιαστικοῦ ῥήτορος· πάντα δὲ ταῦτα τὰ δωρήθέντα ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων τούτων εἰσὶν ἀναγεγραμμένα ἐν τοῖς κώδιξι τῆς Μονῆς.

Ἀλλὰ πῶς νὰ παρέλθωμεν ἄνευ θλίψεως τὴν μνήμην τῆς εὐήχου πνευματικῆς σάλπιγγος, τοῦ ἀοιδίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξάνδρου, τοῦ μεγάλου τούτου καὶ πρώτου ἐν τῷ ἰδίῳ κύκλῳ ἀνδρός, τοῦ δεινοῦ καὶ θαυμαστοῦ ἐπιστήμονος καὶ περιφανοῦς τῆς ἐλληνικῆς Ἱεραρχίας σεμνώματος; Τὸ βραχὺ διάστημα τῆς Ἱεραρχίας αὐτοῦ βεβαίως δὲν ἐπέτρεψεν αὐτῷ νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν ἡμετέραν Μονὴν ὑλικά βοηθήματα, οὐχ ἦττον καὶ τὰ ἀρχιερατικὰ ἄμφια καὶ σκεύη, ὅσα παρὰ τῆς Μονῆς προσωρινῶς ἔλαβεν, ἀπέδωκεν ἐγκαίρως καὶ προσηκόντως ἐπεσκευασμένα καὶ ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς μορφώσεως τῶν κατοίκων τῆς νήσου ἡμῶν ἀνενδότως εἰργάσθη, καὶ ὑπὲρ τῆς τακτοποιήσεως τῆς ἡμετέρας Μονῆς ἱκανῶς ἐμόχθησεν. Ἄν δὲ μὴ προὔλαμβανεν ὁ θάνατος νὰ ἐπενέγκῃ αὐτῷ τὴν ἐκ τῆς γῆς μετάστασιν, βεβαίως πλείστας ὅσας ἠθικὰς καὶ ὑλικὰς ὠφελείας ἔμελλε νὰ προσπορίσῃ αὐτῇ. Οἱ πατέρες ἐν τούτοις τῆς Μονῆς τῶν τριῶν τούτων ἀοιδίων ἱεραρχῶν τὰ ὀνόματα ἐν τοῖς ἱεροῖς τοῦ ναοῦ βιβλίοις ἀναγράφαντες οὐ παύονται μνημονεύοντες τῶν ὀνομάτων καὶ δεόμενοι ὑπὲρ τῆς μακαρίας μνήμης καὶ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτῶν.

Παραλιπόντες ἀνωτέρω ὑποσυνάπτομεν ἤδη, ὅτι ὁ ἀληθὴς τύπος τῆς ἀρετῆς καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἐφαρμόσας τὰς τῆς καρδίας ὑπαγορεύσεις Ἰγνάτιος Μπάτσουλας, εἶχε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡγουμε-

νίας αὐτοῦ καὶ τὴν ἐξῆς πρακτικὴν τακτικὴν :

Κατὰ πᾶσαν ἐπίσημον ἐορτὴν διένεμεν ἐπαρκῶς πρὸς πάσας τὰς πενομένας οἰκογενείας τῆς πόλεως πάντα τὰ κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας ἐπιτήδεια, ἵνα μὴ μεταξὺ ἐορταζόντων μένωσιν αὐταὶ ἐστερημέναι τῶν χρειωδῶν. Εἶθε ὁ σοφὸς δημιουργὸς καὶ πλάστης τοῦ ἀνθρώπου νὰ εὐδοκῇ, ἵνα ἐκάστοτε πέμπῃ εἰς τε τὰς κοινωνικὰς τάξεις καὶ τὰ ἱερὰ κατασκηνώματα πολλοὺς τοιούτους, ὅπως δεικνύηται ἐναργέστερον καὶ ἔτι ἐκτενέστερον ἡ συμμετοχὴ τῶν ἀνθρώπων τῶν θείων τελειότητων. Εἶθε τὸ μαῦρον σάβανον, τὸ ῥάσον, ὅπερ οἰκεία θελήσει ἐνδύονται πολλοὶ καὶ ὁμολογοῦσιν, ὅτι ἀρνοῦνται τὸν πλάνον βίον καὶ ὅτι γίνονται ἀποκόσμιοι, εἶθε νὰ ἀνέπλασσε τούτους ἠθικῶς κατὰ τὴν χάριν, ἣν ἐδέξαντο, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν, ἣν ὑπέσχοντο.

Τοῦ ἀειμνήστου τούτου πατρὸς παραιτηθέντος τῆς ἡγουμενίας διὰ γῆρας, διάδοχος ἐγένετο (1792) ὁ ἀοίδιμος Μεθόδιος Κοντὸς χρηστὸς τὰ ἥθη καὶ ἀντάξιός τοῦ προκατόχου αὐτοῦ. Οὗτος τὴν κεχαραγμένην ὑπὸ τοῦ Ἰγνατίου βαδίσας ὁδὸν καὶ σεβαστὸς διὰ βίου σεμνότητα παρὰ πᾶσι καταστάς ἀνήγειρε μεγαλοπρεπὲς καὶ πολυδάπανον κωδωνοστάσιον ἐκ μαρμάρου λευκοῦ ἔχοντος κατὰ τὴν βάσιν διάφορα φιλανθρωπίας καὶ φιλοξενίας σύμβολα δεικνύοντα τῷ εἰσερχομένῳ ξένῳ, ὅτι προχείρως εὐρίσκει ἄρτον, μαγείρευμα, οἶνον καὶ τυρόν. Τούτου ἡγουμένου ἀφιερώθησαν τῇ Μονῇ παρὰ τε Μυκονίων καὶ ἀλλοδαπῶν ἡργυρωμένα Εὐαγγέλια μετὰ λίθων τιμίων, ἅγια δισκοπότηρα καὶ ἄρτοφόριον ἄργυροῦν πεποικιλμένον λίθοις πολυτίμοις καὶ ἄλλα τοιαῦτα καὶ τὸ πάντων πολυτιμότερον, ἐπιτάφιος θρῆ-

νος χρυσοκέντητος, βυζαντινῆς κατασκευῆς, ὅστις ὁρώμενος ἐμποιεῖ ἀντίθετα συναισθήματα, καθηδύνει ἅμα καὶ συγκινεῖ· οὗτος μετεποίησε πολλοὺς σχεδὸν χέρσους ἀγροὺς εἰς ἀμπελῶνας πρὸς αὕξησιν τῶν εἰσοδημάτων τῆς Μονῆς, καὶ διὰ τοῦ χρηστοῦ αὐτοῦ τρόπου καὶ τῆς ἰδιαζούσης συμπεριφορᾶς ἡ Μονὴ προσεκτῆσατο πάμπολλα.

Εἰ καὶ ἡ Μονὴ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἶχε πολλὴν κτηματικὴν περιουσίαν, δὲν ἐξήρκει ὅμως τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα εἰς διατροφὴν καὶ ἱματισμὸν τῶν ἐν αὐτῇ πατέρων καὶ λοιπῶν· διὰ τοῦτο οἱ φιλότιμοι καὶ φιλάνθρωποι Μυκόνιοι πλοίαρχοι ἀπεβίβαζον ἐκάστοτε ἐκ τῶν ἑαυτῶν πλοίων σῖτον, ἐδώδιμα καὶ χρήματα οἷονεὶ μέτοχον ἔχοντες αὐτὴν εἰς τὰ ἑαυτῶν πλοῖα. Ἐπὶ τούτου ἡ Μονὴ ἠδύνατο νὰ τρέφῃ πολλὰ μεγάλα ζῶα, ἐπειδὴ εἶχον γαίας βοσκησίμους τὰ περὶ αὐτὴν ἀκρωτήρια· ἀλλὰ τὰς κατὰ καιροὺς πολιτικὰς ἀνωμαλίας λαμβάνοντες ἀφορμὴν πολλοὶ τῶν χωρικῶν ἐξ ἀκαταλογίστου ἀγροικίας ἐσφετερίζοντο πολλὰ τῶν τοιούτων ποιοῦντες αὐτὰ κτήσεις ἰδίας. Ἐκτοτε ἡ Μονὴ ἐστερήθη τῶν ἐκ τῆς κτηνοτροφίας εἰσοδημάτων, πολλὰ δὲ τούτων καὶ ἐξεποιήθησαν νομίμως περιελθούσης τῆς Μονῆς εἰς μεγίστας ἀνάγκας. Ἀλλὰ ταῦτα μνημονεύονται καὶ δικαιολογοῦνται ἐν τοῖς Κώδιξιν. Οὗτος ὠκοδόμησε τὴν μεγάλην τῆς ὑποδοχῆς αἵθουσαν, νεώριον διὰ τὰ πλοῖα τῆς Μονῆς καὶ πολλὰ κτήματα ἐβελτίωσε καὶ εἰς ἀγορὰς πολλῶν τοιούτων προέβη.

Ἐπὶ τούτου συνέβη καὶ τραγικὴ τις σκηνή, τὴν ὁποίαν δὲν πρέπει νὰ παραλίπωμεν. Τὸ 1809 πλοῖον

Ὀθωμανικὸν ἐκ Καρυστίας προσωρμίσθη εἰς τὰ με-
σημβρινὰ τῆς νήσου παράλια κατὰ τὴν θέσιν «Τσαγ-
γάρη» καλουμένην, ὥραν μίαν τῆς Μονῆς ἀπέχου-
σαν καὶ ἀπεβίβασε Τούρκους πρὸς λεηλασίαν. Εὗρε-
θης δὲ ἐκεῖ τοῦ ποιμνίου τῆς Μονῆς οἱ ἐξελθόντες
τοῦ πλοίου ἔνοπλοι, ὅπως ἀδεῶς καὶ ἡσυχῶς πράτ-
τωσι τὰ ἑαυτῶν, δέσαντες καὶ μαστιγώσαντες ἀντι-
στάντας τοὺς ποιμένας ἐβασάνιζον αὐτοὺς μὴ διδόντες
αὐτοῖς τροφήν οὔτε ὕδωρ. Μαθόντες δὲ ταῦτα παρά-
τινος χωρικοῦ ὅ τε ἡγούμενος καὶ οἱ ἐκεῖ παρατυχόν-
τες προεστῶτες τῆς πόλεως Λεονάρδος Βαλέτας καὶ
Σταμάτιος Γιαννακόπουλος πέμψαντες δύο ἄνδρας
τὸν Νικόλαον Βαρώνην καὶ Γεώργιον Ἀποστόλην
ἐκάλουν δι' αὐτῶν τοὺς ὀθωμανοὺς εἰς τὴν Μονήν,
ὅπως προτρέψωσιν αὐτοὺς νὰ παύσωσι τὴν λεηλα-
σίαν καὶ νὰ λύσωσι τοὺς δεσμώτας ποιμένας. Ἐνο-
πλοι λοιπὸν οἱ ὀθωμανοὶ παρακολουθοῦντες τοὺς ἀπο-
σταλέντας ὠδηγήθησαν εἰς τὴν Μονήν ἐπιβεωρήσαν-
τες τὰ ἑαυτῶν ὅπλα ὀλίγον πρὶν ἢ εἰς ταύτην
εἰσέλθωσιν. Καὶ ὁ μὲν ἀρχηγὸς τῆς ληστρικῆς ταύ-
της συμμορίας ἀναβάς μεθ' ἑνὸς ἀκολουθίου ὑπηρέτου
εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἡγουμενείου, ἔνθα ἦσαν
καθήμενοι οἱ τε προεστῶτες καὶ οἱ πατέρες τῆς Μο-
νῆς, οἱ δὲ λοιποὶ συμμορῖται ἔμειναν ἐν τῇ αὐλῇ τῇ
ὑπὸ τὴν Αἴθουσαν. Ἐνῶ δὲ ἡρώτων αὐτὸν τίς ὁ σκο-
πὸς τῆς προσωρμίσεως εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον καὶ ἄλλα
τοιαῦτα, προσέθηκαν, ὅτι ἀδικοῦσι διαρπάζοντες τὰ
ποίμνια, λεηλατοῦντες τὴν χώραν, καὶ βασανίζοντες
ἀνθρώπους οὐδὲν ἄτοπον πράξαντας. Ἐν τῷ μεταξὺ
ἠκούσθησαν ἐκ τῆς αὐλῆς κραυγαὶ διὰ τὴν ἐξῆς αἰ-

τίαν. Ὁ πλοίαρχος Ἀντώνιος Ράκας ἀνέβη ἐκ τῆς πόλεως μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ διὰ νὰ προσκυνήσῃ. Εἰσελθοῦσα δὲ πρώτη ἢ γυνὴ τὴν μέταυλον θύραν καὶ ἰδοῦσα αἴφνης τοὺς ὀθωμανοὺς ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς στοᾶς καθημένους ἐνόπλους ἐκπλαγεῖσα ἔπεσε χαμαὶ λιπόθυμος. Εἰσελθὼν δ' εἶτα καὶ ὁ σύζυγος καὶ ἰδὼν αὐτὴν ἐκτάδην κατὰ γῆς κειμένην ἐξέστη καὶ οὗτος· συνελθὼν δὲ καὶ ἀναλαβὼν αὐτὴν εἰς τὰς χεῖρας εἰσήγαγεν εἰς ἓν τῶν πλησίον κατωγείων καὶ ἐξελθὼν ἐπυροβόλησεν ἀσκόπως οἷονεὶ ἀπειλῶν καὶ εἶτα ἐξῆλθε τοῦ Μοναστηρίου. Εἰς δὲ τούτων ἀναδραμὼν εἰς τὴν αἴθουσαν εἶπε τῷ ἀρχηγῷ «κάτω ζητοῦσι νὰ κακοποιήσωσιν ἡμᾶς». Οὗτος δ' ὡς ἤκουσε ταῦτα, ἀναπηδήσας ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἐξώστην καὶ δοθέντος αὐτοῖς προστάγματος ἐπυροβόλησαν ἅπαντες κατὰ τοῦ Ἀντωνίου Ντεντῆ, ὅστις πάραυτα ἔπεσε νεκρὸς ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς αἱματόφυρτος· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος Κοντοφραῖος πυροβολήσας καὶ πληγώσας ἓνα τῶν ὀθωμανῶν ἦλθεν εἰς χεῖρας μεθ' ἑτέρου τοιούτου. ὁ δὲ ἀρχηγὸς ἐπὶ τοῦ ἐξώστου ἔτι ἰστάμενος ἐπυροβολήθη ἐκ τοῦ ἀπέναντι κωδωνοστασίου ὑπὸ τινος Μιχαὴλ Δαμάλα καὶ ἐπληγώθη τὸ μέτωπον ἐλαφρῶς· ὁ δὲ παριστάμενος τῷ πληγέντι ἀρχηγῷ ὑπηρέτης ἰδὼν αὐτὸν καθημαγμένον τείνας τὸ ὄπλον ἐφόνευσε τὸν πυροβολήσαντα· οἱ δὲ προεστῶτες ἔντρομοι ἐκ τοῦ ὀπισθεν παραθύρου ἔφυγον· τοῦτ' αὐτὸ ἔπραξε καὶ ὁ λήσταρχος, ὅστις ὀλίγον ἀπομακρυνθεὶς ἐκάλει τοὺς ληστὰς περὶ ἑαυτόν. Τότε τῶν Ἱερομονάχων τις Διονύσιος Καβέστρος ἐκ τῶν δωμάτων τῆς Μονῆς ἐκάλει τοὺς πέριξ οἰκοῦντας χωρικοὺς εἰς βοή-

θειαν. Ἐκεῖθεν δ' ἰδὼν ὁ Καβέστρος τὸν ὀθωμανὸν τὸν συμπλακέντα μετὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ φονεύσαντα αὐτὸν καταπηδήσας ἐκ τοῦ δώματος καὶ ἐπιτεθείς ἐφόνευσεν αὐτὸν δι' ἐγχειριδίου. Κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ στιγμὴν εἰσερχόμενος καὶ ὁ ἀρτοποιὸς τῆς Μονῆς Σταμάτιος Χάσκας ἔπεσε νεκρὸς πρὸ τῆς θύρας πυροβοληθείς. Φοβηθέντες δὲ οἱ ὀθωμανοὶ μὴ ἔλθωσιν ἐκ τῶν πέριξ οἰκίσκων πολλοί, ἀράμενοι τοὺς νεκροὺς αὐτῶν καὶ τὸν τραυματίαν λήσταρχον ἔσπευδον εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἐπιβιβασθέντες ἀπέπλευσαν.

Τὸν μακάριον τοῦτον Μεθόδιον Κοντὸν διεδέξατο ἐν τῇ ἡγουμενίᾳ ὁ Διονύσιος Χασιώτης ἢ Βλαχογιάννης, ὅστις ἀποθνήσκων (1818) ἀφῆκε τῇ Μονῇ πολλὰ κτήματα περιελθόντα εἰς τὴν κατοχὴν αὐτοῦ ἐκ δύο Κρησῶν γυναικῶν, αἵτινες ἐμόναζον ἐν τῷ ἐν Ἀμπελοκήπῳ μονυδρίῳ «Ἀγίῳ Γεωργίῳ». Ἐπὶ τῆς ἡγουμενίας τούτου ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι τὸ Τραγονήσιον τὸ ὑπὸ τῆς κοινότητος ἀφιερωθὲν (1768) δι' ἐπισήμου ἐγγράφου εἶναι κτήμα αὐτῆς ἀπαλλοτρίωτον. Κατὰ δὲ τὸ 1822 ἐξελέχθη ἡγούμενος ὁ Νεόφυτος Γρύμπλας ἀνὴρ ἀσθενικὸς καὶ οὐδὲν διαπράξας καὶ μετὰ τοῦτον ὁ Λεόντιος Γρυπάρης (1828) ἀπράγμονα βίον διάγων. Εἵτα δ' ἐξελέχθη τὸ δεύτερον (1836) ὁ Διονύσιος Χανιώτης, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ὁποίου πάντα τὰ κτήματα «Ἀγίου Γεωργίου ἀμπελοκήπου» ἐδωρήθησαν ὑπὸ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ εἰς τὴν Μονήν. Μετὰ τοῦτον ἐξελέχθη ἡγούμενος (1838) ὁ Ἰγνάτιος Παρθένης οἰνονόμος τῆς χώρας ἀνὴρ σεβασμοῦ. Τοῦτον διεδέξατο ὁ Διονύσιος Κοσμᾶς, (1839) καὶ τοῦτον ὁ Μακάριος

Καλλιάρχης, (1845), ἀρχιδιάκονος παρὰ τῷ ἀειμνή-
στῳ ἐπισκόπῳ Κυκλάδων Ἀνθίμῳ Κομνηνῷ, καὶ
ἀπὸ τοῦ 1845 Ἐπίσκοπος Καρυστίας τιμώμενος ἐπ'
ἀρετῇ καὶ παιδεΐᾳ. Οὗτος φιланθρωπότατος ὢν πολ-
λὰς ὠφελείας ἀφειδῶς μέχρι τοῦ θανάτου παρεῖχεν
εἰς τὴν Μονὴν μετὰ τῶν αὐτοῦ ἀδελφῶν.

Κατὰ δὲ τὸ 1849 ἐξελέχθη ὑπὸ τῶν πατέρων ἡγού-
μενος ὁ Γρηγόριος Φραγκάκης. Οὗτος ἐβελτίωσε τὴν
ἐν γένει περιουσίαν τῆς Μονῆς. Καὶ πρῶτον μὲν πολ-
λὰ τῶν ὑπὸ χωρικῶν ἐν ἀνωμάλοις καιροῖς σφετε-
ρισθέντα κτήματα τῆς Μονῆς διεξεδίκησεν ἐν δικα-
στηρίοις καὶ αὐθις ἀπέδωκεν αὐτῇ, πολλὰ δὲ ἀπὸ πολ-
λοῦ κεχερσωμένα εὐφόρους ἀγροὺς ἐποίησε· τὸ πα-
λαιὸν κωδωνοστάσιον ὑπὸ καταπесόντος κεραυνοῦ ἐ-
τοιμόρροπον καταστὰν ἀνεκαίνισε διὰ πολλῶν δαπα-
νῶν ἐκ Τήνου καλέσας γλύπτας καὶ μάρμαρα μετε-
νεγκὼν παρασχόντων καὶ τῶν Μυκονίων τὴν συν-
δρομὴν αὐτῶν· ἐπεσκεύασε πολλὰ τῶν πρὸς ἀνατο-
λὰς τῆς Μονῆς κελλία ἄχρηστα ὑπὸ τῆς παλαιότη-
τος. Τὸ μακρόθεν διοχετευόμενον ὕδωρ δι' ὕδραγω-
γείου ἀποξηρανθέντος καὶ ἀχρήστου καταστάντος ἀπο-
κατέστησε. Τὰς πρὸ τῆς προσόψεως τῆς Μονῆς αὐ-
λὰς δηλίαις πλαξὶν ἐπέστρωσε, τοὺς θόλους τοῦ ναοῦ
ἐπεκόσμησε, φρέαρ κλιμακωτὸν ἐν Τραγονησίῳ διὰ
τὰ ποίμνια ὥρυξε, πλοῖα εἰς μεταφορὰν αὐτῶν ἐναυ-
πήγησεν, ἀγροικίας πολλὰς ἐπιδιώρθωσε καὶ διὰ πολ-
λῶν θρεμμάτων τὴν Μονὴν ἐπλούτισεν· ἔτι δ' ὠκο-
δόμησε ναοὺς τῶν ἁγίων Νικολάου καὶ Ἀρτεμίου
μέχρι σήμερον σφζομένους. Οὕτω δὲ καλῶς διώ-
κει τὰ τῆς Μονῆς καὶ τοιαύτην αὕτη ἐκτήσατο

ήμην, ὥστε πολλοὶ βεβλαμμένοι τὰς φρένας, εἰς πισήμους οἰκογενείας ἀνήκοντες, προσῆλθον εἰς τὴν Μονήν. Ἐκ δὲ τῆς ἥς ἀπήλαυον οὗτοι ἐν αὐτῇ περιποιήσεως, οἱ μὲν ἀναφρονήσαντες ἀπῆλθον ἐν κατῇ σώματος καὶ ψυχῆς καταστάσει, οἱ δ' ἄλλοι ἐν αὐτῇ βελτίους ἑαυτῶν ἐγένοντο. Ἐπελθόντος δ' αὐτῷ τοῦ γήρατος προώρως δι' ἐκουσίους τοῦ σώματος πόνους διεβίου ἐπὶ τινὰ χρόνον σύμβουλος τῆς Μονῆς τιμώμενος ὑφ' ἀπάντων.

Τούτου διάδοχος ἐγένετο (1869) ὁ πατρόθεν μὲν Κεφαλήν, Μυκόνιος δὲ μητρόθεν Νεόφυτος Κολλύρης. Πληρωθέντος δὲ καὶ τοῦ τῆς ἡγουμενίας αὐτοῦ χρόνου ἐξελέχθη κοινῇ τῶν πατέρων ψήφῳ ὁ Ἐκκλησιαστικὴν μὲν ἱκανότητα κεκτημένος, διοικητικὴν δὲ μεγίστην δραστηριότητα δεικνύων Νεόφυτος Βερτόπουλος (1874). Ὁ μεγαλοπράγμων οὗτος ἀνὴρ μετὰ πολλοῦ σθένους καὶ φιλοτιμίας ἀναλαβὼν τὸν οἶακα τῆς Μονῆς δύναται προσηκόντως νὰ καταλεχθῇ μετὰ τῶν ἀειμνήστων ἐκείνων ἡγουμένων, οἵτινες εἰργάσθησαν ἐπιμόνως καὶ ἀνενδότως, ἵνα φέρωσιν αὐτὴν εἰς τὴν ὑψίστην περιωπὴν· διότι ἐν τῷ ὀλίγῳ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ χρόνῳ καὶ χρέη τῆς Μονῆς ἀπέσβεσε, καὶ τὴν καλλιέργειαν τῶν ἀγρῶν αὐτῆς δραστηρίως καὶ γεωπονικῶς ἐποίησε καὶ μετ' εὐσυνειδησίας διεχειρίζετο πάντα τὰ εἰς αὐτὴν ἀνήκοντα καὶ τὴν κτηνοτροφίαν ἐν γένει ἐπηύξησεν. Ὁ ἀνὴρ οὗτος διατελέσας ἐφημέριος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ πλήστης τιμῆς ἀπολαύων ἡγωνίζετο γράφων πρὸς ὁμογενεῖς καὶ παντὶ σθένει ὠφελῶν χρηματικῶς τὴν Μονήν, ἥς ἐγένετο ἀληθῶς ἐπίσημος πατὴρ λόγῳ τε καὶ

ἔργῳ· τοσαύτην δὲ πίστιν καὶ πειθῶ παρεῖχεν ἡ ἐπιστολή αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἐπισήμους ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμογενεῖς, ὧν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἦτο πνευματικὸς πατήρ, ὥστε μετ' ἄρρήτου ἐνθουσιασμοῦ καὶ προθυμίας ἔσπευδον οἱ λαμβάνοντες αὐτήν, ὅπως ἐπιτελῶσι τὸ ἱερὸν αὐτῶν καθήκον ἀποκρινόμενοι καὶ πέμποντες γενναίαν χρηματικὴν καταβολήν. Ὁθεν καὶ ἀληθῆς ζωὴ καὶ ἀκμὴ τῆς Μονῆς ἦτο ὁ Νεόφυτος Βερτόπουλος. Ἐπὶ τούτου ἤσχοῦντο ἐν αὐτῇ πέντε μὲν ἱερομόναχοι, δέκα δὲ μοναχοὶ, ἐγηρευομένου δ' ἔτι πέντε καὶ δέκα γέροντες ἐνδεεῖς. Καὶ τὰ μὲν ἐτήσια εἰσοδήματα τῆς Μονῆς ἀνήρχοντο εἰς 14 χιλιάδας δραχμῶν ἐκ δημητριακῶν καρπῶν, οἴνων καὶ προσφορῶν τῶν προσκυνητῶν, τὰ δ' ἐξόδα εἰς 11 χιλιάδας δραχμῶν, ἐξ ὧν ἡμεῖνοντο οἱ γεωργοὶ ὑπηρέται. Ὑπερήφανος δ' αὕτη τότε ἀνταπεκρίνετο ἐγκαίρως εἰς πάσας τὰς ἐθνικὰς αὐτῆς ὑποχρεώσεις, περὶ τὴν διατήρησιν ἱερατικῶν σχολῶν κ. λ. π. Ἡ ἡγουμενία τοῦ ἀειμνήστου Νεοφύτου Βερτοπούλου ἠθέλε σημειωθῆ διὰ σειρᾶς ἔτι μειζόνων καὶ παμπόλλων πράξεων ὑπὲρ τῆς Μονῆς, ἀν μὴ τὸ ἐπάρατον πλῆγμα τοῦ θανάτου ἀπότομον ἐτίθει τὸν τῆς προόδου φραγμὸν, ἐφ' ᾧ καὶ ἐθρήνησαν πάντες οἱ μοναχοὶ μεθ' ἀπάσης τῆς κοινωνίας τῆς Μυκόνου ὡς ἀπολέσαντες τὸν ἀγαθὸν αὐτῶν πατέρα καὶ ἐνθουσιῶντα προστάτην.

Τοῦτον διεδέξατο ἐν τῇ ἡγουμενίᾳ καὶ αὖθις ὁ Νεόφυτος Κολύρης (1884). Τοσοῦτον δ' ἐπὶ τούτου ἡ Μονὴ τότε ἐξ ἀφορίας τῶν καιρῶν καὶ ἐξ ἐλλείψεως ἑτέρου τινὸς ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ πόρου εἶχεν ἐκπέσει, τοσοῦτον τὰ χρέη αὐτῆς ηὐξήθησαν ἕκ τε

θηνικῶν καὶ κοινωνικῶν ὑποχρεώσεων καὶ πιέσεων, ὥστε τὸ μὲν δικαστικοὶ καθ' ἑκάστην κλητῆρες ἀνερ-
γόμενοι εἰς Ἄνω Μερὰν ἐπεδίδοσαν ἀγωγὰς τῶν
Μυκονίων παντοπωλῶν κατὰ τοῦ ἡγουμένου ἀντι-
προσωπεύοντος τὴν Μονήν, τὸ δ' ἐγένετο παντελὴς
ἀλλειψις πάσης νέας πίστεως. Ὅθεν ἐπῆλθον καὶ οἱ
ἀμαυροὶ ἐκεῖνοι τῆς πενίας χρόνοι ἐν τῇ Μονῇ, ὧν
τὰς ἱερεμιάδας μετ' οἴκτου μεγαλοφώνως ἔψαλλεν ὁ
ἐν αὐτῇ μονάζων μεμψίμοιρος ἱερομόναχος Νικη-
φόρος Λεβεντάκης. Ἐντεῦθεν ἐν τῇ τοσαύτῃ ἀπογνώσει
τῶν τῆς Μονῆς τῶν ἀλλεπαλλήλως ἐκλεχθέντων
ἡγουμένων ταύτης, ἀοιδίου Χαραλάμπους Μ. Βε-
νιέρη Ἀρχιμανδρίτου καὶ ἀρχιεπισκοπικοῦ εἶτα ἐπι-
τρόπου, ἀνδρὸς σώφρονος καὶ ἐμπείρου (1885), κ.
Γρηγορίου Βουλιέρη Ἀρχιμανδρίτου (1886), κ. Εὐ-
γενίου Σιγάλα Ἀρχοντος τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀνεψιοῦ
τοῦ ἀοιδίου Νεοφύτου Βερτοπούλου (1889) καὶ κ.
Γρηγορίου Βερνῆ Ἀρχιμανδρίτου καὶ νῦν ἀρχιεπι-
σκοπικοῦ ἐπιτρόπου, ἀνδρὸς ἐπίσης σώφρονος (ἀπὸ
27 Μαΐου τοῦ 1891 μέχρι 5 Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ
ἔτους), τινὲς μὲν τούτων οὐδαμῶς ἠδυνήθησαν οὐδ'
ἀπεπειράθησαν νὰ ἀντιστῶσιν εἰς τὴν κακοδαιμονίαν
τοῦ χρόνου καὶ διευθύνωσιν ἀπροσκόπτως τὴν Μο-
νήν, τινὲς δὲ μόλις ἀναλαβόντες μετὰ ζήλου τὸν οἴ-
ακα ταύτης ἀποκαρτερήσαντες ἀπέσχον ἐκ τελείας
ἀπογοητεύσεως καὶ κατῆλθον ἐκ τῆς φαινομενικῆς
περιωπῆς τοῦ ἄρχειν εἰς τὸ ταπεινὸν μὲν ἀλλ' ἀνέ-
φελον καὶ ἀσφαλὲς ἔδαφος τῆς ἡσυχίας καὶ τῶν οἰ-
κογενειακῶν αὐτῶν ὑποχρεώσεων.

Ἀπὸ δὲ τοῦ 1891 μέχρι τοῦ 1895 διὰ τῆς ἐκλο-

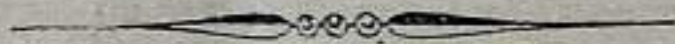
γῆς τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Ἀντωνίου Ζ. Ἀντωνίνη
ὡς ἡγουμένου ἀνέτειλεν ἀληθῆς καὶ εὐοίωνος
ἀστὴρ τῇ Μονῇ πρὸς ἀναστύλωσιν καὶ περισυλλογὴν
τῶν οἰκτρῶς χειμαζομένων αὐτῆς ναυαγίων, ἅπερ αἱ
ἅπληστοι καὶ ἀρπακτικαὶ διαθέσεις τῶν πιστωτῶν
ἀπολέσασαι πᾶν θρησκευτικὸν καὶ πατριωτικὸν συν-
αίσθημα ἐπέτεινον πρὸς τέλειον ὄλεθρον καὶ καταπον-
τισμόν. Διότι ὁ εἰρημένος ἡγούμενος Ἀντώνιος Ζ.
Ἀντωνίνης, ὁ νῦν διαπρέπων ἐν Κωνσταντινουπό-
λει ὡς ἐκκλησιαστικῶς προϊστάμενος καὶ προσηκόν-
τως ἐκπροσωπῶν τὸν ἡμέτερον ἐθνισμόν, δι' οὗ τὰ
μάλιστα ἐν αὐτῇ τιμᾶται οὗτος, εἶνε ἡ εὐγενὴς φυ-
σιογνωμία, ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος ὁ πλείστας ὅσας μεθ'
ἱεροῦ ἐνθουσιασμοῦ συνενῶν ἀρετάς, εὐφυΐαν, εὐρυ-
μάθειαν θεολογικὴν τε καὶ φιλολογικὴν ὦν ἀπόφοιτος
τῆς Θεολογίας, εἰλικρίνειαν, πίστιν πρὸς τὸ αὐτοῦ
καθῆκον καὶ σθένος περιβαλλόμενον ὑπὸ πλείστων ἐλ-
πίδων, ὅπως ἀντιμετωπίσῃ τὰς δυσχερεῖς περιστά-
σεις καὶ ὁρμίσῃ τὸ χειμαζόμενον σκάφος εἰς ποθητὸν
καὶ εὖδιον λιμένα. Ἐπὶ τετραετίαν ἐπάλαιεν οὗτος
ὡς γίγας κατὰ τῶν δεινοτάτων στοιχείων, τῆς ἐν τῇ
Μονῇ συντόνου πενίας καὶ τοῦ προσωπικῶς ὑπευθύ-
θύνου, οὗ ἔνεκα κατερρίπτετο πολλάκις πρὸ τῶν δι-
καστηρίων καὶ τῶν ἐνοχλητικῶν ἀπαιτήσεων τῶν
παντοπωλῶν τὸ γόητρον τῆς Μονῆς. Μάτην ἐπει-
ρᾶτο νὰ ἐπουλώνη πληγὰς, ἐν ᾧ ἐκ τοῦ ἡφαιστείου
τῆς ἐκ τῆς ἀφορίας δυστυχίας ἀντὶ αἰθρίας ἀχλὺς μό-
νον ἄνευ φωτεινῆς τινος ἀκτῖνος ἀνέθρωσκε. Διότι ἡ
καταστροφή τοῦ ναυτικοῦ τῆς Μυκόνου συναπώλεσε
καὶ τὸν πατριωτισμόν καὶ πάντα θρησκευτικὸν ζῆλον

τῶν ἀστῶν τῆς Μυκόνου. Ὅθεν μαρνανθέντος τοῦ ἱεροῦ ζήλου, μεθ' οὗ ἀνῆλθεν εἰς τὸ τοῦ ἡγουμένου ἀξίωμα ἐκάμφθη καὶ οὗτος ἐξ ἐπηρείας τῶν ἀτυχῶν περιστάσεων καὶ τεθλιμμένος κατέλιπε τὴν διεύθυνσιν τῆς Μονῆς. Ἐντεῦθεν ἐν τῷ σάλῳ τούτῳ τῶν τῆς Μονῆς ἐξελέχθησαν εἴτα ἡγούμενοι οἱ κ. Εὐγένιος Σιγάλας τὸ δεύτερον (1895), Ἀρσένιος Δερδῆμας (1899), καὶ κ. Φιλάρετος Παπουτσᾶς (1900) σανίδων μόνον ἄνευ ἐλπίδων ἀπτόμενοι καὶ νηχόμενοι. Τότε μετὰ πικροῦ παραπόνου, μεμφιμοιρίας καὶ δεινοτάτων ἀρῶν ἀπάσης τῆς πόλεως εἶδομεν τὰ μὲν κτήματα τῆς Μονῆς ἀντὶ πινακίου φακῆς μισθωθέντα ἐν συναγωνισμῷ, ἅπαντα δὲ τὰ ζῶα αὐτῆς πωληθέντα καὶ τελείως ἀποξενωθέντα αὐτῆς· τὸ κακὸν ὅμως δὲν προῆλθεν ἐκ τῶν εἰρημένων προσώπων.

Ἐπῆλθε τέλος αἰθρία τις, καθ' ἣν ἡ τε ἐκκλησία διὰ τοῦ ἀοιδίου ἡμῶν Ἱεράρχου Μεθοδίου καὶ ἡ πολιτεία ἐπιδείξασαι ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς Μονῆς ἀπεφάσισαν, ὅπως ἐκ συμφώνου διακανονίσωσι τὰ ἀναφυέντα ἐν αὐτῇ οἰκονομικὰ ζητήματα ὀρίσασαι τὸν ἀριθμὸν τῶν μοναζόντων, ὧν ἕκαστος κατὰ κλίμακα ἀξιώματος ἐλάμβανε τὸν προσήκοντα μισθὸν πρὸς διατροφήν· τότε ἐξευρέθη ὑπὸ τοῦ εἰρημένου ἱεράρχου καὶ ὁ προσήκων ἡγούμενος αὐτῆς (9 Μαρτ. τοῦ 1902) κ. Ἀλέξανδρος Π. Ἀναργύρου, Ἀρχιμανδρίτης, ἰδιωτικὸν Ἐκπαιδευτήριον εὐδοκιμώτατα διευθύνων ἐν Ἐρμουπόλει, ἀνὴρ φιλόπατρις καὶ φιλότιμος, τετιμημένον δὲ μέλος τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἐρμουπόλει Μυκονίων, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ὁποίου ἡ Μονὴ κατενόησε τὴν στιβαρὰν καὶ πατρικὴν χεῖρα τῆς διοικήσεως

καὶ τὴν πρακτικὴν καὶ δημιουργικὴν ἐκείνην διά-
νοιαν τὴν ἄγουσαν ταύτην εἰς ἀσφαλῆ πρόοδον. Ἡ
Μονὴ ὅμως, εἰ καὶ μετὰ τὸν διακανονισμόν τῶν οἰ-
κονομικῶν αὐτῆς ἀνεκτήσατο οὕτω πίστιν, οὐχ ἦτ-
τον ὅμως ἦτο ἄνευ τινὸς ἔρματος, ὅπως οὐριοδρο-
μήσῃ· τὸ μὲν ἡ ἑλλειψις παντὸς ποιμνίου, τὸ δὲ ὁ
δίκτην αὐστηροῦ ἀλλ' ἀσυμφόρου τῇ Μονῇ ἐλέγχου
διακανονισμὸς ἀντὶ χρημάτων τῶν τροφείων τῶν
μοναζόντων ἔτι δὲ καὶ ἡ διαρπαγὴ τῶν καρπῶν
παρ' ἀγροίκων καὶ ἀσεβῶν χωρικῶν ἦσαν δυσχερῆ
κωλύματα, ὧν τὴν ἄρσιν ἐποιήσατο μόνον ἡ δραστη-
ριότης καὶ ἡ ἱκανότης περὶ τὸ διοικεῖν τοῦ ἡγουμέ-
νου Ἀλεξάνδρου. Ὅθεν ποιμνιον μὲν προβάτων καὶ
βοῶν παρευθὺς ὑπὸ τὴν προεδρείαν αὐτοῦ δι' ἐπιτρο-
πείας δημιουργηθὲν συνέστη καὶ μετ' οὐ πολὺ ἐπολ-
λαπλασιάσθη μεγίστην ὠφελίαν παρέχον τῇ Μονῇ,
πολλὰ κτήματα τῆς Μονῆς ἀποχερσωθέντα ἐκ τῆς
ἀπαράτου ἐκείνης μισθώσεως ἤδη ἀνεκαινίσθησαν, ὁ
δὲ πολιτικὸς ἑλεγχος ἦρθη ἀφεθέντων ἤδη τῶν μονα-
ζόντων, ὅπως ἐν ἀμίλλῃ πρὸς τὴν προθυμίαν τοῦ
ἡγουμένου καὶ πατρὸς Ἀλεξάνδρου ἀγωνίζονται τὸν
καλὸν ἀγῶνα ἀντὶ τῆς τροφῆς, ἣν παρασκευάζει αὐ-
τοῖς ἡ Μονή. Ὑπὸ τὴν διοίκησιν δὲ τοῦ ἐναρέτου
τούτου κληρικοῦ καὶ διακεκριμένου τῶν ἡγουμένων
τοῦ Κράτους λόγῳ κοινωνικῆς μορφώσεως, πρὸς δὲ
μετὰ σεβασμοῦ καὶ ἄκρας πεποιθήσεως ἀτενίζει νῦν
ἅπασα ἡ Μύκονος, ἐλπίς ὑπάρχει, ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ
αὕτη εἰς τὴν προσήκουσαν αὐτῆς οἰκονομικὴν θέσιν.

Ἐνταῦθα ἔπεται σιγγίλιά τινα καταδηλοῦντα τὸ κράτος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐπὶ τῆς Μονῆς «Τουρλιανῆς». Ἐπὶ τούτων ἐγένετο συντομία τις ἐλλείψει χώρου, πολλὰ δὲ τῶν ὀνομάτων τῶν συνοδικῶν παρελείφθησαν ὥς δυσδιάγνωστα ἐν τοῖς χειρογράφοις.

† ΙΑΚΩΒΟΣ

ἐλ.έφ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας
Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἔργων ὅσα κανονικῶς ὑπὸ τῶν προγενεστέρων ἁγιωτάτων πατριαρχῶν ἐτελέσθησαν, καὶ ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων κατὰ καιροὺς εἰώθασιν ἐπιβεβαιοῦσθαι εἰς ἀσφάλειαν μείζονα, ἥ καὶ πρὸς διαμονὴν μακροτέραν ἀνακαινίζόμενα, ὅπως, αὐτὸ τοῦτό φημι, οὐ διέλειπε συνεχῶς ἐνεργούμενον ὡς ἐν πολλοῖς ἀναγκαῖον. Ἐδηλοποιήθη μὲν ἡμῖν διὰ μέσου τοῦ ἀπὸ Μυκόνου νήσου ὁσιωτάτου ἐν Ἱερομονάχοις Ἡσαίου τοῦ Καλλιάρχου, ὡς ἐκεῖ διατελεῖ Μονύδριον, ἐν ᾧ αὐτὸς Ἡγούμενος ἵσταται, ἐπ' ὀνόματι τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, Τουρλιανῆς τὸ ἐπώνυμον ἔχον Πατριαρχικὸν καὶ σταυροπηγιακὸν ἀνέκαθεν ὑπάρχον, ἐζητήθη δὲ βεβαιωθῆναι καὶ προσεπικυρωθῆναι τὴν σταυροπηγιακὴν αὐτοῦ φιλοτιμίαν, οὗ τινος τὰ παλαιγενῆ γράμματά φησι διαρπασθῆναι . . . . .

ἐνεφάνισε δ' ἡμῖν γράμματα τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερατεύσαντος Φιλαρέτου, δι' οὗ φησι μαρτυρῶν ὡς αἰχμαλωτισθέντος πρὸ καιροῦ τοῦ Μοναστηρίου καὶ σχεδὸν ἐρημωθέντος, σὺν τοῖς λοιποῖς ἐκείνου κτή-

μασιν ἐξαπώλονται καὶ τὰ σιγγιλιώδη τῆς σταυρο-
πηγίας αὐτοῦ γράμματα, ἐπὶ τούτοις καὶ πολλῶν
χρόνων ἀπόδειξις συνεκομίσατο τῶν κατὰ διαφόρους
καιροὺς ἐξαρχικῶς παραλαβόντων ἐκ τοῦ αὐτοῦ Μο-
ναστηρίου τὸ ἐτήσιον Κηροῦ λίτρας δύο, ...

οἷς πληροφορηθέντες εὐμενῶς ἀπεδεξάμεθα τὴν αἴ-
τησιν αὐτοῦ, δικαίαν οὖσαν, καὶ εὖλογον, καὶ διέ-
γνωμεν τὴν ἀρχαίαν τοῦ αὐτοῦ Μοναστηρίου σταυ-
ροπηγιακὴν δύναμιν, καὶ ἐνέργειαν. . . . .

Τούτου χάριν τῷ κανονικῷ ἔθει χρώμενοι τῆς καθ’
ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης ἐκκλησίας γράφομεν καὶ
ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερω-
τάτων ἀρχιερέων, καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἁγίῳ Πνεύ-
ματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν,
ἵνα τὸ διαληφθὲν Μοναστήριον κατὰ τὴν Μύκονον
ἐπ’ ὀνόματι τῆς Θεοτόκου, τὸ καλούμενον «Τουρ-
λιανή» μετὰ πάντων τῶν κτημάτων καὶ ἀφιερω-
μάτων αὐτοῦ κινητῶν τε καὶ ἀκινήτων, ὅσα νῦν
ἔσχηκε καὶ ὅσα εἰς τὸ ἐξῆς προσεπικτήσεται κατὰ
τὴν ἀρχαίαν αὐτοῦ κατάστασιν ὑπάρχη καὶ λέγη-
ται, καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται πατριαρχικόν,
σταυροπηγιακόν, ἐλεύθερον, ἀσύδοτον, ἀδούλωτον,
καὶ ἀκαταπάτητον, μηδενὶ ἐτέρῳ ὑποκείμενον, εἰμὴ
τῷ πατριαρχικῷ μόνῳ θρόνῳ, ὑπ’ αὐτοῦ τε ἐξουσια-
ζόμενον καὶ προστατευόμενον καὶ ἀνακρινόμενον,
. . . . .

μνημονευομένου ἐν αὐτῷ τοῦ πατριαρχικοῦ ὀνόμα-
τος ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς κατὰ τὴν τάξιν

τῶν σταυροπηγίων, μηδενὸς ἔχοντος ἄδειαν, μήτε τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερέως κατεπεμβαίνειν αὐτοῦ, καὶ ἐπηρεάζειν, καὶ ἐνοχλεῖν καὶ ἀπαίτησίν τινα ποιεῖν ὀλοτελῶς, καὶ οὐδενί τινι τῶν πάντων ὀφείλει παρέχειν, οὔτε πολὺ, οὔτε ὀλίγον, ὥς ἐλεύθερον, καὶ ἄσύδοτον, εἰμὴ μόνον τῇ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τὸ διαληφθὲν ἐτήσιον ἐκεῖνο ἡγουν κηροῦ λίτρας δύο, χάριν ὑποταγῆς, κατὰ τὴν τάξιν τῶν σταυροπηγίων· ὀφειλόντων τῶν ἐν αὐτῷ συνασκουμένων Πατέρων διάγειν ἐλευθέρως μὲν, κοσμίως δὲ καὶ σεμνῶς . . . . .

Ὅς δ' ἂν ὀψέποτε διὰ πλεονεξίαν διασεῖσαι φανῇ βουλευθεὶς τὴν σταυροπηγιακὴν ἐλευθερίαν τοῦ αὐτοῦ Μοναστηρίου, καὶ ζητῆσαι δόσιν τινὰ λαβεῖν ἐξ αὐτῶν, ἢ τοῦ Μοναστηρίου ἀποσπᾶσθαι κτῆμα καὶ ἀφιέρωμα, ἢ ἄλλην τινὰ προξενῆσαι ζημίαν, ὁποίας οὗτος ὑπάρχων τάξεως, καὶ ὁποίου βαθμοῦ, ἀφωρισμένος εἴη ἀπὸ Θεοῦ κυρίου Παντοκράτορος καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος, καὶ ἄλυτος μετὰ θάνατον, αἱ πέτραι καὶ ὁ σίδηρος λυθήσονται, αὐτὸς δὲ οὐδαμῶς, ἢ μερίς αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἰούδα, καὶ ταῖς Πατρικαῖς καὶ συνοδικαῖς ἀραῖς ὑπόδικος· ὅθεν εἰς ἐνδειξιν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν Πατριαρχικὸν συνοδικὸν ἐπιβεβαιωτήριον γράμμα καὶ ἐδόθη αὐτῷ 1617, Νοεμβρίῳ. Ἰνδικτιῶνος 11. (1) *Ἰω 1617 ὁ 11. 3rd. α'*

† ΙΑΚΩΒΟΣ

ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης
καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης

(1). Ἐν τῷ σιγγιλίῳ τούτῳ ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβου, ὅπερ κατὰ τὴν Πατρολογία ἀναφέρεται τὸ 1679.

† ΝΕΟΦΥΤΟΣ

ἐλ.έφ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας
Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Οἱ προστασίαν κοινὴν θεόθεν ἐπιτετραμμένοι οὐ
μόνον τὰ καλῶς ἔχοντα καὶ μηδεμιᾶς βλάβης πεπει-
ραμένα περιέπειν ὀφείλουσιν, ἀλλὰ καὶ τὰ ὅπως ποτὲ
τῆς ἰδίας καταστάσεως διεστηκότα καὶ τὸ εὖ εἶναι
ἀποβεβληκότα κηδεμονίας μᾶλλον ἀξιοῦν καὶ ἀνα-
λαμβάνειν, χρέος ἀπαραίτητον ἔχουσι, μάλιστα δὲ
πάντων οἱ τῆς ἱερᾶς προστασίας προβεβλημένοι, καὶ
τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου τοὺς οἵακας ἐγκεχειρισμέ-
νοι, τῷ τοιούτῳ κανόνι τῆς προνοίας καὶ ἐπιμελείας
χρώμενοι ἐπὶ τῶν ἀπανταχοῦ ἁγίων ἐκκλησιῶν τοῦ
Θεοῦ ἱερῶν τε καὶ σεπτῶν σκηνωμάτων ὡς ἐπαγρυ-
πνεῖν ἀπαραιτήτως ὀφείλοντες . . . . .

Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ τὸ κατὰ τὴν ἁγιωτάτην ἀρ-
χιεπισκοπὴν Σίφνου ἐν τῇ νήσῳ Μυκόνῳ κείμενον
ἱερὸν καὶ σεβάσμιον Μοναστήριον, τὸ τιμώμενον ἐπ'
ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου ἐπικεκλημέ-
νον δὲ τῆς Τουρλιανῆς, ἄνωθεν μὲν καὶ ἐξ ἀρχῆς
διετήρησε σταυροπηγιακὸν ἐλεύθερον πάντη, καὶ
ἀδούλωτον, κοινόν τε Μοναστήριον καὶ προσκύνημα
τῶν ἐκεῖσε χριστιανῶν ὑπάρχον καὶ γνωριζόμενον . . .

τῇ ὑπογραφῇ τοῦ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ προεδρικῶς ἀρ-
χιερατεύοντος ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Σίφνου πρῶτην
Καίσαρίας κύρ Γεδεών, αἵτινες καὶ ἐνεφανίσθησαν ἤδη
ἡμῖν, τὸ ῥηθὲν μοναστήριον ἀνηγέρθη, καὶ ὠκοδομή-

θη ἐκ βάρων καὶ θεμελίων ὑπὸ δύο Ἱερομονάχων
ἐκ τῆς νήσου Πάρου ἐπονομαζομένων τῆς Ἀρχον-
τίσσης, κατὰ τὸ χιλιοστὸν πεντακοσιοστὸν τεσσαρα-
κοστὸν δεύτερον σωτήριον ἔτος, συνεψαφμένων αὐ-
τοῖς εἰς τοῦτο καὶ τῶν χριστιανῶν κοινῶς τῆς Νή-
σου Μυκόνου, ὧν τινων Ἱερομονάχων ἐμμονασάντων
καὶ συναποθανόντων ἐν τῷ ῥηθέντι Μοναστηρίῳ, . . .

Ἰγνατίος τις Ἱερομόναχος Ραουζαῖος τοῦ πίκλην. . .

Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ προρρηθέντος προέ-
δρου κὺρ Γεδεὼν ὁ Παπᾶ Ἰωάννης Καλλιάρχης ἐπὶ
προφάσει τοῦ προχρηματίσαντος, ὡς εἴρηται, Ἡγου-
μένου Ἰγνατίου καὶ προγόνου αὐτῶν, ἠθέλησε μὲν
καὶ ἐζήτησε ἀντιποιηθῆναι λόγῳ, τάχα κτητορικοῦ
δικαίου τὸ ῥηθὲν μοναστήριον, καὶ ιδιοποιηθῆναι αὐ-
τὸ, ἀλλ' οὐκ ἴσχυσεν αὐτὸ κατορθῶσαι, ἅτε μαρτυ-
ρηθέντος, καὶ ἀποδειχθέντος καὶ τότε εἶναι ἄνωθεν
αὐτὸ τῆς κοινότητος τῶν χριστιανῶν· ὅθεν ἔμεινε
καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὑπὸ τὴν κοινὴν ἐπίσκεψιν τῶν χρι-
στιανῶν ὡς καὶ πρότερον. Ἀλλὰ πρὸ χρόνων ἤδη
δύο ὁ παπᾶ Γεώργιος Καλλιάρχης καὶ υἱὸς τοῦ εἰρη-
μένου παπᾶ Ἰωάννου Καλλιάρχου οὐκ οἶδामεν ὅπως
ἔφθασε λαβεῖν παρ' ἡμῶν κατὰ ἀπάτην γράμμα ἐκ-
κλησιαστικὸν ἀποφαινόμενον εἶναι αὐτὸν κτήτορα καὶ
διοικητὴν, καὶ δεσπόζειν κτητορικῶς τοῦ ῥηθέντος
μοναστηρίου· ὅθεν ἀναμνησθέντες ἤδη καὶ βεβαιω-
θέντες καλῶς ἀπὸ τῆς σταλείσης εἰς ἡμᾶς κοινῆς
ἀναφορᾶς τῶν χριστιανῶν τῆς νήσου Μυκόνου Ἱερο-
μονάχων καὶ λαϊκῶν καὶ τῶν εἰρημένων ἐγγράφων

μαρτυριῶν, ὅτι τὸ ῥηθὲν Μοναστήριον τῆς Τουρλια-
 νῆς .....
 καὶ ἐξ ὅτου καιροῦ ἐπελάβετο αὐτοῦ κτητορικῶς ὁ
 ῥηθεὶς παπᾶ Γεώργιος Καλλιάρχης οὐ μόνον πᾶσαν
 εὐκοσμίαν καὶ εὐταξίαν ἀπέβαλεν, ἀλλὰ καὶ κινδυ-
 νεύει παραταθέντος οὕτω τοῦ πράγματος κατὰ μικρὸν
 εἰς φθορὰν παντελῇ καὶ ἀφανισμόν κατενεχθῆναι, δε-
 ομένων κοινῶς τῶν εἰρημένων χριστιανῶν, καὶ ἄξι-
 ούντων ἡμᾶς ἀντιλαβέσθαι αὐτοῦ τὸν ἐνόντα τρόπον,
 καὶ τῆς μὲν κτητορικῆς καὶ παραλόγου ταύτης δια-
 κατοχῆς, καὶ δουλείας ἐξελεῖν αὐτὸ καὶ ἐλευθερῶσαι,
 εἰς δὲ τὴν ἀρχαίαν ἐλευθερίαν καὶ κατάστασιν ἐπα-
 ναγαγεῖν, καὶ τῇ σταυροπηγιακῇ ἐμπεδῶσαι φιλοτι-
 μίᾳ, δεῖν ἔγνωμεν ἀποδέξασθαι εὐμενῶς τὴν δέησιν
 αὐτῶν εὐλογον οὖσαν καὶ δικαίαν, καὶ πρὸς θεοφιλῇ
 σκοπὸν ἀφορῶσαν, ἅτε περὶ πολλοῦ ποιούμενοι τὴν
 σύστασιν καὶ βελτίωσιν τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν, καὶ
 σεπτῶν Μοναστηρίων· καὶ δὴ γράφοντες ἀποφαινό-
 μεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἱερωτάτων ἀρχιερέων
 καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν
 ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν. Ἴνα τὸ μὲν προ-
 εκδοθὲν γράμμα τοῦ παπᾶ Γεωργίου Καλλιάρχη περὶ
 τοῦ ἔχειν αὐτὸν κτητορικὸν δίκαιον ἐν τῷ ῥηθέντι
 μοναστηρίῳ, ὡς κατὰ ἀπάτην ὅπως δήποτε ληφθὲν
 ὑπάρχη ἄκυρον καὶ ἀνίσχυρον καὶ μηδόλως ἐνεργού-
 μενον .....
 σταυροπηγιακῇ ἀξίᾳ τετιμημένον, ...
 .....
 λέγεται, καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται Πατριαρχι-
 κὸν σταυροπηγιακόν, ἐλεύθερον πάντη καὶ ἀδούλω-

τον, καὶ ἀκαταπάτητον, καὶ ἀνεπηρέαστον παρὰ
 πάντος προσώπου ἱερωμένου, ἢ λαϊκοῦ διακυβερνώ-
 μενον καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἡμέτερα σταυροπήγια μη-
 δενὸς τολμῶντος τὸ παράπαν, οὔτε τοῦ εἰρημένου
 παπᾶ Γεωργίου Καλλιάρχου, ἢ ἄλλου τινὸς τῶν
 συγγενῶν αὐτοῦ, ἢ οἰουδήτινος ἄλλου προσώπου ἀν-
 τιποιεῖσθαι τοῦ μοναστηρίου, ἢ ἐπὶ προφάσει κτητο-
 ρικοῦ δικαίου ἢ ὅπως οὖν ἄλλως, καὶ κατεπεμβάι-
 νειν αὐτοῦ, καὶ ἐνοχλεῖν, καὶ ἐπηρεάζειν, ἢ τῶν
 πραγμάτων καὶ κτημάτων, καὶ προσόδων αὐτοῦ κι-
 νητῶν τε καὶ ἀκινήτων τελείως ἄπτεσθαι, καὶ μη-
 δενὶ μηδὲν ὄφελος παρέχειν ὀλοτελῶς, εἰμὴ μόνον τὸ
 ἤδη διορισθὲν ἐτήσιον πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς τοῦ Χρι-
 στοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν ἔχειν διδόναι κατ' ἔτος λί-
 τρας κηροῦ δύο, εἰς σημεῖον ὑποταγῆς καὶ γνωρισμὸν
 τῆς σταυροπηγιακῆς αὐτοῦ ἐμπεδώσεως, μνημονευο-
 μένου ἐν αὐτῷ ἀενάως τοῦ πατριαρχικοῦ ὀνόματος ἐν
 πάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς μόνῳ τε τῷ πατριαρχι-
 κῷ Θρόνῳ ἀμέσως ὑποκείμενον, καὶ ὑπ' αὐτοῦ προ-
 στατευόμενον, καὶ διεξαγόμενον, ...

Μοναστήριον σταυροπήγιον, καὶ ἐλεύθερον καὶ τῆς
 κοινότητος ὅλων τῶν χριστιανῶν, καθὼς ἐξ ἀρχῆς
 διετήρησε, μηδενὸς τὸ παράπαν, οὔτε τοῦ κατὰ τύ-
 πον ἀρχιερέως, οὔτε ἄλλου τινὸς οἰουδήτινος προσώ-
 που ἰδιάζουσιν τινὰ ἐξουσίαν, καὶ μετοχὴν, ἢ κτη-
 τορικόν τι δίκαιον ἔχειν ἐν αὐτῷ δυναμένου, ἀλλ'
 ὑπάρχει ὑπὸ τὴν κοινὴν προστασίαν καὶ φροντίδα,
 καὶ κυβέρνησιν, καὶ ἐπίσκεψιν τῶν συνασκουμένων
 πατέρων, καὶ τῆς κοινότητος τῶν ἐν τῇ γήσῳ χρι-

στιανῶν. Ὅς δ' ἂν ὀψέποτε φανῇ ἀντιτείνων τοῖς ἐν τῷ παρόντι γεγραμμένοις, καὶ θελήσῃ βίαν ἐπάγειν τινὰ καὶ ἐνόχλησιν, ἢ ζημίαν προστρίψαι τῷ ῥηθέντι Μοναστηρίῳ οἰωδῆτινι τρόπῳ, ἢ δόσιν ἀπαιτεῖν παρ' αὐτοῦ πολλὴν ἢ ὀλίγην, ἢ τῶν κτημάτων καὶ προσόδων αὐτοῦ ἐφάψασθαι ἢ ἀντιποιεῖσθαι αὐτοῦ ἐπὶ προφάσει κτητορικοῦ δικαίου, ἢ ὅπως δῆποτε ἄλλως εἰς δουλείαν αὐτὸ ἐπαγαγεῖν, ὁ τοιοῦτος ὁποίας ἂν εἴῃ τάξεως, καὶ ὁποίου βαθμοῦ, ἀφωρισμενος εἴῃ παρὰ τῆς μακαρίας, καὶ ὁμοουσίου, καὶ ζωοποιοῦ, καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος τοῦ ἐνὸς τῇ φύσει Θεοῦ, καὶ κατηραμένος, καὶ ἀσυγχώρητος, καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτος, καὶ πάσαις ταῖς πατρικαῖς καὶ συνδικαῖς ἀραῖς, καὶ τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδικος, ὅθεν εἰς ἐνδειξιν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον Πατριαρχικὸν συνοδικὸν τῆς σταυροπηγιακῆς φιλοτιμίας γράμμα, καὶ ἐπεδόθη τῷ ῥηθέντι Μοναστηρίῳ τῆς Τουρλιανῆς 1726.

Ἐν Μηνὶ Μαρτίῳ Ἰνδικτιῶνος 4.

† Ὁ Καισαρίας Θεόκλητος	† Ὁ Κυζίκου Κωνστάντιος
† Ὁ Νικοδημίας Δωρόθεος.	† Ὁ Νικαίας Γεράσιμος.
† Ὁ Πρωτοσύγγελος Γαβριὴλ καὶ Ἐξαρχος τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου.	
† Ὁ Ἀνδριανουπόλεως Ἀθανάσιος.	† Ὁ Σιληβρίας Μακάριος.
† Ὁ Προύσης Σωφρόνιος.	† Ὁ Ἀγχιάλλου Καλλίνικος.
† Ὁ Χίου Μάξιμος.	† Ὁ Σισανήου Παρθένιος.
† Ὁ Γάνου Ἀβέγκιος.	† Ὁ Λιτίτζης Μεθόδιος.
† Φαρσάλων Κωνστάντιος.	

† ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ὅσα μὲν κατὰ τοὺς θείους θεσμοὺς καὶ τοὺς ἱε-

ροὺς ἀποστολικοὺς καὶ συνοδικοὺς κανόνας τυγχάνει
 διακυβερνώμενα πολλὴν ἔχουσι τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ
 καὶ τὸ τέλος μέγιστον, ὅσα δὲ τοῦναντίον παραβά-
 σαι τῶν ὅρων ἐκτρεπόμενα, ἐν τούτοις προφανῆς ἡ
 ἀκοσμία, κατὰδηλος ἡ φθορά, καὶ ἡ ἐπὶ πᾶσιν ἡ τῶν
 ψυχῶν ἀπώλεια· . . . . .
 μόνα δὲ τὰ τῇ σταυροπηγιακῇ ἀξίᾳ τετιμημένα, οὐκ
 οἶδ' αὖτε ὅπως πρὸ χρόνων πολλῶν παρημέληται· καὶ
 δεόντως ὡς Θεοῦ ἐφορῶντος διοικεῖσθαι αὐτὰ, καὶ ἐκ
 παντὸς τρόπου ἐπιμελείας τῆς ἀναλόγου ἀξιοῦσθαι,
 ὅπως αὐτοῖς τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν ὑπάρχοντα διαμέ-
 νη, περιποιῇται δὲ τὰ προσγενησόμενα, αὐτῶν δὲ φάυ-
 λων τὰ μὲν προσόντα ἀποδιοπομπῇται, τὰ δὲ συμ-
 βησόμενα διακωλύωνται τοιαύτην οὖν κατὰ νόμους
 τὴν ὑπὲρ αὐτῶν πάντων τῶν σταυροπηγιακῶν Μονα-
 στηρίων καθόλου φροντίδα κατεβάλομεν ἐκθέμενοι
 κατὰ κοινὴν γνώμην καὶ συνοδικὴν διάγνωσιν ἱερὸν
 τόμον ἀποφαινόμενον σὺν τοῖς ἱεροῖς νόμοις, καὶ
 τοῖς ὧδε γεγραμμένοις, περὶ τῆς εἰς τὸ ἐξῆς ἀρίστης
 διοικήσεως ἐκάστου σταυροπηγιακοῦ Μοναστηρίου,
 καὶ εὐνομαὶ τῶν ἀσκουμένων ὁσιωτάτων πατέρων,
 καὶ τῆς δυνατῆς ἀντιλήψεως καὶ ἀμέσου προστασίας
 αὐτῶν, παρὰ τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ με-
 γάλης ἐκκλησίας, ἀνανεοῦντες τὰ παλαιγενῆ πα-
 τριαρχικὰ καὶ συνοδικὰ αὐτῶν σιγγίλλια δωρεὰν καὶ
 ἐπικυροῦντες ἅπαξ τὰ σταυροπηγιακὰ αὐτῶν προνό-
 μια, εἰς διηνεκῇ συντήρησιν αὐτῶν καὶ ἀσφάλειαν,
 μὴ δεόμενά ποτε ἀνανεώσεως καὶ ἐπικυρώσεως
 ὡς καὶ περὶ τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Μυκόνῳ Ἱεροῦ καὶ
 σεβασμίου Μοναστηρίου τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης

ἡμῶν Θεοτόκου ἐπικεκλημένης Τουρλιανῆς, ἐνεφανίσθη καὶ ἤδη ἡμῖν πατριαρχικὸν συνοδικὸν σιγγιλιῶδες ἐν Μεμβράναις γράμμα, τοῦ ἀοιδίου ἐν Πατριαρχαῖς Κωνσταντινουπόλεως Νεοφύτου τοῦ παλαιοῦ μνημονευομένου παλαιγενοῦς ἑτέρου σιγγιλίου καὶ δηλοποιοῦν, ὅτι τὸ Μοναστήριον τοῦτο ἀνέκαθεν ὑπάρχει σταυροπήγιον ἐκ βάθρων ἀνεγηγερμένον, ὑπὸ δύο Ἱερομονάχων Παρίων, ἐπονομαζομένων τῆς Ἀρχοντίσσης, συνεφαπτομένου εἰς τοῦτο κοινῶς καὶ τῶν χριστιανῶν τῆς νήσου Μυκόνου, οἱ ἀπόγονοί ποτε Ἰγνατίου ἐπεχείρησαν μὲν κατασχεῖν τὸ Μοναστήριον τοῦτο ὡς κτητορικὸν ἑαυτῶν καὶ ἔλαβον καὶ γράμμα Πατριαρχικὸν κατὰ ἀπάτην, ὅσπερ ὅμως ἀναφανείσης τῆς ἀληθείας δι' ἐγγράφου μαρτυριῶν τῶν ἐντοπίων χριστιανῶν ἀπεβλήθησαν, καὶ ἔμεινε πάλιν τὸ Μοναστήριον τοῦτο αὐτοδέσποτον οὐ πέρα εἰς ἀνακαίνισιν γράφοντες ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα τὸ Μοναστήριον τοῦτο . . . . . τὸ ἐν τῇ νήσῳ Μυκόνῳ, μετὰ πάντων τῶν κτημάτων, κινητῶν καὶ ἀκινήτων τῶν τε ἤδη ὄντων, καὶ τῶν εἰσέπειτα προσγενησομένων ὑπάρχει, καὶ λέγεται, καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται, ἡμέτερον Πατριαρχικὸν, σταυροπηγιακὸν, ἀδούλωτον, ἀκαταπάτητον καὶ ὅλως ἀνενόχλητον, παρ' οὐτινοσοῦν προσώπου Ἱερωμένου τε ἢ λαϊκοῦ, μνημονευομένου ἐν αὐτῷ τοῦ κανόνικοῦ Πατριαρχικοῦ ὀνόματος, ἔχον καὶ τὸ προνόμιον κατὰ πατριαρχικὴν φιλοτιμίαν,

ἵστατε τὸν κατὰ καιροῦς ἐν αὐτῷ Ἡγούμενον ἐν ταῖς
 πορτασίμοις ἡμέραις φορεῖν ἐπ' ἐκκλησίας μανδύαν
 προχειριζόμενον καὶ πατερίτζαν· καὶ πρῶτον μὲν
 ὑπάρχειν ἀπηλλαγμένον πάσης ἐξαρχικῆς ἐξουσίας καὶ
 ἐσποτίας· δεύτερον δὲ λόγῳ ἐπιταγῆς ἀποδιδότω
 καθ' ἑκάστον ἔτος ἀπαραιτήτως γρόσια εἴκοσιπέντε
 εἰς τὸ κοινὸν τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης
 ἐκκλησίας, καὶ λαμβάνειν ἐξοφλητικὴν ἀπόδειξιν κα-
 τὰ τὸ ὕφος τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ οὕτως ἀναλαβὸν τὸ
 ἀρχαῖον γεραρὸν τῆς σταυροπηγιακῆς ἀξίας προνό-
 μιον καὶ καλῶς διοικούμενον ὡς μέλος γνήσιον τοῦ
 καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτου Πατριαρχικοῦ, ἀποστολικοῦ
 καὶ οἰκουμενικοῦ θρόνου . . . . .
 τρίτον διαφυλάττωνται παραγεγραμμένα ἐν τῷ διω-
 ρισμένῳ Κώδικι ἅπαντα τὰ κτήματα, καὶ ἀφιερώ-
 ματα αὐτοῦ καὶ τὰ χρέη καὶ τὸ τοῦ ἡγουμένου
 ὄνομα· τέταρτον δὲ τὸ σιγγίλιον αὐτοῦ ἔχῃ· μένειν
 ἀπαράτρεπτον καὶ ἀπαράβατον μὴ δεόμενόν ποτε
 ἀνανεώσεως καὶ ἐπικυρώσεως ἐκκλησιαστικῶς· πέμ-
 πτον μηδεὶς τοῦ λοιποῦ γίνηται ἐν αὐτῷ ἡγούμενος
 ἄνευ γράμματος ἐκκλησιαστικοῦ καὶ συνοδικοῦ, ...
 . . . . .
 δευτερίῳ κατ' ἔτος ἐξαποστέλλειν ἀκριβῆ ἐνυπόγραφον
 ἐνσφράγιστον καταγραφὴν τῶν τοῦ ἔτους ἐκείνου μο-
 ναστηριακῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων· ἕκτον ἡ σφραγὶς τοῦ
 Μοναστηρίου διαιρεθῇ εἰς τμήματα τέσσαρα, καὶ ἡ
 μὲν λαβὴ παρακατατεθειμένη ὑπάρχει τῷ Ἡγουμέ-
 νῳ, τὰ δὲ τέσσαρα τμήματα τέσσαρες πατέρες· ἑβδό-
 μον οἱ ἐπιτετραμμένοι τὰ τέσσαρα τμήματα καὶ τὴν
 λαβὴν μὴ ἔχωσιν ἄδειαν καθ' ἑαυτοὺς σφραγίζειν

Μοναστηριακὰς χρεωστικὰς ὁμολογίας, ἀλλ' ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν προκριτωτέρων ὑπογραφομένων καὶ κείνων ἰδίαις χερσίν, αἱ δὲ μὴ κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον γεγραμμένοι καὶ ἐσφραγισμένοι ὁμολογίαι νομίζονται μὴ τοῦ Μοναστηρίου, ἀλλ' ἴδιαι τῶν κατ' ἰδίαν σφραγισάντων καὶ ἐκεῖνοι ἐξ ἰδίων ἀποπληρῶσι τὰς ἐμπεριεχομένας ἐν ταῖς τοιαύταις ὁμολογίαις χρηματικὰς ποσότητας· οὗτοι δὲ δηλ. ὁ Ἡγούμενος μετὰ τῶν τεσσάρων τῶν ἐπιτετραμμένων τὰ τῆς σφραγίδος τμήματα ἔχωσι πᾶσαν πληρεξουσιότητα τῆς ἐκκλησίας, ἐπιτιμᾶν, σωφρονίζειν, ἀποβάλλειν ἐκ τῆς μονῆς τοὺς ἀτακτοῦντας . . . . .

ὅγδοον μηδεὶς τοῦ Μοναστηρίου τούτου δύνηται τοῦ λοιποῦ πωλεῖν μοναστηριακὸν ὑποστατικὸν ἄνευ τῆς νομίμου εἰδήσεως τοῦ κατὰ καιρὸν οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, εἰμὴ μόνον τὰς κατ' ἔτος ἐπικαρπίας καὶ τὰ γεννήματα καὶ τὰ μοναστηριακὰ θρέμματα διὰ τὰς ἀναγκαίας αὐτῶν χρείας· ἕνατον ἐπειδὴν ἐν χρείᾳ χειροτονίας γένωνται, ἔχωσι πᾶσαν πληρεξουσιότητα προσκαλεῖν εἰς τὸ σταυροπηγιακὸν ἡμῶν τοῦτο μοναστήριον, ὃν ἂν βούλωνται τῶν ἀρχιερέων, φέροντα ἔγγραφον ἁδειαν Πατριαρχικὴν καὶ συνοδικὴν ἐπὶ τῷ ἐκτελεῖν αὐτὴν μετὰ πάσης τῆς κανονικῆς παρατηρήσεως· δέκατον δὲ καὶ τελευταῖον ὀφείλωσιν οἱ ἐν αὐτῷ συνασκούμενοι ὀσιώτατοι πατέρες φυλάττειν τὰ ἐν τῷ παρόντι ἐκτεθέντα ἀπαράτρεπτα, καὶ ἀπαράβαστα διὰ παντὸς καὶ πείθεσθαι τῷ κατὰ καιροῦς ἡγουμένῳ καὶ διάγειν σεμνῶς, εἰρηνικῶς καὶ ἀμέμπτως κατὰ τὸν τύπον τοῦ μοναδικοῦ ἐπαγγέλματος

ἀφορώντων πρὸς τὴν κοσμιότητα αὐτῶν καὶ τὴν κα-
τὰ Θεὸν διαγωγὴν καὶ πολιτείαν καὶ πρὸς τὴν βελ-
τίωσιν καὶ αὐξήσιν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν τούτου σταυρο-
πηγιακοῦ μοναστηρίου, ἐπόμενοι τῷ Θεοφιλεῖ σκοπῷ
τῆς ἐκκλησίας, τῆς ἀγρύπνως προνοούσης περὶ τῆς
εὐσταθείας τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ σταυροπηγιακῶν
μοναστηρίων καὶ ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις διαφυ-
λάττειν τὴν ἀρχαίαν διατύπωσιν ἀπαράτρεπτον· ὅς-
τις δὲ καὶ ὅποιος τῶν χριστιανῶν Ἱερωμένος, ἢ λαϊ-
κὸς ὁποιασοῦν τάξεως καὶ βαθμοῦ τολμήσῃ παρα-
βῆναι τὰ ἐν τῷ παρόντι νομίμως καὶ κανονικῶς ἀπο-
φανθέντα, καὶ ἀνατρέψῃ τι τῶν ἀνωτέρω καταγε-
γραμμένων, ὁ τοιοῦτος ἀφωρισμένος εἶη καὶ κατη-
ραμένος, καὶ ἀσυγχώρητος καὶ ἄλυτος μετὰ θάνα-
τον, καὶ πάσαις ταῖς πατρικαῖς καὶ συνοδικαῖς ἀραῖς
ὑπεύθυνος καὶ ὑπόδικος καὶ ἔνοχος τῷ αἰωνίῳ πυρὶ
τῆς γεαίνης. Ὅθεν εἰς ἐνδειξὴν καὶ διηνεκῇ τὴν ἀσφά-
λειαν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον Πατριαρχικὸν
σιγγιλιῶδες ἐν μεμβράναις, γράμμα καταστρωθὲν
κάν τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ με-
γάλης ἐκκλησίας, τῷ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ διερρισθέντι καὶ
ἐδόθη εἰς τὸ ῥηθὲν Μοναστήριον, ἐν ἔτει σωτηρίῳ
χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ ὀγδόῳ κατὰ
μῆνα Μάρτιον, ἐπινεμήσεως πρώτη.

† ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης καὶ
Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

† Ἐφέσου Θωμᾶς.

† Χαλκιδῆνος Εὐγένιος.

† Γρεγενῶν Αὐξέντιος.

† Λέρνης Διονύσιος.

† Πόσνας Νεόφυτος.

† Δρίστας Νεόφυτος.

† Νικαίας Καλλίνικος.

† Δέρκων Μακάριος.

† Νισάδας Ἡσαΐας.

† Ἀγκύρας Κλήμης.

† Βάρνης Γρηγόριος.

† Διδημοτύχου Ἱεροθέος.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

τῶν ἀφιερωσάντων κτήματα καὶ εἴ τι ἄλλο
τῇ Μονῇ.

1542 Ὁ Ἱερομόναχος Καλλέργης ἄμπελον ἐν Λινῷ*
καὶ χωράφιον ἐν Κενουρίοις Κλείσμασι, καὶ Κλείσμα
τῆς Καυκάρης* ἐπιλεγόμενον.

Ὁ Ἱερεὺς Ἰωάννης Σκορδίλης καὶ ἡ Πρεσβυτέρα τοῦ Κτή-
ματᾶ εἰς τὴν θέσιν «Κυρία τῶν Ἀγγέλων».*

Ἡ Μαγδαλινὴ Ἀντωνίου τὸ Κλείσμα παρὰ τὴν Μονήν.

Ὁ Κύρ Καλιώρας καὶ ὁ Κύρ Γεώργιος Νικήτας ἐν Κλείσμα
εἰς Καρδαμίδα.

Ἡ Πρεποῦ τεμάχιον χωραφίου εἰς Καρδαμίδα.

Ὁ Μιχαὴλ Μοσκέτος Καλέργης λειβάδιον εἰς Καλὸν Λει-
βάδι.

Κλείσμα εἰς τὸν Ὀμβροδέκτην*.

Χωράφια εἰς τὸν Γλάστρον*

Χωράφια εἰς τὸ Γλυκοσκύδι*

Κλείσμα εἰς τὰς Βουδομάνδρας*

Χωράφια εἰς τὸν Καλαφάτην*

Χωράφια εἰς τοῦ Στεφανῆ τὴν Σπηλιὰν ἀπὸ Νικόλαον
Τζανάκον*

Χωράφια εἰς τὰ Ποτάμια ἀπὸ τὸν Σολωμόν.

Χωράφια εἰς τὰς Βίγλας*

1634 Ἐπὶ ἡγουμένιας Ἰγνατίου Καλλιάρχου ἀφιε-
ρώθησαν τὰ κάτω κτήματα ἢ ἡγοράσθησαν
καὶ ὑπ' αὐτοῦ.

1636 ἡ Ἀννοῦσα Μιχαὴλ Νάζου χωράφια εἰς τὰ Λει-
βαδάκια*

1636 ὁ Γεράσιμος Κλείσμα εἰς τὸν Βαρούχαν*

- 1636 ὁ Παπᾶ Νικηφόρος Σκορδίλης Κλεῖσμα εἰς τὸ Μο-
ροέργον*
- 1637 ἡ Κυρά Καλλιστράτη Κλεῖσμα εἰς τὴν Ἑλκίαν, καὶ
χωράφιον εἰς τὸν Λοῦλον.
- 1642 ἡ Ἀνέζα Μουζούρη Κλεῖσμα εἰς τὴν Τελαμούραν*
- 1643 Μαρία Κωφοῦ Κλεῖσμα πλησίον τοῦ Παλαιοκάστρου*
- 1646 Μαρία τοῦ Γιαννούλη Πασένα Κλεῖσμα εἰς τὰ Πο-
τάμια.
- 1646 ὁ Νικόδημος Στάθης οἰκίσκον ἀγροικίαν εἰς Ἀγίους
Ἀποστόλους*
- 1646 Σωφρονία Ἀντωνίου Κοντοφραίου, λειβάδιον εἰς Κε-
λὸν Λειβάδι.
- 1648 Μαρίνος Κοντοφραῖος χωράφιον εἰς τὴν Ἀστιβοπήν.
- 1648 Ἰωάννης Σαντοριναῖος τοῦ Φράγκου, ἄμπελον τοῦ
Φραγγιᾶ Λυσάροδου*
- 1648 Καλὴ Δούκα Καμιζῆ Λειβάδιον εἰς καλὸν Λειβάδι
- 1648 Ἡ Φραντζέσκα Ζαννῆ Ταρόδου ἄμπελον εἰς Καρδα-
μίδα*
- 1648 Εἰρήνη-Γεώργη Κλεῖσμα εἰς Καρδαμίδα
- 1648 Εἰρήνη Ζαννῆ Ταρόδου Κλεῖσμα εἰς Πετεινάρον*
- 1648 Παπᾶ Ἰωάννης Καλέργης Κλεῖσμα τοῦ Καλόνικου
- 1648 Ἀντώνιος Μανιάτης ἄμπελον εἰς τὴν Στέρναν.*
- 1648 Παΐσιος Κλεῖσμα εἰς Πύργον*
- 1648 Μᾶρκος τῆς Δάφνης ἄμπελον εἰς Φτελιάν*
- 1648 Φραγγιᾶς Λύσανδρος ἀγροικίαν εἰς Δραφάκι καὶ
ἄμπελον*
- 1648 Μαρία Κουσούλου ἄμπελον εἰς Τελαμούραν*
- 1648 Φλουρέντζα Παππαθεντούρη Κλεῖσμα εἰς Καρδαμί-
δα.
- 1648 Ἰωάννης Παππαγιάκουμος τὸ ἥμισυ Κλεῖσμα εἰς
Λοῦλον.
- 1648 Μᾶρκος τοῦ Γιάκουμου Μακρῆ Κλεῖσμα εἰς τὴν
Λάπην

- 1648 Γιακούμος Τζαννῆ ἄμπελον εἰς καλὸν Λειβάδι
 1648 Μανώλης Βλάσης Κλεῖσμα εἰς Λοῦλον.
 1648 Φράγκος Κορίνθιος χωράφια εἰς Ἅγιον Παῦλον.
 1648 Ἡγούμενος Ἰγνάτιος Καλλιάρχης ἄμπελον εἰς καλὸν
 Λειβάδι καὶ Κλεῖσμα τοῦ Ρεσούνου
 1648 Παππᾶ Μᾶρκος Χανιώτης συκόδενδρα εἰς τὴν Ἑ-
 λαίαν πλησίον τῶν χωραφίων τῆς Μονῆς.
 1648 Μαρία Ἀντωνίου Βάλενζα τεμάχιον χωραφίου εἰς
 κάτω Λειβάδια.
 1648 Μοναχὸς Μωραΐτης τεμάχιον Κλείσματος εἰς τὸ
 Στενὸν*
 1648 Ὁ Γέρων Κορνάρος ἄμπελον εἰς τὸ Στενὸν* ἀγρο-
 κίας εἰς Πύργον* καὶ Κλεῖσμα εἰς τὸν Βαρούχαν*
 1648 Ὁ Λαμπριανὸς Σκορδίλης Κλεῖσμα εἰς Ποτάμια
 1648 Κασούρης μίαν Σκάλαν χωράφιον εἰς τὴν Ἑλαίαν*
 1648 Μακάριος Καλλέργης τῆς Συκαμηναίας τὸ Λαγκάδι*
 1648 Πατέστος Ἀταλιώτης, χωράφια εἰς Ἀγίαν Μαρίναν*
 1648 Νικολας Πέρου Βαλενζᾶς, χωράφια εἰς Βαρούχαν*
 1648 Πέρος Λυσάρδος ἄμπελον εἰς Φτελιάν.*
 1648 Ἀντωνέλος Μπόννης, ἀγροικίαν εἰς Ἀγίους Ἀπο-
 στόλους*
 1648 ἡ Ζηνοβία Φαλακοῦ, τεμάχιον χωραφίου μὲ οἰκίαν
 τοῦ Σπαργόρη*

Ἐπὶ Τῶν ἡμερῶν Ἰγνατίου Μπάσσολα

- 1758 9βρίου. 20. Δημήτριος Κορνάρος Κλεῖσμα εἰς τὴν
 θέσιν Πύργου μὲ ἀγροικίαν
 1758 Ἰουνίου. 10. Ἡ θυγάτηρ τοῦ Καλέγκα ἐν λουρίον
 Ἀμπέλιον, εἰς Καλαφάτην*
 1758 Λούκας Ἰωάννου Ἀγγελέτας Κλεῖσμα Καλὸν Λει-
 βάδι
 1759 Ἰουλίου 15. ὁ Μιχαήλ Πλουμιστὸς χωράφιον εἰς
 τὴν Ἑλαίαν

- 1761 7βρίου 8. Ὁ Μᾶρκος Δεσφύδας ἀμπέλιον εἰς τὰ
Λειβαδάκια
- 1767 8βρίου 10. Ὁ Γιάκουρος Ζύκος χωράφιον Σκαλάδον*
- 1763 8βρίου 9. Μαρία χήρα Πληρωτίδαινα Κλεῖσμα εἰς
τὰ Ποτάμια.
- 1762 9βρίου. 23. Ἀνθιμος Ἀρχιερεὺς Λιτήτζης ὅλην του
τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν καὶ χρήματα. 1767. ὁ
Κωνσταν. Μπαῖος δύο ἀμπελῶνας καλοὺς εἰς θέσιν
Ἐρμαοῦς.
- 1767 7βρίου 9. Θεόδωρος Σκορδίλης ἀμπέλιον εἰς τὴν
Καρδαμίδα
- 1767 9βρίου 18. Ἡ Εὐγενοῦλα Γεωργούλη Γρυπάρη χω-
ράφιον εἰς τὸ λαγκάδι τῆς Ἑλαίας
- 1768 8βρίου 15. Ἡ Εὐγενοῦ ἀνεψιὰ τοῦ ποτὲ ἡγουμέ-
νου τοῦ Πέτρου Κλεῖσμα εἰς τὸν Ἀμπελόκηπον
- 1767 Μαρτίου 10. Ἀντώνιος Ρέκζης Φώσκουλος κλεῖσμα
εἰς τὸν Καλαφάτην
- 1767 9βρίου 18. Ὁ Ἀντώνιος Γρυπάρης λειβάδιον εἰς τὸ
Καλὸν Λειβάδι
- 1767 9βρίου 18. Ἡ Καλούδα Μιχαλάκη χωράφιον εἰς τὰ
Κάτω Λειβάδια
- 1771 Ἀπριλίου 17. Νικόλαος Λαμπαρδῆς τεμάχιον χω-
ραφίου εἰς Κάτω Λειβάδια
- 1768 Ἀπριλίου 7. Ἡ Μπελώνια Δημητρίου Κασιανοῦ
πωλεῖ ἐν ἀμπέλιον εἰς τὰ Ποτάμια διὰ γρόσια 25
- 1761 7βρίου 1. Ἱερομόναχος Ἰωάννης Μπουᾶς πωλεῖ ἐν
ἀμπέλιον εἰς τὰ Ποτάμια διὰ γρόσια 50, ὅμοῦ τὰ πέ-
ρις χωράφια ὀνομαζόμενα Φανάρια.
- 1765 Αὐγούστου 15. Ἀντωνέλος Κᾶρς Γεώργιος κλεῖ-
σμα εἰς τὴν Ταλαμούραν πλησίον ἡ Μούσαινα
- 1768 Δεκεμβρίου 17. Ὁ Χατζῆς Ἰωάννης Κανισκᾶς εἰς
τὸ Ταυρκησὶ*
- 1768 Μαΐου 25. Μᾶρκος Κορνάρης κλεῖσμα εἰς τὸν Πύργον*

- 1768 Αύγουστου 1. Ματθαῖος Μπᾶος ἀμπέλιον εἰς τὰ
Λειβαδάκια
- 1775 7βρίου 1. Ἐρηνάκι θυγάτηρ Ματθαίου Μπάου γή-
πεδον εἰς Καραμπαπᾶ*
1769. 10βρίου 30. Κωνσταντῖνος Σαβάκης τμήμα χω-
ραφίου εἰς τὴν Ἑλαίαν
1769. Ἀπριλίου. 14. Γεώργιος Καλαφατάκης χωράφιον
εἰς Προφήτην Ἡλίαν
1769. Μαρτίου 27. Μαρία Βαντελουῦ χωράφια εἰς τὸν
Προφήτην Ἡλίαν
- 1770 Φεβρουαρίου. 28. Ζακνῆς Δεσούδας τὸ ἥμισυ τοῦ πλοίου
του*
- 1770 Μαΐου. 10. Μαρουῖσα Ἀντωνίου Σκαρδανᾶ ἀμπέ-
λιον καὶ Λειβάδι εἰς τὰ κάτω Λειβάδια
- 1771 8βρίου. 12. Μανδελένα Πέτρου Σπυλιωτάκη, Κλεῖ-
σμα εἰς τὰ Βατούδια πωλεῖ ἢ ἰδίᾳ εἰς τὴν Μονὴν
διὰ Γρόσια 20.
- 1772 Ἰαννουαρίου. 13. Ὁ Γιάκουμος Μαγκιόρος Κρής
Πλοίαρχος ἀφιέρωσε γρόσια 700, ἵνα τὸ ὑδρογωγεῖον
τῆς Μονῆς κατασκευασθῇ.
1767. Ἰαννουαρίου 5 Γεώργιος Ζαφείρη Ἀρτακηνός ἀμ-
πελον εἰς τὸ Μαῦρον Πετράδι* καὶ ἡ γυνὴ του Κιου-
ρανὼ Κλεῖσμα καλὸν εἰς τοὺς ἀγίους Ἀποστόλους
ἢ ἰδίᾳ Κλεῖσμα εἰς τοὺς Πύθους.
1768. 7βρίου. 3. Μαρουλάκι Ἀντωνίου Γαύζη Γήπεδον
εἰς τὴν χώραν*
- 1772 Ἰαννουαρίου 15, Νικολέτα θυγάτηρ Σκεβᾶς πωλεῖ
τῆς Μονῆς ἓν τεμάχιον ἀμπέλου εἰς τὴν θέσιν Βατοῦ
διὰ Γρόσια. 20
1771. Ἰουλίου. 26. Ἀντώνιος Νικόλας καὶ Εὐστάθιος
Ἱερωνίμου Ἀγγελῆ Κλεῖσμα εἰς τὸ Καλὸν Λειβάδιον
1776. Αὐγούστου 16. Πέτρος Κανισκᾶς Κλεῖσμα εἰς τὸν
Πύργον*

1772. Μαΐου 4 Εὐγενοῦλα Λυμπερίου Κλεῖσμα εἰς τὸν Ὁμβροδέκτην τοῦ Λάμπη*
- 1772 Ἰουλίου 10. Ὁργετῶ Ματθαίου Βιτάλε, Κλεῖσμα εἰς τὸν Ὁμβροδέκτην τοῦ Λάμπη*
1773. Ἀπριλίου. 25. Ζωρζάκης Μπᾶος Κλεῖσμα εἰς τοῦ Λάμπη τὸν Ὁμβροδέκτην*
1766. 7βρίου 3. Ὁ Ἀρχιερεὺς Ἀνθιμος Λιτίτζης ἐπώλησεν εἰς τὴν Μονὴν τὴν οἰκίαν δεσποτικᾶ ὀνομαζομένην τὸν Κῆπον τὸ Κλεῖσμα διὰ Γρόσια δύο χιλιάδας, ἐκ τῶν ὁποίων ἀφιερώνει Γρόσια 400.
1796. Ἰουνίου 15 Ὁ ἱερεὺς Ζαχαρίας Πετρῆς καὶ ἀδελφὴ αὐτοῦ Μανδελένα Κλεῖσμα εἰς τὴν Καρδαμίδα
- 1797 Φεβρουαρίου 6 Φρανζέσκα καὶ Γρηγόριος Ἀρτακηνὸς Κλεῖσμα εἰς τὴν Ἑλαίαν.
1797. Μαρτίου 22. Παῦλος Κανισκᾶς Κλεῖσμα εἰς τοὺς Ἀγίους Ἀποστόλους* ἐπὶ Μεθοδίου Ἡγουμένου.
1777. 8βρίου 16. Ὁ Ἀρχων Δημήτριος Μαυρογένης Κλεῖσμα μέγα εἰς τὴν θέσιν τοῦ Καλαφάτη καὶ προσέτι Γρόσια 100
- 1777 Ὁ Ἀρχων Νικόλαος Μαυρογένης Γρόσια 100
1781. Αὐγούστου 2 Εὐστάθιος Γεωργίου Ἀγγελῆ Κλεῖσμα εἰς Λειβαδάκια
- 1778 Μαρτίου 3. Πέτρος Γκύζης Γήπεδον εἰς τὴν χώραν*
1778. Αὐγούστου 24. Γεώργιος Ἀρτακηνὸς ἄμπελον εἰς Κάτω Λειβάδια*
1782. 7βρίου 25. Πιατρίζα Δούκα Βιτάλε ἐπώλησεν εἰς τὴν Μονὴν ἓν Κλεῖσμα εἰς τὴν Ἑλιά διὰ γρόσια 30.
1782. Αὐγούστου 28. Πλούσια Τζόρτζου Κορνάρου Κλεῖσμα εἰς τὴν Καλιβαργιάν*
1784. Λαωρέτα Μιχαήλ Βιτάλε, Κλεῖσμα καὶ λοιπὰ εἰς τὸν Προφήτην Ἡλίαν τοῦ Βορείου μέρους*
1787. Πιατρίζα Ἀλεξάνδρου Γρυπάρη, κελλίον εἰς θέσιν Ἀγία Μαρίνα*

1794. 8βρίου. 6 Ἀντώνιος Μπατῆς ἐπὶ Μεθοδίου Ἡγου-
μένου λειβάδι εἰς τὸ Καλὸν Λειβάδι
- 1804 Αὐγούστου 25 ἡ Πιατρίτσα Γεωργίου Λαμπριανοῦ
Κλεῖσμα εἰς τοὺς Ἀγίους Ἀποστόλους*
- 1804 8βρίου 9. Χριστόδουλος Μάρκαρης Κλεῖσμα εἰς τὰ
Κάτω Λειβάδια*
1804. Δεκεμβρίου 30. Φλουρὸ Παπᾶ Ἀθανασίου Κλεῖ-
σμα εἰς τὰ Κάτω Λειβάδια
1807. 8βρίου 15. Κιουρανούλα Ρίζου Κλεῖσμα εἰς τὰ
Καινούρια Κλείσματα.
- 1810 Ἰανουαρίου. 7 Λασκαρίνα Νικολάου Ἀσάκη, Κλεῖ-
σμα εἰς τὸν Πύργον*
- 1813 Ὁ Ἰωάννης Νάζος Κλεῖσμα εἰς τὸν Ἅγιον Ὀνού-
φριον
1814. Ἰουνίου. 9. Ἰγνάτιος Παρθένης ἐν Κλεῖσμα εἰς
Καινούρια Κλείσματα.
1816. 8βρίου 17. Ἑλένη Μπονάκη Χατζῆ Δημητρίου ἐπώ-
λησεν εἰς τὴν Μονὴν τὸ Κλεῖσμα εἰς θέσιν Καρδαμί-
δα διὰ Γρόσια 400.
- 1816 Μαΐου. Μαρία τοῦ Χατζῆ Λαμπριανοῦ Κλεῖσμα εἰς
τὰ Κάτω Λειβάδια
1818. Ἰουλίου 18, Ἡ Σταματούλα τοῦ Βερὲ εἰς Ἐμμά-
ους ἄμπελον εἰς τὴν Κουκίστραν*
- 1821 Μαΐου 1. Νικόλαος Βουγιούρης κλεῖσμα εἰς τὸν
Λοῦλον.
- 1822 Ἰουλίου 11. Νικόλαος Ἀνδριόπουλος ἐν ζευγὸς βρα-
χιόλια καὶ μίαν ροζέταν.*
- 1827 Ναρτίου 11. Ἐρηνῶ Χατζῆ Ἀντωνάκη κλεῖσμα
εἰς τὰ κάτω Λειβαδάκια
- 1827 Μαΐου 11. Ἀντώνιος Καραγεώργης, κλεῖσμα εἰς
τὴν Ἐλαίαν.
- 1828 9βρίου 13. Στάθης Στρατούδαινας τρεῖς ζευγαριάς
εἰς ἄγιον Πέτρον.

- 831 9βρίου 21 Δημήτριος Σταυρακόπουλος κλεισμά εις
Μαῦρο Πετράδι
- 832 Ἰουνίου 3. Ματθαῖος Ματζουρανῆς, χωράφια εις
Ποτάμια
- 774 Φεβρουαρίου 23. Μιχαήλ Βαρσκιῆς Πάριος εις Μέγα
Κρημνὸν χωράφια*
- 762 Ἰαννουαρίου 16. Ἄννα Πασκουλοῦ χωράφια εις τὰ
Λειβαδάκια*
- 1782 Ἰουλίου 17. Ζαννῆς Καλαμαρῆς παραγκαιριὰν εις τὰ
Γιαλούδια.* χωράφια εις τοῦ Λουμπίνη τὴν Πλάκα,
χωράφια εις τὸ Σκουλικοσκύρη* καὶ εις τὸν Λοῦλον
χωράφια*
- 1837 8βρίου 24. Διονύσιος Ἱερομόναχος Χανιώτης ὁ καὶ
Ἠγούμενος χρηματίσας, Μᾶρκος Χανιώτης, Νικόλαος
Χανιώτης, Ἰωάννης ἀδελφοὶ, ἀφιέρωσαν τὸ Μονύ-
δριον τῆς οἰκογενείας των καὶ τὰ κτήματα αὐτοῦ
πάντα. Κλεισμά ἐν ᾧ περιέρχεται τὸ Μονύδριον καὶ
μὲ κελλίον, ἕτερον κλεισμά εις τὸ αὐτὸ μέρος, ἓνα
κῆπον μικρὸν εις τὸ ἴδιον μέρος, ἀμπέλιον, καὶ κλει-
σμά, εις τὴν ἰδίαν θέσιν, μίαν παραγκαιριὰν, κλει-
σμά, ἕτερον ἀμπέλιον καὶ κλεισμά εις Λοῦλον,
Κλεισμά εις Καλαφάτην, Κλεισμά εις Λιάν*
Κλεισματάκι εις Ἀσπαλάθους,* δύο Κλείσματα εις
Πίθους
Κλεισμά εις Ἀσβεστοπὴν, Κλεισμά εις Στενὸν
Κλεισμά μικρὸν εις Ποτάμια μὲ συκόδενδρα
Χωράφια εις Τζαγκάρη, χωράφια εις Λοῦλον* εις
τοῦ Στεφανῆ τὸν λόγον*
- 1842 7βρίου 23. Ἀρχιερεὺς Ἀνθίμος Κομνηνὸς διὰ δια-
θήκης του ἀφιέρωσε εις τὴν Μονὴν ὅλην τὴν δευτέ-
ραν ἀρχιερατικὴν στολὴν του, ἐπὶ Διονυσίου Κοσμᾶ ἡ
Ῥουζαίου.
- 1850 Αὐγούστου 23. Γεώργιος Κωνσταντίνου Μπαλτζῆς

- εἰς θέσιν Λιγαρίδια χωράφια ζευγαριαῖς πέντε, ἐπὶ
ἡγουμενίας Γρηγορίου Φραγκάκη.
- 1850 Δεκεμβρίου 10. Ὁ Μοναχὸς Σωφρόνιος Ψαρός δρ.
500 ἐπὶ Γρηγορίου
- 1822 Φεβρουαρ. 15. Μανώλης Μιολόγου Χανιώτης Κλεῖ-
σμα εἰς θέσιν Καλαφάτη
- 1855 Φεβρ. 2. Τζαννῆς Πολυκανδριώτης καὶ οἱ υἱοὶ του
Ἀντώνιος, Δημήτριος, Ἰωάννης ἐν κλεῖσμα εἰς Κα-
λὸν Λειβάδι
- 1855 19 Μαΐου Νικόλαος Μπέλτας καὶ σύζυγος Μαρία
Λουμπιδάινα κλεῖσμα πλησίον τοῦ Κλείσματος
Μακροῦ
- 1855 19 7βρίου Ὁ Μοναχὸς Ἱερεμίας Ἀργουδέλλης εἰς
Νάξον χωρίον Ἀπείρανθον Κλεῖσμα μὲ 80 ἐλαιό-
δενδρα
- 1856 10 Ἰουλίου Βιατριζὼ Δρακοπούλου ἐν ἐπιτραχί-
λιον χρυσοκέντητον μὲ τοὺς Ἀποστόλους, ἐν ἐπιγο-
νάτιον καὶ ἓνα σταυρὸν ἀργυροῦν
- 1857 27 Μαΐου. Μιχαήλ Ἀσημοκύτης Κλεῖσμα εἰς Λει-
βαδάκια
- 1856 30 Μαΐου. Ὁ Μοναχὸς Ἀθανάσιος Λίλος Ροῦσσοι
ἀγίας εἰκόνας 28, 4 στολὰς ἱερατικὰς, κηροπήγια
ἀρζὰν πλακέ, 2 ἐτέρας ἱερατικὰς στολὰς, φελόνια,
μίαν στολὴν ἱεροδιακόνων, 13 εἰκόνας, δύο καλύμ-
ματα ἀπὸ φέλπα ἢ μία μαῦρον κατηφὲν ἀγίας τρα-
πέζης, 4 ζεύγη ποδιῶν, 1 ἀπλάδα ἀγιασμοῦ ἀπὸ
Ρωσσίαν δωρήματα τῶν ἐκεῖ χριστιανῶν
- 1858 2 Ἰανουαρίου. Ὁ Μοναχὸς Μάξιμος Φώσκολος μίαν
οἰκίαν εἰς χώραν εἰς τὸν ἅγιον Εὐθύμιον
- 1862 25 Μαρτίου. Ἀγγελετὼ γυνὴ Κωνσταντίνου Μορ-
φινοῦ ἐν ζεῦγος βραχιόλια χρυσᾷ*
1861. 20 Μαρτίου Μαρουσὼ Ἑρμαννουήλ Καπάκη ἐν ζεῦ-
γος βραχιόλια χρυσᾷ*

1863. 12 Ἰανουαρίου Μιχαὴλ Κορνάρος καὶ σύζυγος Καλυψὼ Κωνστ. Γκύζη ἐν ἀμπέλιον εἰς Ἑμμάους δύο ζευγαριαῖς

1865. Θωμᾶς Δ. Χάμπας παραγκαιρίας εἰς Ἑλεημονή-
τραν*

1786. Αὐγούστου 20. Ἀγορὰν τῶν τριῶν κτημάτων, δύο Κλείσματα καὶ μία παραγκαιρία τῆς Μούσαινας ἀπὸ τοὺς κληρονόμους τοῦ ἐπισκόπου Φαρσάλων Νικοδήμου διὰ γρόσια 400.

1875 Ἰουλίου 22. Παναγῆς Δ. Βαλιάνος Μυκόνιος ἐξ Ἰασίου ἀφιέρωσεν εἰς τὴν Μονὴν ἕγιον Ποτήριον μετὰ Διασκαρίου καὶ λοιπῶν, καὶ ἱεροκαλυμμάτων χρυσοκεντήτων, ἐν θυριατὸν, ταῦτα πάντα μεγαλοπρεπῇ ἀργυρᾷ, χρυσωμένα.

Λαμπριανὸς καὶ Γεώργιος Ν. Ἀμπανόπουλοι συνδρομὰς ἐκ διαλειμμάτων, καὶ διάφορα ἔπιπλα πρὸς χρῆσιν τῆς Μονῆς.

Ἀλκιβιάδης καὶ Γεώργιος Π. Γρυπάρη συνδρομὰς ἐκ διαλειμμάτων πρὸς βοήθειαν τῆς Μονῆς

1869. Μαριγὼ Καλλιάρχη συνδρομὴ πρὸς τὴν Μονὴν ἐκ δραχμῶν τρισχιλίων.

Ἰωάννης Καλλιάρχης μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Μακαρίου Καλλιάρχου ἐκ διαλειμμάτων συνεισφορὰς πρὸς βοήθειαν τῆς Μονῆς.

1876 Αὐγούστου 2. Ἡ Κατίγκω Ἰακώβου Κοκόλη ἐν Κόρφι μὲ ἀδάμαντας εἰς τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου.

Γεώργιος Ἀγγελῆς ἐν κανδύλιον ἀργυροῦν.

Ἡ Σταματικὴ Βογιατζῆ ἀπὸ Κέρζη ἱερὰ ἄμφια καὶ ἐν κανδύλι ἀργυροῦν.

Ἡ οἰκογένεια Π. Γρυπάρη ἀφειδῶς πάμπολλα παρέχει τῇ Μονῇ. Κυρ. Χανιώτης κτῆμα.

Ὁ μακαρίτης Δ. Βέλλης εὐηργέτησε τὴν Μονήν.

Ὁ μακαρίτης Σαλματανάκης ἀφῆκε 5 χιλ. δραχ. χρυσᾶς.

Ἡ Φλ. Κοντιζῆ κτήμ. δύο χιλ. ἐπὶ ἡγούμεν. Ἀλ. Ἀναργ. Ὁ κ. Νικόλαος Π. Γρυπάρης ἐκ διαλειμμάτων τρόφιμα καὶ ἐπίχρυσον πολυέλαιον ἐπὶ ἡγ. Ἀλεξ. Ἀναργύρου.

Ἐνταῦθα καταχωρίζοντες τὰ ἔργα τοῦ νῦν ἡγουμένου κ. Ἀλεξ. Π. Ἀναργύρου, ἅπερ θεωροῦμεν ὡς ἀπαρχάς, εὐελπιστοῦμεν, ὅτι ὁ ἐπίμονος αὐτοῦ χαρακτήρ θὰ ὠφελήσῃ καὶ διὰ μειζόνων τὴν Μονήν. Καὶ δὴ ἐποιήσατο:

1) Ἐπιδιόρθωσιν πάντων τῶν ἱερῶν χειρῶν τῆς Μονῆς,

2) Ἐπισκευὴν τοῦ νεοῦ προσωρινῆν δι' ὑδροχρωματισμοῦ,

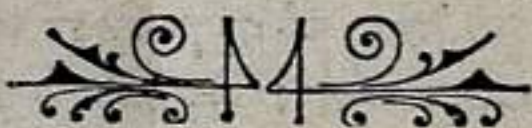
3) Δι' αὐστηρῶν ἐτησίων οἰκονομιῶν ποίμνιον πολλὰ πλασιασθέν,

4) Ἀγορὰν ἡμιόνων, ὄνων καὶ φορβάδος,

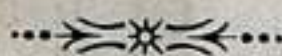
5) Ἐκ δωρηθεισῶν βοῶν παρὰ τῶν κ. κ. Ι. Κελαμάρη καὶ Π. Γρυπάρη ἀγέλην,

6) Σκέψιν πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τῆς Μονῆς, καθ' ἣν προέβη εἰς τὴν δέουσαν συνεννόησιν μετὰ τοῦ προέδρου τῶν ἐν Ἑρμουπόλει Μυκονίων πρὸς ἔκδοσιν βιβλίου τῆς Μονῆς, ἐξ οὗ θὰ προέλθῃ ἱκανὸς πόρος. Ἡ σκέψις ἦτο λίαν τελεσφόρος, διότι εἰς τὴν φωνὴν τοῦ προέδρου τοῦ εἰρημένου Συλλόγου καὶ τοῦ ἡγουμένου κ. Ἀλεξάνδρου πάμπολλοι ἔσπευσαν, ὅπως ἐγγραφῶσι συνδρομηταί, ὧν τινες ἐκ προθυμίας καὶ προκατέβηλον τὸν αὐτῶν ὀβολόν.

Οὐδὲν τῶν δι' ἀστερίσκων σημειουμένων κατέχει σήμερον ἡ Μονή· ἐξ αὐτῶν ἄλλα μὲν κατέχονται παρὰ νόμους, τινὰ δ' ἐπωλήθησαν καὶ τινὰ ἐδωρήθησαν παρὰ τῶν ἡγουμένων ἐπὶ τουρκοκρατίας, πολλὰ δὲ τεμάχια ἀγρῶν καὶ ἀμπέλων ἐκ τῶν σήμερον ὑπαρχόντων συνήνωσεν εἰς ἓν ὁ ἡγούμενος Μεθόδιος.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Μιχ. Κορνηλάκης	5	Στυλιανός Ζάκης	1
Μιχ. Σαντορινάιος	1	Γ. Α. Μπόνης πλοίαρχ.	1
Νικ. Κορνηλάκης	15.	Εύστρ. Ι. Βαμβακούρης	1
Μιχ. Κονσολόπουλος	1	Ν.Ζ. Πιταρ. κ. πλοίαρχ.	1
Φραγ. Σολωμός	1	Μαρίω Ι. Δακτυλίδου	1
Νικ. Ἀλειμματύρης	1	Ἀναστασία Ι. Ἰγγλέση	1
Χαρ. Βαρβέρης	2	Οἰκογέν. Ν. Πατρινού	1
Ἀντων. Γκίζης	1	Ζ.Ν. Πιταρ. κ. πλοίαρχ.	1
Ματθ. Ἀνδρόνικος	1	Νικ. Κ. Ζουγανέλλης	1
Στεφ. Πατρινός	1	Ἰω. Ἐμ. Πλουμιστός	1
Βασιλ. Δρίτσας	1	Βασ. Ν. Γρυπάρης	1
Δαμ. Βούλγαρις ἱερεὺς	1	Νικ. Θ. Μπουγιούρης	1
Σωτήριος Ἀγίους ἐργοδ.	1	Μιχ. Α. Μπόνης	1
Μιχ. Βρετόπουλος	1	Ἰω. Π. Κουτσοῦκος	1
Ἀντ. Μπαντιεράκης	1	Νικ. Π. Κουτσοῦκος	1
Ἀντ. Κ. Ζουγανέλλης	1	Ἰωάν. Γ. Κόπελλος	1
Ἀντ. Ι. Κουκῆς	1	Νικ. Ι. Δακτυλίδης	1
Παναγῆς Καλλιάρχης	1	Δημ. Κ. Ζουγανέλλης	1
Ἐμ. Μ. Ἀνδρόνικος	1	Νικ. Καλύμνιος	1
Γεώργ. Εὐαγγέλου	1	Νικ. Μ. Παπουτσᾶς	1
Παναγ. Ἀγγελῆς	1	Νικ. Γ. Βερώνης	1
Θ. Α. Χάμπας ἑμπορ.	1	Ἀντ. Ι. Ἀμουριανός	1
Νικ. Ι. Γρέγος »	1	Ἰάκωβος Δ. Ζουγανέλλης	1
Γ. Κριτσιδῆμας »	1	[ἢ Μπαλτσᾶς	1
Βασ. Χ. Εὐδης δημοδ.	1	Ἰωάν. Δ. Ἀργουδέλλης	1
Γεώργιος Τζίνης	1	Δομέν. Κ. Ἀθαμαρίτης	1
Καλουδὼ Ἀθυμαρίτου	1	Ζώρζης Ι. Σικινιώτης	1

Ἄνδρ. Ἀλαφανὸς	1	Φραντ. Ζ. Κοντιζᾶς	1
Ἄννουσὼ Σ. Γρέγου	1	Ἐμ. Καλαμαρᾶς	1
Ἄννουσὼ Β. Λομβάρδου	1	Ἰωαν. Β. Σαμιώτης	1
Ἰερ. Παντελόπουλος	1	Ἀ. Δ. Σταυρακόπουλος	1
Σπ. Ε. Ἀντύπας	1	Ἰωαν. Ἀ. Ἀσημομύτης	1
Γεώργ. Π. Παγανέλλης	1	Ζ. Δ. Ἀσημομύτης	1
Ἰωάν. Ν. Γρυπάρης	1	Γεωργ. Μιχ. Ὀρφανὸς	1
Ἰωάννης Δ. Βράκας	1	Γεωργ. Δ. Κατσαρὸς	1
Λοῖζος Ν. Ξενάριος	1	Δ. Ν. Πολυκανδριώτης	1
Πέτρος Ἐλευθερίου	1	Ἀντ. Μ. Καλαμαρᾶς	1
Ἀναστ. Ζ. Χανιώτης	1	Φραντζ. Δ. Παπουτσᾶς	1
Ἀντ. Ν. Χανιώτης	1	Ἰωαν. Π. Κοντὸς	1
Ἀντ. Μονογιὸς	1	Ἰ. Γ. Πολυκανδριώτης	1
Νικ. Σ. Καπέλλας	1	Νικ. Στ. Κουκᾶς	
Σταῦρος Καλαμαρᾶς	1	Γεωρ. Δ. Κουκᾶς	
Θωμᾶς Κονταρίνης	1	Γεωργ. Ἰ. Καθρέπτης	1
Ζάννες Ἀργουδέλλης	1	Νικ. Γ. Μπουγιούρης	1
Ζαννῆς Γ. Στάης	1	Ἰων. Κοσμᾶ Καλαμαρᾶς	1
Στυλ. Ζ. Πολυκανδριώτης	1	Μαρία Ἰ. Καλαμαρᾶ	1
Ἰωαν. Ζ. Χανιώτης	1	Κυριᾶκος Ν. Λοῖζου	1
Μιχ. Δ. Κουκᾶς	1	Κυριᾶκος Γ. Μανδυλαρᾶς	1
Νικ. Ἀντ. Ταγιάδος	1	Ἀντ. Ν. Μπουγιούρης	1
Ἰωαν. Ἀλ. Μπουγιούρης	1	Νεοφ. Γλυκογιαννάκης	
Κυριᾶκος Μ. Καλαμαρᾶς	1	[Ἱεροδ.	1
Ἐμ. Πλουμιστὸς	1	Ἑλένη Καρύδη	1
Μιχαήλ Γ. Κουνάνης	1	Φρασκὼ Μαλαματένια	1
Ἰ. Κ. Ζουγανέλλης	1	Ἰωαν. Ματθαϊόπουλος	1
Χαρ. Μπαρμπέρης	1	Ζαννῆς Πουντούρης	1
Ἰωαν. Β. Κοντὸς	1	Μαρία Μ. Καθρέπτη	1
Φιλ. Β. Κοντὸς	1	Ἑλένη Ἀ. Θεοχάρη	1
Θεοδ. Κ. Ζουγανέλλης	1	Δημ. Ἀμπανόπουλος	1
Δημ. Ἰ. Μπουγιούρης	1	Σωτ. Βαμβακούρης	1
Στ. Δ. Σταυρακόπουλος	1	Νικ. Ράμπλιας	1

Δημ. Κορφιάτης	1	Ἰωαν. Ν. Σατορινάτος	1
Φρασκὸ Κορώνη.	1	Ἰ. Θ. Παναγιωτόπουλος	1
Ἰωαν. Κολλαξῆς	1	Λεονάρδος Καπῆς	1
Ἰωαν. Τραπέλλας	1	Νικ. Ἀλεξ. Δακτυλίδης	1
Μαρία Ψάλτου	1	Μανδελουσὸ Σ. Πετρῆ	1
Αδαμαντία Μουσούρη	1	Φρασκὸ Κ. Καλοζύλου	1
Ἀντ. Ν. Δαμουλιῆνος	1	Ἀλεξ. Ἀσημομύτης	2
Ἰωαν. Θυμαρᾶς	1	Αἰκ. χήρ. Σταυρακοπούλου	1
Καλλιόπη Ἰ. Γαλούνη	1	Στυλιανὸς Στινάκης	1
Ἀννεζὼ Θ. Χαρτοπούλου	1	Μιχ. Ἀντ. Μάρκαρης	1
Δημ. Δ. Βράκας	1	Δημ. Φ. Ἀργουδέλλης	1
Στυλιανὸς Ἰ. Γρέζος	1	Θεοδ. Λ. Χαρακόπουλος	1
Νικ. Ἡρ. Κοντόσταυλος	1	Γεωργ. Κάντας Ἱερεὺς	1
Δημ. Μ. Δαβερώνης	1	Μιχ. Λεμωνῆς	1
Αἰκ. Π. Φιδέλη	1	Γεωργ. Σαμιώτης	1
Κωνστ. Καμπάνης	1	Ἐένος Ν. Καλαμαρᾶς	2
Κωνστ. Π. Ευδάκης	1	Γεωργ. Ξενάριος	1
Μαρουσὼ Γ. Ἀσημομύτου	1	Μαργαρίττα Μπάσσουλα	1
Ἰωαν. Ἡλ. Ἀναπλιώτης	1	Δημ. Ἀ. Ἀγγελετάκης	1
Δημ. Ν. Ἐλευθερίου	1	Μιχ. Ἀ. Ἀγγελετάκης	1
Σταματικὴ Π. Καλοζύλου	1	Σταματ. Τρικαμηνᾶς	1
Ἀννουςὼ Ν. Κουσαθανᾶ	1	Ζωννῆς Καλαμαρᾶς	2
Γιαννούλης Μανιάτης	1	Ἀνδρέας Πατεράκης	1
Θεοχάρης Χαρτόπουλος	1	Γιακουμινὼ Ἀγγελετάκη	1
Κωνστ. Ἀθυμαρίτης	1	Μαρ. Χ. Ζουγανέλλη	1
Εἰρ. Ἀνδρ. Ρούσσου	1	Ἐλένη Ζ. Ζουγανέλλη	1
Μιχ. Ευδάκης	1	Γεωργ. Ν. Ἀντωνίνης	1
Νικ. Λυκούρης	1	Ζωννετίνα Ζ. Κουκῆ	1
Μιχ. Βαμβακούρης	1	Μαρίνα Δ. Βερώνη	1
Ἀθ. Παπορτᾶς	1	Μικὲς Μάρκουλος	1
Γεωργ. Σπινιόλος	1	Ἀντων. Κ. Συριανὸς	1
Ἀντ. Μ. Ξενάριος	1	Ἀθαν. Ν. Καμπάνης	1
Γεωργ. Δ. Κουκᾶς	1	Ματθ. Ἀντωνίνης	2

Φρατζ. Νάζος	1	Ἰωάννης Ν. Σακκᾶς	
Δημ. Γρυπάρης	1	[φοιτ. Θεολογ.]	1
Ἰωάν. Γρυπάρης	1	Δημ. Ζ. Χανιώτης	3
Ἀλέξ. Κουνάνης	1	Νικ. Γ. Ξενάριος	1
Σταμ. Μ. Ἀντωνίνης	1	Χρ. Πολυκανδριώτης	1
Γ. Βερνῆς Ἐπισ. ἐπίτρ.	2	Γεώργ. Ν. Ξενάριος	3
Σοφία Καμπάνη	1	Νικόλ. Λυκούρης	1
Μαρουλίνα Θανοπούλου	1	Κωνστ. Ζ. Χανιώτης	1
Κορνηλία Καμπάνη	1	Βασίλ. Σαμιώτης	1
Εἰρήνη Ἀργουδέλλη	1	Πέτρος Ἀλειμματύρης	1
Νικ. Κ. Γεωργούλης	1	Ἐμμ. Βαρδαλάχος	1
Λ. Χαρακόπουλος	1	Δημήτρ. Ξενάριος	1
Ἑλένη Γεωργίου	1	Νικολ. Α. Ξενάριος	1
Σταμ. Βαβούλης	1	Εὐάγγελ. Κατσούλης	1
Εὐφρ. Γρυπάρη	1	Μικέλλος Δρακόπουλος	1
Ἀνεζώ Μ. Μιχαλητζιάνου	1	Σοφία Κατσαροῦ	1
Δ. Τρανοῦ	1	Φ. Παπουτσᾶς (ἱερομ.)	2
Καλ. Γρυπάρη	1	Νικολ. Ε. Ἐλευθερίου	1
Μαρία Δ. Βένσια	1	Δημήτρ. Σ. Παπουτσᾶς	
Σταῦρος Παντελόπουλος	1	[οἰνοπώλης]	1
Ἀννουσώ Ζ. Ζουγανέλλη	1	Ματθαῖος Μ. Ξενάριος	1
Μαρίνα Φλ. Λυκούρη	1	Δ. Μ. Σταυρακόπουλος	1
Ἰωάννης Λεβαντῆς	10	Ἰω. Γ. Πολυκανδριώτης	1
Ἰωάννης Κοκκώλης	1	Νικόλαος Λυκούρης	1
Ἰωάννης Μονογυιός	1		
Δημήτρ. Δ. Κοντιζᾶς	1	Σύρου	
Μαρία Γ. Κορνηλάκι	1	Δημ. Γρυπάρης	1
Μαρία Δ. Ζηρίλιου	1	Μιχ. Φραντζεδάκης	2
Ἀννουσώ Ἰμπριάλου	1	Ἰωάν. Πολυκανδριώτης	1
Γεώργιος Καρπουζᾶς	1	Γεώργιος Εὐδάκης	1
Αθ. Κατσούλης δημοδ.	1	Ἀντων. Μονογυιός	1
Δημ. Βασιλόπουλος	1	Χρ. Τσεμπερόπουλος	1
Ἀντ. Ἀσημομύτης	1	Μακροῦσος Παπουτσᾶς	1

Φώτης Κατσούλης	1
Γεώργιος Ἀργουδέλλης	1
Ἀν. Γκ. Ἀναργύρου	1
Κύριλλος Βενιέρης Ἀρχι- [μανδρ. καὶ ἱεροκέρ.	2
Σπ. Δραγάτσης Καθηγ.	1
Φραγκ. Ἀπ. Κοντιζῆς	1
Σταῦρος Δ. Τζιώτης	1
Γεώργ. Α. Κοντιζῆς	2
Ἀλεξ. Κουντούρης	2
Κωνστ. Ν. Κριεζῆς	10

Τήνου

Ἀντώνιος Κριεζῆς	7
Ἰάκωβος Ν. Μαῦρος	1
Ἀντ. Ν. Ἀργουδέλλης	1
Νικόλ. Καλογερῆς	1
Ἰωάννης Γαγλιῆς	1
Γ. Μαραγκὸς (καπνοπ.)	1
Ἡλίας Κρικελλῆς	1
Μάρκος Δοξαράτορας	1
Γεώργιος Ἀσημουρτίτης	1
Νικόλαος Μ. Σοφικνός	1
Κ. Γ. Σαντοριναῖος	1
Νικόλαος Κοινωνῆς	1
Ἀνώνυμος	1
Γεώργιος Γάλλος	1
Νικόλαος Σιγάλας	1
Μιχαήλ Λεινός	1
Ζωρζάνης Νικολάου	1
Π. Ι. Ρῆγος	1
Σπυρίδων Τερζόπουλος	1
Δημήτριος Σιταρῆς	1

Ἰωάννης Μαραγκὸς	1
Στυλιανὸς Κορνάρος	1
Ἀντώνιος Παξυμάδης	1
Ε. Γαβαλλῆς δημοδ.	1
Δημ. Ἰλαρίων	1
Δ. Λούβαρης	1
Α. Μοσχωνῆς	1
Κ. Θ. Ἀφεντούλης	1
Μάριος Καῖσαρ	1
Ἀδελφοὶ Κοντογεώργη	1
Εὐάγγελος Γέμελος	1
Μηνῆς Ζαχαρίου	1
Θ. Κουλουρόπουλος	1
Μιχαήλ Καλαμαρῆς	1
Σταῦρ. Ν. Φιλιππίδης	1

Ἀθηνῶν

Δημ. Μ. Βενιέρης	5
Ἰωάν. Δ. Βενιέρης	5
Ευνοφ. Κορνηλάκις	2
Πέτρος Καλλίνικος	2
Εὐστρ. Ἀ. Γρυπάρης	3
Δημ. Φαμέλλης	2
Δημ. Κρητικὸς	1
Θεοδ. Παπαδόπουλος	1
Νικητ. Ἀμπανόπουλος	2
Εὐάγ. Ἰγγλέσης	2
Ἀγγελικὴ Ν. Ἐλευθερίου	1
Ἀπόστολος Ἀποστολίδης	3

Ἰθάκης

Ἐλ. Παπούτσῆς ἱεροδ.	1

Πειραιῶς		Ἀγῆσίλ. Βούρβαλης	
Δημ. Ι. Κουκῆς	1		1
Ζαννῆς Ι. Κουκῆς	1	Κορίνθου	
Γεωργ. Γρεβενιώτης	1	Δημ. Ἐ. Πλουμιστός	20
Βασίλειος Λαδονικόλας	1	Μαρουλὼ Κέρδαινα	10
Ἀνδρέας Νικολάου	1	Γεώργ. Σταματέλλος	10
Ἀθανάσι. Πλοῦμος	1	Ν. Ἰωάν. Πλουμιστός	10
Χαρ. Ἀθ. Λιάπης	1	Σταῦρος Ν. Σάμιος	2
Ἀντών. Χαλίκης	1	Οἱ ἐν Κωνσταντινου- πόλει συνδρομῆται	
Δ. Μανδυλαρῆς	1	Α. Ζ. Ἀντωνίνης Ἀρ- [χιμανδρίτης	5
Γεωργ. Ἐλευθερίου	1	Δ. Ε. Παρθενόπουλος	1
Ἐπαμινώνδας Μαραγκάκης	1	Εἰρ. Δ. Παρθενοπούλου	1
Ἀνδ. Μαραγκάκης	1	Ἀργυρὼ Δ. »	1
Ἀνδ. Μιτολόγος	1	Ἀνδρέας » »	4
Γεώργ. Ἐλευθερίου	1	Γεώργιος » »	1
Γεώργ. Χρυσανθόπουλος	1	Ἐλευθέριος Δ. »	1
Γεώργ. Πολυκανδριώτης	1	Ζαχαρούλα Κ. Πρόκου	1
Ζουγάνες Ἐλευθερίου	1	Γ. Ι. Κυῦζος Διευθυντῆς [Ἑλλ. Σχολ.	1
Δημ. Ν. Ἐλευθερίου	1	Ἡρακλῆς Ἀναστασιάδης	1
Κωσ. Ἡσύρβαλος	1	Θ. Α. Θεοφυλακτίδης	1
Φραζέσκος Παπουτσῆς	1	Θερμ. Μ. Ἀλπέρτης	1
Δημήτριος Λάμπρου	1	Μανασσῆς Κατερινάκης [Ἀρχιμανδρ.	1
Ἐλευθ. Ἐλευθερίου	1	† Ὁ Μυρ. Ἀθανάσιος	5
Μανοῦσος Χαλίκης	1	Γ. Κ. Παπαδόπουλος Δι- [ευθυντ. Ἑλλ. Σχολ.	1
Ἀνδρ. Πασσῆς	1	Ι. Ἀναστασιάδης	1
Χριστοφ. Νοταρῆς	1	Ἰωακείμ Ζ. Μουστάκας	2
Στεφ. Γαλάτης	1		
Ἰωάν. Δημ. Κουκῆς	1		
Γ. Βακάλας	1		
Ἰωάννης Δρακόπουλος	1		
Δημ. Γαλανάκης	1		
Π. Μπαλτζῆς	1		
Θεοδ. Ζουλῆκος	2		

Θεοδ. Χ. Σπανίδου Δι-	
[ευθύντρ, Έλλ. Παρθ.	1
Έλένη Ποντίδου	1
Όλγα Νικολαΐδου	1
Α. Τρυφωνίδης	1
Άριστείδης Ιατρόπουλος	1
Άντ. Ι. Χαλκιόπουλος	5
† Ό Έλ, Άγαθήγγελος	2
† Ό Συννάδων Εϋγένιος	5
Άντ. Κ. Βετσόπουλος	1
Άδελφοί Άθανασιάδου	1
Κυριάκος Άναστασιάδης	1
Ζήσης Παπαζήσης	1
Άβραάμ Παπαδόπουλος	
[ιεροδ.	1
Πολυχρόνης Καρυαδάκης	1
Μιχαήλ Παπαδόπουλος	1
Γεώργ. Θεολόγου Καστε-	
[λιώτης	1
Δημήτριος Σουλιώτης	1
Κωνσταντ. Παλαμήςδης	1
Κωνσ. Ι. Ίωσηφίδης	1
Ίωάννης Ζαχαρόπουλος	
[Πρωτοψάλτης	1
Πρόδρομος Νομίδης Μου-	
[χτάρης	1
Άντώνιος Μάρκου	1
Νικόλαος Βασιλειάδης	1
Άναστ. Λελεκόπουλος	1
Ίωάννης Τσαρόπουλος	1
Στυλιανός Γιαννακής	1
Θεοδώρα Άργυριάδου Δι-	
[ευθύντρ. Έλλ. Παρθ,	1

Άνδρόνικος Κυτάρογλους 1

Βραΐλας Ρουμανίας

Γεώργ. Φ. Φειδέλης	2
Κωνστ. Άντ. Φειδέλης	1
Άργύριος Παππαδόπουλος	1
N. Z. Φερεντίνος	2
Ίωάννης Τρωϊχίνος	1
Κοσμ. Άς Λάμπρου	3
Μάρκος Φ. Δαροϋσος	1
Δημ. Β. Θεοδωρόπουλος	1
Άλέξανδρ. Άρβανίτης	1
Νικόλαος Τσιμάρης	1
Ίωάννης Βερτόπουλος	
Παύλος Παλαμάρης	1
Σπύρος Άγγελόπουλος	1
Δημήτριος Βάρναλης	1
Κωστής Πετρίδης	1
Δημήτριος Άθυμαρίτης	1
Πέτρος Άλειμμάτσης	1
Γεώργιος Φάρρος	1
Ίωάννης Γαρούμπης	1
Περρής Καλόξυλος	1
Χαριτωμένη Γ. Φειδέλη	1
Πολυξένη Άντ. Φειδέλη	1
Θεάλη Φειδέλη	1
Άλέξ. Θ. Λαμπρινός	2
Ούρανία Α. Λαμπρινού	2

Άλεξανδρείας

Δ. Άγγελετάρης	10
Π. Ν. Γρυπάρης	10
Α. Δελακοδίας	2

Ἄ. Νταφώτης	2	Γεωργ. Μασώνης	3
Κων. Γ. Ἀνκασιασιάδης	5	Μπουφίδης	2
Γ. Τήμιος	1	Κεχαγιᾶς	2
Ἰδομ. Δενδρινός	2	Σταῦρος Μιχαηλίδης	1
Κ. Κουρκουτόπουλος	2	Κ. Βαβούλης	3
Ἀντ. Δ. Γλοῦ	2	Ἐμ. Περράκης	1
Σπυρ. Καμβύσης	1	Σταῦρος Ἀρχοντάκης	2
Bubinia N. Dendrinos	1	Ἰωαν. Καλλιάρχης	1
Κωνστ. Χρυσοβέργης	2	Παναγῆς Καλλιάρχης	10
Μ. Φούτριος	1		
Φ. Κοτυλλάκης	1		
Κ. Μ. Σιμωνίδης	1		
Π. Ἰ. Φραντζίδης	1		

Πορτ-Σάϊδ

Οἰκογέν. Ι. Γεωργιάδου 10

Ἐπ' ἀγγελίας τοῦ βιβλίου ὁ ἀξιότιμος κ. Γ. Γρόμιν μεταλλειολόγος ἐν Σερίφῳ ἐνεγράφη διὰ 1200 δραχμᾶς.

Ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν κυρίων συνδρομητῶν, ὧν τὰ ὀνόματα δὲν ἀνεγράφησαν ἢ ἡμαρτημένως κατεχωρίσθησαν ὥς δυσδιάγνωστα.

Παροράματα

Σελ.	1α'	ἐγγραφή	ἀφοσιωμένων	ἀντὶ	ἀφῳσιωμένων
»	1ε'	»	ἀνακόψωμεν	»	ἀνακόψωμεν
»	22	»	ἀφικνεῖται	»	ἀφικνῆται
»	25	»	πατριαρχεῖον	»	πατριαρχεῖον
»	41	»	οἰνονόμος	»	οἰκονόμος

Ἄ. Νταφώτις
 Κων. Γ. Ἀναστασι
 Γ. Τήνιος
 Ἰδομ. Δενδρινός
 Κ. Κουρκουτόπουλος
 Ἀντ. Δ. Γλοῦ
 Σπυρ. Καμβύσης
 Bubinia N. Denc
 Κωνστ. Χρυσοβέργης
 Μ. Φούτριος
 Φ. Κοτυλλάκης
 Κ. Μ. Σιμωνίδης
 Π. Ἰ. Φραντζίδης

Ἐπ' ἀγγελίας τ
 μεταλλειολόγος ἐν

Ζητοῦμεν συγγ
 τῶν, ὧν τὰ ὀνόμα
 μένως κατεχωρίσ

Σελ.	1α'	ἔγγραφο
»	1ε'	»
»	22	»
»	25	»
»	41	»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000020705

Τιμᾶται Δραχ. 1.50

